GENERAL VO NGUYEN GİAP

VİETNAM DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

EKİN
YAYINLARI

General VO NGUYEN GİAP

VİETNAM DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

Türkçesi
KAMİL ÜNÜGÖR

EKİN
YAYINLARI

EKİN YAYINLARI : 4
BİLİM DİZİSİ : 1

1. Baskı : Ocak 1989

Dizgi - Baskı : Ekim Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ekin Yayınları, Cağaloğlu Yokuşu, Ergüç Han No: 5/1
Cağaloğlu — İSTANBUL Tel. : 519 48 87

İÇİNDEKİLER

I. Vietnam'da Yığın Ayaklanması ve Halk Savaşı 13

II. Tüm Halkın Düşmanla Savaşı 25

III. Yığın Ayaklanması ve Halk Savaşında Politik Güçler ve Askeri Güçler 41

IV. Üsler ve Cephe Gerisi Sorunu 61

V. Savaş Yürütme Tarzı 79

VI. Askeri Sanat 101

VII. Partinin Önderliği, Zaferin Zorunlu Faktörü 123

ÖNSÖZ

Bugün, 80 sonrası gençlik kuşağı tarafından pek tanınmamasına ve bilinmemesine rağmen, yakın tarihte sırasıyla Fransız-Japon, sonra da Fransız ve Amerikan emperyalizmine karşı uzun ve zorlu bir direniş savaşı veren ve bu mücadeleyi zafere ulaştıran Vietnam Devrimci Hareketi, buna önderlik eden Vietnam İşçi Partisi ve önderi Ho Chi Minh ile Vietnam Halk Ordusunun Komutanı ve devrimin en önemli askeri önderi General Vo Nguyen Giap, Türkiye'de özellikle 80 öncesi devrimci mücadele içersindeki insanların sürekli ilgisini çekmiş, Dünyanın diğer yerlerindeki ulusal kurtuluş ve devrim mücadeleleriyle, Vietnam devrimi ve onun önderlerinin görüşleri de özellikle Latin Amerikalı devrimci önder Che Guevera ile birlikte Türkiye'deki devrimci hareketleri etkilemiştir.

Vietnam'ın dörtbin yıllık tarihi sürekli olarak yabancı istilalara ve bu istilalara karşı Vietnam halkının direnişlerine sahne olmuş. Yakın geçmişten bakıldığında, 1800'lü yılların ikinci yarısından itibaren Fransız sömürgecileri ülkeyi istilaya başlamışlar ancak sömürge düzenini 1800'lerin sonuna doğru oturtabilmişlerdir. Fransız sömürgeciliği o tarihten, İkinci Dünya Savaşı sırasında bir ara Japon emperyalistleri ile yer de-

ğiştirmeleri hariç, 1950'li yıllara kadar sürmüş, bu yıllardan 1970'li yıllara kadar görevi A.B.D. emperyalizmi devralmıştır. Yakın tarihteki bu uzun sömürge yönetimi altında Vietnam halkı 1930'lara kadar sömürgecilere karşı ulusal kurtuluş mücadelesini sürdürmüş, 1930'dan itibaren mücadele Vietnam İşçi Partisi önderi Ho Chi Minh'in yol göstericiliğinde devam etmiştir.

Vietnam İşçi Partisi 3 Şubat 1930'da, Vietnam'da devrimci mücadelenin yükseldiği bir dönemde kurulmuş, o tarihten sonra ülkedeki ulusal kurtuluş ve sosyalizm mücadelesine önderlik etmiştir. Vietnam Devrimi, nüfus bakımından az, ekonomisi geri, toprağı küçük, yarı sömürge ve yarı feodal bir tarım ülkesi halkının, kendisinden ekonomik bakımdan daha güçlü, nüfusu ve ordusu daha kalabalık ve teçhizatlı, toprağı büyük emperyalist güçlere karşı verdiği ulusal kurtuluş mücadelesidir. Bu mücadeleye önderlik eden Vietnam İşçi Partisi ve onun önderi Ho Chi Minh, Vietnam Halk Ordusunun kurucusu ve devrimin güçlü askeri önderi General Vo Nguyen Giap M-L'mi Vietnam'ın somut koşullarına uygulayarak, mücadeleyi zafere götürmüşlerdir.

Giap, 1912'de doğmuştur. 1925'lerden sonra öğrenci hareketlerine katılmış, 1930'larda Komünist Partisine girmiş, 1944'lerden sonra askeri görevler alarak Vietnam Halk Ordusunun kurucularından olmuş, 1947'de Vietnam Halk Ordusu komutanı olduktan sonra, Vietnam silahlı güçleri onun önderliğinde devrimin en parlak askeri başarısını, 1954'de Dien Bren Phu'da Fransız sömürgecilerine karşı almışlardır.

Dünya devrimci pratiğinden bir başka ülkenin kurtuluş mücadelesi ve devrim deneyi incelenirken yapılması gereken şey o ülkenin ekonomisi, sanayisi, tarımı, nüfusu, emperyalizmle ilişkileri, devrimci hareketin gücü ve düzeyi, entellektüel yaşamı, toplumsal ilişkilerinin, vb. kendi ülkemizle benzer-farklı yanlarını alıp karşılaştırmak değil, o ülkedeki hareketin önderlerinin M-L yöntemi yukarıda sayılan maddi koşullarda nasıl kullandıklarını, M-L'min o ülkenin somut koşullarına nasıl uygulandığının araştırılması olmalıdır. İşte bu açıdan bakıldığında, kitabın kuru kahramanlık ve halk savaşı edebiyatı değil M-L yöntemin bir ülkenin somut koşullarına ve askeri savaşa uyarlanmasının olduğu görülecektir. Giap, son derece karmaşık diyalektik ilişkiler ve karşıtlıklar ağı içerisinde, o ölçüde akıcı ve konunun tüm yönleriyle görülmesini sağlayıcı nitelikte, dönemin ulusal ve uluslararası koşullarını da hesaba katarak, politik güçler ile silahlı güçler, politik mücadele ile silahlı mücadele, silahlı ayaklanma ile devrimci savaş arasındaki ilişkiyi, birinin diğerinin yerine konamayacağını, işçi sınıfı partisinin ve onun önderliğinin halk ayaklanması ve halk savaşının zaferi için zorunlu faktör olduğunu, partinin askeri çizgisinin, siyasi çizgisinin organik bir parçası olduğunu açık bir şekilde göstermektedir.

Kitap, her şeyden önce, yakın tarihimizdeki en devrimci güçlerle en gerici güçler arasındaki bu vahşi güç denemesinde Vietnam'lı ustalardan M-L yöntemi öğrenmek amacıyla okunmalıdır.

OCAK 1989

Geçen kırk yıl boyunca, büyük liderimiz Ho Chi Minh ve partimizin şanlı bayrağı altında, halkımız, ulusal kurtuluş yolunda yılmaksızın savaşarak önemli başarılar kazandı ve bu suretle dünya devrimine değerli bir katkı olarak ülkemiz için yeni bir dönemi, bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm dönemini açtı. Halkın yükselen devrimci dalgasıyla doğan ve büyüyen halkımızın silahlı güçlerine, partimiz tarafından maharetle önderlik edildi, Ho amca dikkatle yönlendirdi ve halkımız tarafından sadakatle desteklendi. Onlar sıfırdan başlamalarına rağmen parlak zaferlere sahip, güçlü, savaşkan bir devrimci ordu oldular. Tüm bunlar halkımızın ve ordumuzun sahip olduğu yenilmez bir silaha; partimizin Marksist politikasına ve askeri çizgisine bağlıdır.

Partimizin askeri çizgisi onun siyasi çizgisinin organik bir parçası; savaş ve ordu üzerine Marksist-Leninist doktrinin ülkemizin somut koşullarına yaratıcı bir uygulaması; Vietnam devriminin halk savaşı ve yığın ayaklanması üzerine zengin pratik deneylerinin toplamı; askeri mücadelede dünya devriminin öncü deneylerinin seçici bir şekilde özümsenerek savaş sanatında halkımızın eski geleneğine niteliksel yeni bir gelişme verilmesi ve bunun sürdürülmesidir. Bu çizgi halkımızın ve silahlı güçlerimizin daima yenilmez bayrağı olarak kalacaktır.

I

VİETNAM'DA YIGIN AYAKLANMASI VE HALK SAVAŞI

Vietnam toplumuna sosyalizmi, özgürlüğü ve bağımsızlığı getirmek, ülkeyi kurtarmak için partimizin önderliğinde halkın yürüttüğü devrimci mücadele, ülkenin imarı ve savunması için binlerce yıldır halkımızın sürdürdüğü kahramanca mücadelenin devamıdır. Bu devrimci mücadelede, partimizin askeri çizgisi halkımızın uzun askeri geleneğinden ayrı tutulamaz.

Güneydoğu Asya'nın coğrafi konumundan dolayı, neredeyse kuruluşundan beri ülkemiz hemen hemen hiç durmayan dış saldırılara karşı savaşmak zorunda kalmış; ulusun varlığını sürdürmesi için bu hiç kesilmeyen mücadele tarihimizi önemli kahramanlıklarla dolu bir destan haline getirmiştir. 1 Y.Y.'dan 18 Y.Y.'a kadar sadece ulusal çaptakileri sayarsak halkımız yirmi seferden fazla ülkeyi kurtarmak ya da egemenliğimizi korumak için savaştı.

Yabancı feodal hükümranlık altındaki bin yıl boyunca halkımız ulusal bağımsızlığını zorla geri almak için defalarca ayaklandı. Trung kızkardeşlerin liderliğindeki ilk isyan tüm ülkeyi kurtardı; daha sonra Lady Triev, Ly Bon, Mai Thuc Loan ……'ın önderliğindeki diğer isyan ve ulusal kurtuluş savaşları... Nihayet, on yüzyıl süren yabancı hükümranlığını sona erdiren en parlak zafer 938'de Bach Dang ırmağında Ngo

Quyen tarafından kazanıldı; ulusal bağımsızlık ve egemenlik dönemi başladı.

Bundan sonra halkımız dış saldırılara karşı bağımsızlık ve egemenliğini korumak için bir dizi ulusal kurtuluş savaşı vermek zorunda kaldı. Bunlar 19. Y.Y.'a kadar sürdü.

11. Y.Y.'da, Ly dönemindeki direniş savaşı Sung ordusunun istilasına karşıydı. Ly Thung Kiet düşmanın saldırı tertiplerini tamamiyle bozan bir karşı-saldırının takip ettiği kararlı ve öncü bir hareket başlattı.

13. Y.Y.'da Moğol saldırısına karşı Tran dönemindeki direnme savaşı; Tran Hung Dao'nun önderliğinde, otuz yılda üç sefer(1) başkent kapılarında, Thang Long'da(2), büyük zaferlere sahip ve Asya ve Avrupanın büyük bir parçasını fethetmiş vahşi ve savaşkan orduların yenildiği en tipik direnistir.

15. Y.Y.'daki Le Loi ve Nguyen Trai önderliğindeki Lam Son ayaklanması uzun süreli bir ulusal kurtuluş savaşına dönüştü. Bu isyan on yıl sürdü ve Ming istilacılarının kovulması ve yirmi yıllık yabancı hükümranlığından sonra ulusal bağımsızlıklığın tekrar kazanılması ile sonuçlandı.

18. Y.Y.'daki Nguyen Hue'nin yönettiği direniş savaşı çürümüş feodal düzene karşı köylülüğün yaygın devrimci hareketinin gücüne dayanıyordu. Günlerle ifade edilebilerek kısa sürede, Ching'in 200.000 kişilik güçlü ordusu ezildi. Böy-

(1) 1258, 1285 ve 1287'de.
(2) Hanoi'nin eski adı.

lece ülkemize karşı son feodal saldırı da püskürtülmüş oldu.

Halkımızın ülkeyi savunmak ve korumak için verdiği bu savaş ve ayaklanmaları genellikle feodal sınıfın yönettiği söylenirse de bunlar tartışılmaz bir şekilde halkın kendi toprağını savunmak ve dövüşmek için bilinçli olarak ve kendiliğinden başlattığı hareketlerdi. Bunların **halkçı karakterli ayaklanma ve savaşlar** olduğu söylenebilir. Bu uzun ve aralıksız mücadeleler halkımızın zeka ve cesaretle dolu askeri geleneğini ve atalarımızın askeri sahadaki zengin birikiminin temelini oluşturur.

19. Y.Y.'ın ortasına doğru, Fransız sömürgecileri ülkemizi işgale başladıkları zaman, Nguyen hanedanının alçakça kapitülasyonlarına rağmen halkımız, güneyde Truong Cong Dinh, Nguyen Trung Truc, kuzeyde Phan Dinh Phung, Nguyen Thien Thuat, Hoang Hoa Tham gibi büyük yurtseverlerin önderliğinde her yerde ayaklandı. Ancak otuz yıl sonra ülkemizde hükümranlıklarını zorla kabul ettirmeyi başarabilen Fransız sömürgecilere buna rağmen arka arkaya meydan okundu.

Bizler, daha önce daha büyük ölçekli ancak aynı teknolojik kültürel ve ekonomik seviyeye sahip ve aynı feodal rejim altındaki yabancı ülkelerin saldırıları ile başa çıkmak zorunda kalıyorken, bu kere, yalnız nüfus bakımından değil aynı zamanda ekonomik ve teknik gelişme seviyesi ile silah ve teçhizat bakımından da bizden çok üstün olan bir kapitalist gücün sömürgeci saldırısı ile karşı karşıyaydık.

Partimiz insanlık tarihinin yeni bir çağında, büyük Rus Ekim Devrimi ile başlayan dünya çapında kapitalizmden sosyalizme geçiş çağında, Vietnam devrimine önderlik temel göreviyle kuruldu. Bu tarihsel dönemde partimiz, Vietnam'ın ilk komünisti Başkan Ho Chi Minh tarafından yönetilip Marksizm-Leninizmi ülkemizin somut koşullarına yaratıcı bir şekilde uygulayarak doğru bir devrimci çizgi tespit etti: Kapitalist gelişme aşamasından geçmeden sosyalizme ilerleyen ulusal demokratik halk devrimi. Bu, ülkemizdeki ulusal kurtuluş savaşını tamamiyle yeni bir yola soktu. Devrime önderlik süreci sırasında, doğru politik çizginin 1930'daki Politik Tezlerinin başlangıcında tam olarak tarif edilmesiyle birlikte, partimiz, işçilerin ve emekçi köylülerin —ulusal demokratik devrimin temel güçleri— büyük devrimci güçlerini hareketlendirdi ve bir geniş ulusal birleşik cephenin kuruluşu için işçi sınıfının önderliğinde güçlü bir işçi-köylü ittifakı yarattı. Bu kesinlikle doğru politik çizgi üzerine temellendirilen partimizin askeri çizgisiydi ve halkımızın uzun devrimci mücadele pratiğinde hayata geçirildi ve giderek mükemmelleştirildi.

Partimiz kurulur kurulmaz doruk noktasını 1930-31'deki Nghe An-Ha Tinh Sovyet hareketinde bulan ülkeyi baştan başa sarsan yığınların devrimci rüzgârı haline geldi. Ülkemizde ilk olarak, köylülerin hareketi işçilerinkine bağlanarak, partimiz tarafından temsil edilen işçi sınıfının önderliğinde sağlam bir işçi köylü ittifakı kuruldu ve pratikte kanıtlandı.

Nghe Fin ve Ha Tinh'in işçi ve köylüleri par-

tinin bölgesel örgütleri önderliğinde sömürge yöneticilerini ve mahalli mandarin ve zorbaları devirmek için devrimci şiddeti kullanarak ayaklandılar ve birçok kırsal bölgede işçi-köylü iktidarını kurdular.

1936-39'daki demokratik kampanyada, illegal yeraltı faaliyetleri ile legal ve yarılegal mücadeleyi ustalıkla birleştiren partimiz dünya barışının savunulması için, saldırgan faşizme karşı sosyal gelişme, demokrasi ve özgürlük için, gerici sömürgecilere, kral ve mandarinlere karşı kentlerden kırlara yayılan hararetli bir politik mücadele hareketi başlattı. Bu büyük demokratik atılım ve bu politik güçlerin ortaya çıkışı yakında izlenecek olan yeni bir devrimci mücadelenin yolunu açtı.

İkinci Dünya Savaşının patlaması yeni bir durum yarattı. Partimiz ayaklanmanın hazırlanmasını ve birinci derecede amaç olarak ulusal kurtuluşu, dönemin ana görevi kabul etti. Bütün anti-emperyalist güçleri toparlamak için bir ulusal birleşik cephe kurdu. Partinin önderliği altında devrimci hareket, politik mücadeleden silahlı mücadeleye, politik kitle örgütlenmelerinden silahlı devrimci örgütlenmelere dönüştü. Bu hareket, silahlı mücadele ile politik çalışmayı akıllıca birleştirdi, iktidarı almak için bir genel ayaklanmanın takip ettiği, bütün ülkede bir devrimci şiddet kabarışına neden olan mahalli çaptaki gerilla savaşını ve kısmi ayaklanmaları başlattı.

Ağustos 1945 Devrimi bütün halkın bir genel ayaklanması idi. Kısa bir zaman süresi içinde partinin önderliğindeki devrimci yığınlar, Japon

faşist idaresini ve Japonların kukla yönetimini yıkarak bütün ülkede iktidarı zorla geri almak için Kuzeyden Güneye, kentlerde ve kırlarda aynı zamanda ayaklandılar ve Güneydoğu Asyadaki ilk demokratik halk devletini Vietnam Demokratik Cumhuriyetini kurdular. **Ağustos Devrimi sömürge ve yarı feodal bir ülkede Marksizm-Leninizmin ilk zaferini ortaya çıkardı; son derece elverişli bir tarihsel fırsatı değerlendiren halkımız ayaklandı ve tüm ülkede zaferi kazandı.**

15 yıllık kahramanca mücadele boyunca —1930-31'deki devrimci yükselişten 1945 Ağustos devrimine kadar— esas olarak Partimizin askeri çizgisi aşama aşama hayata geçirildi.

Ağustos Devriminden hemen sonra halkımız, ülkemize geri gelme ve işgal etme aşamasında olan ve Amerikan müdahalecilerinin desteklediği Fransız sömürgecilerinin saldırısına karşı direnmek zorunda kaldı. Bu **ilk direniş savaşı** yaklaşık dokuz yıl sürdü ve Kış 1953-Yaz 1954 zaferi ile son buldu. Fransız sömürgecileri tarihi Dien Bien Phu zaferinden sonra Cenova antlaşmasını imzalamak zorunda kaldılar. Böylece, Vietnam, Kamboçya ve Laos halklarının bölgesel bütünlük, birlik, beka ve bağımsızlıklarının uluslararasında tamınması temelinde Hindiçinine barış geri getirildi. Ülkemizin kuzeyi tamamiyle kurtarıldı. Ağustos Devrimini takip eden bu direnme savaşı halkımızın ulusal kurtuluş savaşı ve aynı zamanda yurt savunması için verilen bir savaştı. Bu savaş, sadece bir genel ayaklanmayla iktidarı almış ve fakat bunu sağlamlaştırmaya zaman bulamamış geri bir tarımsal ekonomiye sahip,

savaşın başlangıcında emperyalizm tarafından her tarafından kuşatılmış, ilkel, silahlı kuvvetleri ile, Amerikadan önemli mali yardımlar alan (1953-54 savaş harcamalarının %80'i oranında), teknoloji ve silahlanma bakımından birçok sefer ondan üstün olan, neredeyse yarım milyon kuvvetindeki profesyonel saldırgan bir orduyla kahramanca savaşıp onu bozguna uğratan küçük bir ülkenin direnme savaşıydı. Bu savaşta halkımız yeni oluşan dünya sosyalist sisteminden, çok önemli uluslararası destek aldı. **Bizim Fransız sömürgecilerine karşı kazandığımız zafer, sömürge ülkelerin ulusal kurtuluş savaşlarının ilk büyük zaferidir.**

Partimizin askeri çizgisi bu direnme savaşı sırasında her yönden uygulandı ve geliştirildi.

İlk direniş savaşını güçlükle bitiren halkımız yeniden mücadeleyi başlatmak zorunda kaldı. Bu kez, A.B.D emperyalizmi güneydoğu asyadaki devrimci hareketlenmenin önüne set çekmek, sosyalist kampa ve Kuzey Vietnam'a nihai bir saldırı için Güney Vietnam'ı bir askeri üs olarak kullanmak ve burayı yeni tip bir sömürgeye çevirmek maksadıyla ülkemizin bu kısmını işgale başlayarak Fransız sömürgecilerinin yerini aldı. Bu kez saldırgan uluslararası jandarma ve insanlığın bir numaralı düşmanı, hudutsuz ekonomik ve savaş potansiyeli ile dev bir modern savaş makinasına sahip emperyalist kampın en güçlü ülkesi ve elebaşısı A.B.D.'dir.

Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesinin bayrağı altında mücadeleyi ön saflarda sebatla sürdüren güneyli yurttaşlarımız büyük devrimci

kahramanlıklar göstererek ülkemizin tarihine hergün yeni zafer sayfaları ekliyorlar.

1959 ve 1960'ta etkili ve çetin politik mücadele yıllarını takiben, güneyin geniş kırlık alanlarında **zincirleme** ayaklanmalar patlak verdi. Bunlar milyonlarca yurttaşımızın sürdürdüğü yaratıcı ve çok yiğitçe hareketlerdi. Çok küçük silahlı birliklerce desteklenip, esas olarak yığınların politik gücüne dayanarak büyük engelleyici araçlarına ve ikiyüzbinin üzerindeki güçlü ordusuna rağmen kırlık alanlarda düşmanın kolunu kırdılar ve ülkenin önemli ölçüde büyük bir kısmında kontrolu ele aldılar. Bu ayaklanmalar Ngo Dinh Diem faşist rejiminin çökmesini sağladı ve **A.B.D. «özel harbine» karşı bir devrimci savaşa, ulusal kurtuluş savaşına** dönüştü. Washington ulusal kurtuluş hareketlerine karşı uluslararası emperyalizmin kazandığı en yeni deneyimleri de kullanarak, yarım milyondan fazla kukla ordu ve 30.000 A.B.D. danışmanla birlikte Güneydeki devrimi boğmak için karşı saldırıya kalktı. Böylece halkımız A.B.D. emperyalist saldırganlarına karşı **ikinci direnme savaşını** başlattı. Dört yıl içinde, güneyli yurttaşlarımız, kukla ordu ve yönetimin önemli bir kısmını safdışı bıraktılar ve A.B.D. «özel harp» ve «stratejik hamle» politikasını bozdular.

Ve Amerikan emperyalistleri kendilerinin ve uydu ülkelerinin birliklerini toptan Güneyde savaşa soktular ve Güneydeki başarısızlıklarını telafi etmek ümidiyle Kuzeyde bir imha savaşı başlattılar. Başkan Ho Chi Minh'in yüce çağrısına cevap veren halkımız Güneyi kurtarmak, Kuzeyi

savunmak ve nihayetinde tüm ülkeyi birleştirmek için saldırganlara karşı tüm ülkede savaşmaya karar verdiler. Bu, **A.B.D. emperyalizmi tarihindeki en büyük** ve **en vahşi «sınırlı savaşına» karşı verilen bir kurtuluş** savaşı, **bir devrimci savaştır.** Bu savaş, A.B.D. tarafından nükleer silahlar hariç her çeşit modern silahın kullanıldığı, yüzmilyon dolardan fazla harcamanın yapıldığı, bir milyondan fazla GJ, kukla ve uydu askerin kullanıldığı, Hanoi ve Haiphong'un yağmalanmasına kadar benzeri görülmemiş barbarlığın yapıldığı, bizzat Washington tarafından «kızdırılan» bir savaştı. Olağanüstü kahramanlıklar gösteren halkımız sebatla her alanda karşı koydu, sürekli zaferler kazandı ve kazandığı her zafer onu daha kuvvetlendirdi. Ancak üç yıl sonra, 1968'in ilkbaharında Güneyin halkı ve silahlı güçleri isyanları birleştirerek genel saldırıyı başlattı. Bu savaşın tarihsel bir dönüm noktası olarak düşmanı bütün muharebe sahalarında savunma stratejisine dönmeye zorladı ve ona «sınırlı savaşının» iflasını kabul etme ve onu kör bir yola, savaşın «Vietnamlılaştırılmasına» ve «de-Amerikanizasyonuna» girmeye zorladı. Güneydeki devrimci savaş yeni bir şekil alıyor, bütün alanlarda büyük zaferler kazanıyor ve son zafere doğru ilerliyor.

Güneydeki devrim ve devrimci savaş, Vietnam devriminin tüm deneylerinin ve Fransız sömürgecilerine karşı verilen direnişte, Ağustos Devriminde kazanılan deneyimin uygulanması ve geliştirilmesidir.

Kuzey Vietnamda halkımız ve silahlı güçler Amerikan Emperyalistlerinin modern havacılık

güçleriyle yürüttükleri imha savaşını, ülkemizde benzeri görülmemiş bir «karadan havaya» halk savaşında bozguna uğrattılar. İlk olarak, sosyalist Kuzeyde kapsamlı bir devlet yapısıyle bir kendini savunma savaşı yürüttük. Biz tüm ülkenin büyük geri üssü olarak üzerimize düşen görevi yaptık ve Sosyalist Kuzeyi savunarak yabancı saldırganı bozguna uğrattık.

Sosyalist inşa ile birlikte direnme savaşını sürdürerek, sivil savunmayı aktif bir şekilde örgütlerken hücum operasyonları düzenleyip tüm halkımızın gücünü birleştirerek düşmanla dövüştük. A.B.D.'nin savaşı «kızıştırmak» için tüm tertiplerini boşa çıkararak düzen ve güvenliği koruduk, iyi haberleşme ve ulaştırmayı sağladık, üretim faaliyetlerini sürdürürken savaştık. Dört yıllık kahramanca mücadeleden sonra A.B.D.'nin imha savaşını tamamiyle bozduk.

Bizim ulusal çaptaki anti-A.B.D. direniş savaşımız tarihimizdeki yabancı saldırganlara karşı verilen en büyük ve en parlak savaştır. O, şimdi, dünya halkları tarafından A.B.D. emperyalizmine karşı verilen mücadelenin doruğunda ve en önündedir. Bu savaşta; **partimizin askeri çizgisi bütün yönlerden zengin deneyimlerle zenginleştirilmiş ve yeni bir gelişme kazanmıştır.**

Böylece, dış saldırılara karşı boyun eğmez mücadele geleneğine sadık kalan halkımız, **partimizin önderliği altında onyıllardır yorulmamaksızın savaşarak, üç emperyalist gücün saldırgan ordularını başarıyla yendi; eski sömürgeciliğin dağılıp parçalanmasına etkin katkıda bulundu ve şimdi bütün dünyada yeni sömürgeciliğin iflasını ve çöküşünü gayretli bir şekilde hızlandırıyor.**

II

TÜM HALKIN DÜŞMANLA SAVAŞI

Partinin önderliği altındaki uzun mücadelesinde halkımız birçok alanlarda zengin deneyimler edindi.

Saldırı savaşlarının değişik biçimleri ve düşman konusunda; halkımız, üç kıtadan üç büyük emperyalist gücü, acımasız Japon faşistlerini, Avrupanın en eski emperyalist gücü Fransız sömürgecilerini ve uluslararası jandarma, uluslararası emperyalizmin elebaşısı A.B.D. emperyalizmini başarıyla bozguna uğratmak için devrimci savaşlar ve silahlı ayaklanmalar yaptı. Biz; Fransız sömürgecileri ve Japon faşistlerinin saldırılarından A.B.D. emperyalizminin yeni sömürgeci savaşına; faşist araçlar ve kukla yöneticilerle yürütülen yeni-sömürgeci hükümranlıktan «özel harp»e, «sınırlı savaşa» ve A.B.D.'nin hava ve deniz imha savaşma kadar bütün saldırı biçimlerine karşı koyduk.

Devrimci şiddetin kullanılması ve mücadele biçimi konusunda; halkımız ülkeyi savunmak ve kurtarmak ve iktidarı ele geçirip onu korumada zengin deneyimler kazandı. Halkımız genel ve kısmi olarak, kentleşmiş merkezlerde ve kırlarda tüm halkın isyanlarını başlattılar. Eski tip sömürge saldırı savaşına karşı koymak için esas olarak silahlı mücadeleyi uygulayarak uzun süreli halk savaşı verdiler. Yeni-sömürgeci savaşın değişik

biçimlerine karşı ise, silahlı ayaklanmalar ve askeri saldırılarla, siyasi faaliyet ve silahlı mücadeleyi birlikte yürüttüler. A.B.D. imha savaşını bozguna uğratmak için bir «karadan havaya» halk savaşı verdiler.

İç ve dış tarihsel koşullara gelince, halkımız en değişik tarihsel koşullarda devrimci savaş ve halk savaşı deneyimi kazandı: iktidar henüz ellerinde olmadığı zaman; sonra onu birkaç bölgede kazandıklarında; mücadelemiz, daha henüz olgunlaşmamış halkın demokratik rejimine dayandığında; ve sonra inşa sırasında sosyalist sistemin üstünlüğüne dayandığında; tüm ülkede birleşik bir devrimci strateji-ulusal demokratik halk devrimi stratejisi uygulandığında; sonra geçici olarak ikiye ayrıldığında iki ayrı strateji uygulandığında; bir dünya savaşı çıkıp emperyalistler birbirleri ile savaşırken ve bir dünya savaşı olmadan ayaklanma ve direniş savaşının yapılmasında; güçlerimizin hâlâ mütevazi ölçülerde olduğu ve emperyalizm tarafından tamamen kuşatıldığı koşullarda direnme savaşının sürdürülmesinde; ve sonra sosyalist kampın geniş desteğinin alındığı zaman v.s....

Halkımız **uzun süreli, güç, kompleks ve amansız** bir savaşı sürdürmek zorunda kaldı. Vietnamın Güneydoğu Asyadaki son derece önemli stratejik konumu nedeniyle son onyıllardır uluslararası emperyalizme —Fransız, Japon, tekrar Fransız ve sonra Amerikan— ve onun uşakları halkımıza karşı-devrimci şiddeti defalarca uyguladılar. Böyle güçlü ve vahşi düşmanlar karşısında halkımız, Partimizin Parlak bayrağı altında,

tam bir devrimci ruh ve yılmaz direniş iradesi göstererek devrimin ilerleyen durumunu sebatla korudu ve geliştirdi. Başarı arkasına başarı kazanıp, tarihimizde benzeri görülmemiş kazanımlar kaydederek bu yolla dünya devrimine değerli katkıda bulundular. Bu, teorik temelleri Marksizm-Leninizmde olan ve aynı zamanda devrimci mücadele pratiğinde derin kökler bulan partimizin genel ve askeri çizgisinin doğruluğunu kanıtladı. Onlar bizden kendi öz deneyimlerimizden çıkan ve başka ülkelerin deneyimlerini basitce kopye etmemizi önleyecek yüksek derecede bağımsızlık ve yaratıcılık istiyorlar.

Yukarıda değinilen noktalardan hareketle, Partimizin önderliğinde halkımızın verdiği savaşların **temel karakteristiklerini** şöyle özetleyebiliriz :

1 — **Bizim savaşımız ulusal kurtuluş ve ulusal savunma için, emperyalizmin haksız ve saldırgan savaşına karşı Vietnam halkının ve ulusun çıkarına devrimin hedeflerine varmak ve partinin siyasi çizgisini yerine getirmek için ve dünya devrimi uğruna verilmiş bir hak savaşıdır.**

Savaş politikanın devamıdır. Partinin devrimci çizgisi devrimci savaşın siyasi hedefini ve halkımızın sürdürdüğü savaşın haklı karakterini belirler. Tam tersine, emperyalistlerin sömürgeci ve saldırgan politikası onların savaşının haksız ve karşı-devrimci karakterini belirler.

Atalarımızın bize miras bıraktığı askeri gelenekler, ülkeyi kurtarmak ya da savunmak için verilen bütün hak savaşlarının gelenekleridir.

Ulusal kurtuluş için ayaklanma ve savaşlarımızı yöneten feodal sınıf daima haklı bir dava için —ülkeyi ve halkı kurtarmak için— ayaklandılar ve ulusal birliği sağlamak için bazı demokratik tedbirler aldılar. Hernekadar feodal yapı ile sınırlanmış olsalarda bu askeri gelenekler; «ülkenin nehirlerini ve dağlarını savunmak» (Ly Thuong Kiet), «ülkeyi savunmak için en iyi yol olduğu için», «sürekli bir temel sağlamak ve derin köklere ulaşmak için halkın gücünü takviye etmek ve mücadele için tüm halkı birleştirmek» (Tran Hung Dao), «barbarlığa adaletle karşı koymak ve zalimliğe insanlıkla savaşmak» (Nguyen Trai) için hak savaşlarının en yüce ruhu haline geldiler. Bu kesinlikle böyleydi çünkü onların amaçları ülkeyi korumaktı ve bizim hak savaşlarımız bu yenilmez gücü «yurtseverlik ve ulusal birliği» her zaman harekete geçirebildi.

Bizim çağımızda ulusal kurtuluş devrimi uluslararası proleter devriminin önemli bir parçasıdır. Partimiz devrimin hedeflerini açıkça tarif etti ulusal bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm.

Bunlar devrimin değişik aşamalarında halkımızın verdiği ulusal savunma ve ulusal kurtuluş için tüm ayaklanma ve savaşların siyasi hedefleridir. Devrimimiz ve devrimci savaşımız şimdi ulusal kurtuluşu halkın demokratik haklarının kazanılmasına ve sosyalizme; Vietnam devrimini dünya devrimine bağlıyor. Başkan Ho Chi Minh «ülkeyi korumak ve halkı kurtarmak için tek yolun proleterya devrimi» olduğunu söylüyor.

Bugün, partimizin önderlik ettiği ulusal mü-

cadele ulus ile sınıfı, yurtseverlik ile enternasyonalizmi çok yakından birleştirmiştir. Bu, dünya devriminin istekleri ile uygunluk gösteren işçi sınıfımızın, emekçi halkın, tüm oluşumuzun temel istekleri ve derin arzularını Vietnam toplumunun gelişmesinin nesnel yasasına bağlar. Bu yüzden, Partinin önderliğinde halkımızın verdiği ulusal kurtuluş savaşının haklılığı şimdi yeni bir **nitel içerik ve tamamen yeni bir güce sahiptir.** Davamızın haklılığı tüm halkımızı ülkeyi savunmak ve kurtarmak için kararlılıkla harekete geçirdi; davamızın haklılığı ve kaydettiğimiz başarılar bize tüm dünyadaki ilerici insanların desteğini kazandırdı. Bu, bizim için, temeli partimizin askeri çizgisinde yatan düşmanın asla anlayamadığı tükenmez bir güç kaynağıdır.

2 — Bizim savaşımız, geri bir ekonomi ve fazla büyük olmayan ölçüler ve nüfusa sahip eski sömürge ve yarı-feodal bir ülkenin halkının, fakat bunun yanında yabancı saldırılara karşı yüzyıllardır mücadele deneyimi olan ve yeni bir sistemi —halk demokrasisini ve sosyalizmi— inşa eden ve geniş topraklara ve nüfusa sahip, büyük ekonomik ve askeri potansiyeli, modern silah ve teknolojisi olan, sayı ve teçhizat bakımından üstün, saldırgan emperyalist ordulara karşı savaşmayı ve bozguna uğratmayı bilen yiğit, zeki, dirençli ve becerikli bir halkın ulusal kurtuluş savaşıdır.

Geçmişte ve bugün yabancı askeri saldırılara karşı verdiğimiz savaşları, daima bizden çok kuvvetli askeri üstünlükleriyle nüfus ve genişlik

bakımından kesinlikle bizden büyük ülkelerin istilacı ordularına karşı verildi. Geçmişte istilacı ülkeler bizimle aynı feodal düzene sahip iken bugün saldırganlar yalnız bizden toprak ve nüfus bakımından çok üstün olmayıp aynı zamanda gelişmiş endüstrileri, büyük ekonomik ve askeri potansiyeli ve modern silahları olan emperyalist güçlerdir ve ülkemiz çok geniş olmayan toprak ve nüfusa sahip ve üstelik ekonomik bakımdan gelişmemiş eski sömürge ve yarıfeodal bir ülkedir. ,Diğer taraftan, atalarımızdan farklı olarak biz şimdi saldırganların çürümüş, gerici düzenlerinden kesinlikle daha iyi olan yeni bir sosyal düzeni, halk demokrasisi ve sosyalizmi kurmaya çalışıyoruz. Ve biz, ileri bir sosyal düzenin ve bu düzenin sahibi olan Vietnamlı yeni insan türünün büyük gücüne sahibiz.

Zamanımızdaki ulusal kurtuluş ve ulusal savunma savaşım kazanmak için düşmanla bizim güçlerimiz arasındaki ilişkiyi doğru değerlendiren halkımız, uygun nüfus, arazi ve iklim şartlarının tüm avantajını kullandı ve ileri bir sosyal düzenden ve yeni dönemin Vietnamlı insanından aldığı gücü tamamiyle ortaya koydu. Bu temelde ulusun askeri geleneğini cesaret ve akıllıca devam ettirdi ve geliştirdi ve yeni koşullarda çok sayıda ve daha güçlü düşmanı bozguna uğratmakla kalmadı ve aynı zamanda mükemmel siyasi ve moral üstünlüğüyle düşmanın üstün askeri gücünü altetmeyi ve zorbalık üzerinde uygarlık zaferi kazanmayı başardı. Zeka ve beceriklilikleri ile savaşmak ve kazanmak kararları sayesinde halkımız temel avantajlarını ve önemli güçlerini

kullandı, düşmanın görece güçlü yanlarım altetti, temel zayıflıklarını artırdı ve düşmana saldırmak ve onu ezmek için yeni dönemde halk savaşının birleşik gücünü bütünüyle ortaya koydu.

3 — Bu savaş, dünya devriminin emperyalizm karşısında devamlı üstünlüğünün olduğu, dünya çapında devrimci güçlerin gerici güçlere karşı üstünlüklerini artırdıkları, ulusal kurtuluş devriminin ve sosyalist devrimin zaferi çağında verilen bir ulusal kurtuluş ve ulusal savunma savaşıdır.

Feodal dönemde, atalarımız dışarıdan herhangi bir destek ve yardım almaksızın, sadece kendi güçlerine dayanmak zorunda kaldılar. Bugün biz ulusal kurtuluş ve ulusal savunma savaşını oldukça farklı uluslararası koşullarda sürdürüyoruz.

Ekim Devriminin zaferi insanlık tarihinde yeni bir dönem, dünya çapında sosyalizmin zaferi ve kapitalizmin çöküşü dönemini açtı. Gelişmiş kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının sosyalist devrimci hareketini ezilen halkların ulusal-kurtuluş devrimine bağladı partimizin önderliğindeki Vietnam devrimi dünya devriminin ayrılmaz bir parçasıdır. O, değişik ülkelerdeki devrimci hareketlerin işbirliğinden ve geniş desteğinden yararlanır. Özellikle, İkinci Dünya Savaşında, Sovyetlerin faşizme karşı kazandığı zafer Avrupa ve Asyada birçok ülkede devrimin zaferini hazırladı. Bir dünya sosyalist sistemi doğdu ve dünya devriminin gelişmesinde tayin edici bir faktör haline geldi. Sosyalist kamp bu dönemde ulusal-

kurtuluş mücadelesinin siperi ve başlıca dayanağıdır. Çin devriminin zaferi ve Çin Halk Cumhuriyetinin kurulmasıyla, dünya devrimci güçleri ve onun nüvesi olarak sosyalist kamp, emperyalizmin ve karşı-devrimci güçlerin karşısında daha güçlenmiştir. Kesilmeyen bir ilerleme durumunda olan dünya devrimi her yandan emperyalizme amansızca saldırmakta ve büyük zaferler kazanmaktadır. Bunlar, Vietnamda, devrim ve devrimci savaş için şimdi mevcut olan en elverişli Dünya koşullarıdır.

Bugün halkımız Kuzeyde sosyalizmi inşa ve savunmasını sürdürürken aynı zamanda Güneyi kurtarmak ve sonunda ülkeyi yeniden birleştirmek için A.B.D. saldırısına karşı direniş savaşını sürdürüyor. Zamanımızda ülkemizdeki devrim iki devrimci aşamayı buluşturuyor: Sosyalist devrim ve ulusal-kurtuluş devrimi. Bu dünya devrimci hareketinde, bizim devrimimizin yerini güçlendiren temel bir avantajdır. Marksizm-Leninizm ve uluslararası enternasyonalizm temelinde uluslararası dayanışma doğru çizgisi ve partimizin kusursuz devrimci çizgisi rehberliğinde, güçlü emperyalist saldırganlara karşı verdiği uzun ve çetin mücadelesinde halkımız, dünya devrimine aktif bir katkıda bulunmaktadır. Aynı zamanda, Sovyetler Birliği ve Çin'den ve diğer kardeş sosyalist ülkelerden ve Amerikan halkı dahil olmak üzere dünyanın diğer ilerici halklarından destek ve büyük yardımlar alıyorlar. İşte bu zaferimizin çok önemli bir faktörüdür.

Emperyalist saldırganlara gelince; onlar tarihin mahkûm ettiği gerici bir sosyal sistemi tem-

sil ediyorlar. Onlar Dünya devriminin şiddetli saldırısını geçiştirmek için çılgınca çaba sarfediyorlar ve mevcut tüm güçlerini toparlamaya uğraşıyorlar. Fakat, diğer gerici güçlerle birlikte savunma durumunda kalarak yenilgi arkasına yenilgi alıyorlar, hergün daha zayıflıyorlar. Kendi halkları artan bir şekilde açıkça onlara karşı koyuyor, dünyada giderek yalnızlaşıyor, iç çelişkileri hergün daha keskinleşiyor. Bu şimdiki durumda onların temel zayıflıklarından biri ve keza bizim mücadelemiz için büyük bir avantajdır. Bizim eski saldırganlarımız, sonunda Sovyetler ve müttefiklerinin mağlup ettiği Japon faşistleri ve Ikinci Dünya Savaşında ilkeleri Naziler tarafından istila edilen ve sonra kurtarılan Fransız sömürgecileriydi. Bugün, emperyalist kampın elebaşısı A.B.D. emperyalistleri her bakımdan büyük zorluklar ve çelişkilerle karşı karşıyadırlar; işleri sürekli kötüye gitmekte ve giderek daha zayıflamaktalar.

Ülkemizdeki devrimci savaşın bu karakteristikleri partimizin askeri çizgisine tamamen yansımaktadır.

Partimizin askeri çizgisi —halk savaşımn askeri çizgisi— onun siyasi çizgisinden gelir ve ona tabi olmalıdır; bu sosyalizm, halk demokrasisi ve ulusal bağımsızlığı kazanmak için halkımızın verdiği halk savaşımın çizgisidir. Devrimci şiddetin Marksist-Leninist kavranışının uygulanmasıyla partimizin askeri çizgisi şöyle ifade edilebilir: tüm ulusun işçi sınıfının önderliğinde düşmana karşı savaşması, savaşan güçlerinin sonuna kadar geliştirilmesi, emperyalizmin büyük saldırgan

ordularına üstün gelmek için halk savaşını ve halk ayaklanmalarım sürdürmek.

Marksizm-Leninizm'in ustaları halk savaşından söz etmişlerdir. Engels 1793'de Burjuva devriminde Fransız halkının verdiği mücadeleyi değerlendirmiş ve ona «yığınların, tüm halkın isyanı» ve «halk savaşı» demiştir. Keza 19. Y.Y.'da İngiliz sömürgecilerine karşı Çin halkının mücadelesini «Çin ulusunun korunması için halk savaşı», «bir savaş, son tahlilde gerçek bir halk savaşı» olarak kabul etmiş ve nitelemiştir.

Halkımız ülkeyi kurtarmak ve savunmak için verilmiş uzun bir ayaklanmalar ve halk savaşları geçmişine sahiptir.

Tarihimizdeki halk savaşları yabancı saldırganlara karşı feodal sınıfın yönettiği ve Tay Son devrimci köylü hareketiyle başlayan hem dış saldırganlara hem de ülkedeki çürümüş feodal yöneticilere karşı sürdürülen halk savaşlarıdır. Bugün ise halk savaşına işçi sınıfı önderlik etmektedir.

Geçmişte, bütün halk savaşları devindirici güç, önderlik ve hedeflerinde tarihsel sımrlamalar göstermiştir. **Şimdi ise bizim, işçi sınıfı önderliğindeki halk savaşımız, bu çağın şartları ve çevresi içinde bütün anlam ve önemi ile «halk için» «halkın verdiği» bir savaştır.** Hedefleri olan ulusal bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm nedeniyle, partimizin, Vietnam işçi sınıfının partisinin devrimci çizgisi, halk savaşımızın «ülkenin kurtuluşunu» «halkın kurtuluşunu», ulusal kurtuluş ve savunmayı çalışan halkın özgürleştirilmesine bağlamasmı sağlar. İşte bu partimizin

politik çizgisini izleyen halkın savaşan güçlerinin neden şimdiki durumda en güçlü ve en geniş temelde güçler olduğunu açıklar. Partimiz, tüm halkı işçi sınıfının önderliğindeki işçi-köylü ittifakı temelinde geniş bir ulusal bireşik cephede harekete geçirdi, toparladı ve Dünya halkları ve işçi sınıfı ile birleştirdi. Bu halk savaşımızın yeni ve yenilmez gücüdür. Devrimci görevlerinin ve savaşın hedeflerinin derinden farkında olan savaşçılarımız, büyük güçlerini ulusal bilinçten ve şimdi yeni bir içerik taşıyan geleneksel yurtseverlikten alıyorlar. Bu, demokrasi, sosyalizm aşkı ve proleterya enternasyonalizmi ile birleşmiş bir yurtseverliktir. Bu, işçi sınıfının devrimci ruhu ile birleşmiş halkımızın ateşli yurtseverliğidir.

Zamanımızda, savaşmak için ayaklanan tüm ulusun gücü ile biz temel olarak kendi güçlerimize dayanıyoruz. Biz, ileri bir sosyal düzenin ve Vietnam insanının ortak gücüyle kendi toprağımızda savaşıyoruz. Aynı zamanda **dünya devriminin ve onun nüvesi olan sosyalist kampın büyük desteği ve yardımına** sahibiz.

Partimizin askeri çizgisi devrimci şiddeti yığınların şiddeti, devrimi yığınların eseri olarak anlayan **devrimci şiddetin Marksist-Leninist kavranışının yaratıcı bir uygulamasıdır.** Devrimci şiddet, kitlelerin politik güçleriyle halkın silahlı güçlerini, silahlı mücadeleyle siyasi çalışmayı **genel ayaklanma ve halk savaşında son bulacak şekilde** birbirine bağlamalıdır. Şiddet anlayışının böyle derinden ve doğru kavranışı tüm halkın ve ulusun güçlerini harekete geçirmeyi ve örgütlemeyi mümkün kılar. Düşmanla sadece silahlı güç-

lerle değil mevcut her araç kullanılarak tüm toplumca savaşılır. İnsan yalnız üretimi artırıp savaşa destek görevini yerine getirmezler aynı zamanda bizzat dövüşe katılırlar. Biz düşmanla yalnız silahlı mücadele yoluyla değil, yığınların siyasi eylemleriyle, kukla, Amerikan ve diğer birlikler arasında ikna edici çalışma ile de döğüşüyoruz; biz sadece askeri saldırılar değil değişik biçim ve alanlarda yığın ayaklanmaları başlatıyoruz. **Vietnam halk savaşının şimdi yeni karakteri, kitlelerin yüksek sınıfsal ve ulusal bilinçleri ve tüm ülkede mücadelenin sıkı ve bilimsel örgütlenmesi, ve mücadelenin esnek yöntemleri sayesinde 30 milyondan fazla Vietnamlının ulusal kurtuluşun cesur savaşçıları haline gelmesidir.**

«Tüm halkı düşmanla savaştıralım» şiarıyla ifade edilen çizgimiz şu sorunlarda somutlaşır:

— Tüm halkın savaş için harekete geçirilmesi ve örgütlenmesi, halkın politik ve silahlı güçlerinin yaratılması ve bunun üç kategorisi ile savaşan halkın nüvesinin oluşturulması,

— Yığınların politik güçlerine dayanma, halk savaşının direniş üslerinin ve geri üslerinin kurulması; uluslararası geri cepheden —sosyalist kamptan— yardım alırken bölgesel cephe gerisi ile ulusal cephe gerisi arasındaki koordinasyonun sağlanması,

— Halk savaşının askeri sanatmın ve yönetim tarzının yaratıcı uygulaması, bizden sayıca daha fazla ve daha iyi teçhizatlandırılmış düşman birliklerine başarıyla karşı koyma, kırda ve kentteki bütün stratejik bölgelerde politik çalış-

ma ve silahlı mücadelenin birleşik gücü ile düşmana saldırı, nihai zaferi kazanana kadar adım adım düşmanın bozguna uğratılması,

— Zaferin tayin edici faktörü olarak savaşın sevk-idaresinde partinin önderliğinin güçlendirilmesi.

Özet olarak, bizim deneyimlerimiz esas olarak emperyalist yönetimi kovmak ve iktidarı almak için **silahlı ayaklanma, devrimci savaş ve ulusal-kurtuluş savaşı deneyimleri**, keza, uygun politik ve ekonomik yapıda bir devlete sahip iken **ulusal bir bölgemizi savunmak için verdiğimiz savaşın deneyimleridir.**

Partimizin askeri çizgisi, onun doğru politik çizgisinden, savaş ve ordu üzerine Marksist-Leninist teoriden, atalarımızın askeri yeteneğinden ve dünya devrimci mücadelesinin ileri deneylerinden çıkmıştır. Aynı zamanda, son kırk yıldır partimizin önderliğinde verilen devrimci mücadele pratiğinde halkımızın kazandığı değerli deneyimlerin zenginliğinin yansımasıdır.

Başlangıcından itibaren gelişme süreci boyunca bu askeri çizgi daima doğruluğunu kanıtladı ve halkın geniş yığınlarının tükenmez yaratıcı ruhu ve büyük güçleri ile desteklenerek, partinin politik çizgisinin devamlı rehberliğinde yenilmez bir güç gösterdi. Devrimci savaşın kudreti devrimin gücünü temsil eder. **Doğru devrimci görevden halk savaşının doğru politik hedefine geliş, devrimci şiddetin doğru tespitinden halk ayaklanması ve halk savaşı tespitlerine geliş** partinin askeri çizgisi ile politik çizgisi arasındaki diyalektik ilişkidir. Askeri çizgimizin ve hal-

kın devrimci savaşının gücünün kaynağı burada yatar.

Sürekli savaş koşullarında partimizin askeri çizgisi devamlı olarak savaş içerisinde sınandı, tamamlandı, geliştirildi ve mükemmelleştirildi. Teoride sürekli gelişme yaparak savaşta yeni başarılar elde etti. O, emperyalist saldırganlara ve onların geri ve yozlaşmış burjuva askeri teorilerine karşı halkımızın yenilmez silahıdır.

III

YIĞIN AYAKLANMASI VE HALK SAVAŞINDA POLİTİK GÜÇLER VE ASKERİ GÜÇLER

Bir halk savaşı güçlerini yaratmada doğru bir çizgiyi, **bütün halkı harekete geçirmeyi ve silahlandırmayı, onları bütün biçimlerinde savaşa ve ayaklanmaya sokmayı, yığınların geniş politik güçlerini ve halk savaşının nüvesi olarak üç kategori birliği ile halkın silahlı güçlerini örgütlemeyi kapsayan** bir çizgiyi gerektirir.

Bu çizgi, halkın seferber edilerek silahlandırılması ve yeni tip bir devrimci ordu kurulması üzerine Marksist-Leninist düşüncenin ülkemizin somut koşullarına yaratıcı bir uygulamasıdır. Devrimci savaş için güçlerin oluşturulmasında, bu çizgi devrimci şiddetin yığınların şiddeti olduğu önermesinin hayata geçirilmesidir. Bu çizgi ulusumuzun özgürlük ve ulusal kurtuluş savaşları geleneğini, «her yurttaş bir askerdir» ve «haydutlar geldiğinde kadınlar bile dövüşmelidir» halk deyişleri ile ifade edilen geleneği devam ettirir ve geliştirir.

Bir halk savaşı için **tüm ulus seferber edilmelidir.** Bu halk savaşının güçlerinin kurulmasına dair partimizin çizgisinin temel noktasıdır.

Lenin: «Ülkedeki her güç bu savaşa çağrılmalıdır. Tüm ülke, bir devrimci kampına döndürülmelidir. Herkes yardıma koşmalıdır.» (1) «Tüm

(1) V.İ. Lenin, Tollected Work, vol. 28. P. 365.

ülkenin insangücü ve kaynakları tümüyle devrimci savunma hizmetinde yer almalıdır.» (2) diyor.

Tüm ulusun savaş ve ayaklanma için harekete geçirilmesi ve örgütlenmesi, partimizin sürdürdüğü ve doğru bir devrimci çizgiye uygun şekilde aşağı biçimlerden yukarı biçimlere geçerek devam eden yığın eğitimi ve örgütlenme sürecidir.

Kuruluşundan beri partimiz, devrimci şiddetle iktidarın ele geçirilmesi amacıyla büyük ölçüde propaganda, örgütlenme ve yığınlara önderlik çalışması yaptı. Geniş yığınların, 1930-31'deki devrimci yükseliş sırasında, 1936-39 demokratik hareket döneminde, 1940-45'deki ulusal kurtuluş hareketinde seferber edilmesi ve örgütlenmesi, Ağustos Devriminde büyük isyancı kitlelerin ortaya çıkışının, Fransız sömürgecilerine karşı geçen direniş savaşında ve bugün Amerikan emperyalistlerine karşı olan direnişte tüm ulusun seferber olmasının sebebini izah eder.

Kısmî ayaklanmalar döneminde, yeraltı politik üslere ve silahlı örgütlenmelere dayanan partimiz düşman yönetimini kovmak ve yerine devrimci iktidarı getirmek için halk yığınlarını ayaklandırdı. Ve sonra tüm ülkede devrimci bir yükselişe neden olan ve genel ayaklanma için hazırlıkları artıran mahalli bir gerilla savaşını başlattı, politik ve siahlı mücadeleyi şiddetlendirdi, yığınların politik güçlerini ve devrimci silahlı güçleri geliştirdi.

(2) V.İ. Lenin, Tollected Work, vol. 27. P. 30.

Genel ayaklanma için, tüm halk partinin önderliğinde seferber oldu ve bir geniş ulusal birleşik cephede birleşerek emperyalistlerin ve feodallerin boyunduruğunu kırmak ve ulusal çapta iktidarı almak için kırda ve kentte ülkenin her yerinde ayaklandı. Devrimci savaş boyunca cephe gerimizde bir Devlet örgütlenmesine ve bir halk iktidarına sahiptik. Bu koşullarda mücadele için halkın harekete geçirilmesi ve örgütlenmesi tüm alanlarda büyük genişlik ve derinlikle yüksek örgütlenme seviyesinde icra edildi. «Her yerde tüm halkın direnişi», «Her şey zafer için» özdeyişleri ile uygun bir şekilde ulusun çok sayıda ve değişik güçleri en yüksek noktasına kadar harekete geçirildi. Savaş sırasında, partimiz halk güçlerinin örgütlenmesi, ajitasyonu ve propagandasına büyük önem verdi; nihai zafer için halkın gücünün daha çok seferber edilmesi için durmaksızın politik güçleri genişletti, silahlı güçleri geliştirdi.

Savaş ve ayaklanma için ulusun seferber edilmesi, geniş yığın politik güçlerinin ve halk savaşının nüvesi olarak halkın silahlı güçlerinin yaratılmasını gerektirir.

Politik güçler, öncü partinin önderliğinde örgütlü olarak savaşa ve ayaklanmaya sokulan ulusun yurtsever güçleridir. Bunlar, işçi sınıfının önderliğindeki işçi-köylü ittifakı temelinde bir geniş ulusal birleşik cephede toplanan devrimci sınıflar, yurtsever sosyal katmanlar, değişik etnik gruplardır. Onlar cephede ve geride, maddi ve manevi, politik ve askeri, ekonomik ve kültürel tüm alanlarda devrimci savaşın güçlerinin

yaratılması ve geliştirilmesi için sağlam bir temel oluştururlar.

Politik güçler halkın devrimci silahlı güçlerinin yaratılması ve geliştirilmesinin temelini oluştururlar. Eğer devrimci bir halk için değilse, onların geniş politik güçleri, yığınların politik ordusu (büyük kısmı partinin örgütlediği ve önderlik ettiği işçi ve köylülerin teşkil ettiği) asla güçlü silahlı halk güçleri olamazlar. 1930-31'deki Nghe-Tinh Sovyetlerinin ilk kendini savunma müfrezelerinden Ulusal Kurtuluş Ordusunun müfrezelerine, Vietnam Kurtuluş Ordusunun Propaganda Tugayına, Ba To gerillalarına, Ağustos Devrimi sırasında heryerde oluşan şok timleri ve binlerce kendini savunma müfrezelerine, bugünkü ordunun güçlü birliklerine, halkın silahlı güçleri gönüllü ve özellikle zorunlu askerlik hizmeti sayesinde süratle gelişti. Onların büyümeleri daima yüksek politik bilince sahip örgütlü bir devrimci halkın güçlü politik güçlerine dayandırıldı.

Tüm bunlar, silahlı güçlerimizin devrimci karakterini, devrimin büyük anlarında ve direniş savaşının tayin edici dönüşüm noktalarındaki ünlü gelişmelerini açıklar.

Ülkemizdeki devrimci pratik, keza **yığınların politik güçlerinin** savaşta, özellikle ayaklanmada, silahlı güçlerle ortak hareket ederek en değişik ve etkili biçimlerde **devrimci şiddetle düşmana saldırma kabiliyetlerinin** olduğunu açıkça göstermiştir. Ağustos 1945 genel ayaklanmasının ve yeni tarihsel dönemdeki ilk direniş savaşının deneyimlerini geliştirerek, Ulusal Kurtuluş Cephesinin bayrağı altında Güney Vietnam halkının po-

litik güçleri, Amerikan yeni-sömürgeciliğinin bütün saldırgan savaş biçimlerine ve hükümranlık tertiplerine karşı verdikleri uzun süreli ve şiddetli mücadelede cesaretlerini kanıtladılar. Şimdi daha da güçlü olarak, zincirleme ayaklanmalar dizisinde asli ve tayin edici bir roldeler. Onlar «özel harp» stratejisini bozdular ve halkın silahlı güçleri ile birlikte Amerikan emperyalistlerinin «sınırlandırılmış savaşını» bozguna uğratıyorlar.

«Politik Ordu» şimdi Güney Vietnamdaki devrimci savaş güçlerinin bir örgütlenme biçimi olarak müstesna bir buluştur. O, işçilerin ve köylülerin nüvesini oluşturduğu yığınların güçlü politik güçleri temelinde örgütlenmiş; kitle örgütlenmelerinin en iyi ve en cesur unsurlarından oluşur; tüm yaşlardan insanları barındırır; dağlarda ve ovalarda, kırlarda ve kentlerde kendi kaynakları vardır. Fevkalade olarak örgütlenerek ve askerileştirilerek, türlü ve çeşitli biçimleri kullanarak mücadelesini ustaca sürdürüyor ve Güney Vietnamdaki devrimci savaşta yığınların politik mücadelesinin temel dayanağını oluşturur.

Silahlı ayaklanma ve devrimci savaş iktidarı almayı ve tutmayı hedefleyen devrimci mücadelenin en yüksek biçimleridir. Ve silahlı güçlerin eylemlerini gerekli kılarlar. İşte bu, silahlı ayaklanma ve devrimci savaşı hazırlamak ve sürdürmek maksadıyla partimizin, siyasi güçleri yaratırken **halk savaşının nüvesi olan halkın silahlı güçlerinin yaratılmasına** özel bir önem vermesinin nedenidir.

Partimizin şanlı bayrağı altında, silahlı güçlerimiz, ulusun şiddetli devrimci mücadelesinde,

halkın politik güçleri temeli üzerinde doğdu ve gelişiyor. **Bizim ordumuz halktan çıkan ve halk için savaşan bir halk ordusudur.** Son on yıllardır halkımızın silahlı güçleri, partizan grupları ve kendini savunma müfrezelerinden uzmanlaşmış askeri örgütlenmelere, küçük gerilla gruplarından sonunda düzenli ordu, bölgesel birlikler ve milisleri de kapsayan daha büyük birliklere, zayıf teçhizatlı piyade askerlerinden kara, hava ve deniz kuvvetlerini de içeren ve daha modern teçhizatlı bir orduya doğru büyüdü, genişledi. Bu süreçte partimizin halkın silahlı güçlerinin yaratılmasıyla ilgili çizgisi ve görüşleri aşama aşama hayata geçirildi.

Partimizin teorik düşüncesinde, silahlı güçlerin yaratılmasındaki anahtar sorun, onlara bir sınıf karakteri, bir devrimci karakter verilmesidir. Ordumuz, işçi sınıfı partisinin önderlik ettiği işçilerin ve köylülerin ve esas olarak emekçi halkın halk ordusudur. Devrimci sınıfların en iyi unsurlarını, Vietnam'daki bütün milliyetlerden köylüleri ve işçi sınıfını ihtiva eder partimizin görevlerinin yerine getirilmesini hedefleyen devrimci mücadelede, devrimci Devlete ve partiye hizmet eden bir araçtır. Ordumuz, başlangıçta işçi-köylü diktatörlüğü fonksiyonunu bugün ise proleterya diktatörlüğü tarihsel misyonunu icra eden demokratik halk Devletinin silahlı güçlerini oluşturur. İç ve dış düşmanlara karşı devrimin ve halk iktidarının kazanımlarını korur. İşçi sınıfının karakterini taşır, ideolojisi Marksizm-Leninizmdir.

İlk partizan birlikleri günlerinde ve silahlı

güçlerimiz güçlü ve modern bir halk ordusu olduğunda, partimiz, savaşan gücünün temel faktörü ve en emin garantisi olarak sınıf desteğinin güçlendirilmesi, köylülüğün ve küçük burjuvazinin nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturduğu, önder sınıfın, işçi sınıfının sayıca daha az olduğu bir ülkede özel bir önem alır.

Lenin, işçi-köylü Kızıl Ordusu kurulurken Sovyet silahlı kuvvetlerinin devrimci vasfının güçlendirilmesinde tek önemli ölçünün bileşiminde işçilerin oranındaki artış olduğunu düşünüyordu. Ülkemizde; partinin önderliğinin, silahlı güçler arasında proleter ideolojik eğitim ve politik çalışmanın güçlendirilmesi ve özellikle kadrolar arasında işçi ve köylü unsurların artmasıyla birlikte bu güçlerin devrimci vasıflarının yükseltilmesi için gerekli ölçülerdir.

Silahlı güçlerimizin yaratılması ve güçlendirilmesi süreci boyunca aşağıdaki sorunları çözmek zorunda kaldık.

— Partinin önderliğinin halkın silahlı güçleri üzerinde münhasıran, doğrudan ve herşeyi kapsıyan bir önderlik olarak durmaksızın güçlendirilmesi; bu en temel prensiptir.

— Silahlı güçlerin savaşma kudretinin kaynağını, siyasi çalışmayı durmaksızın kuvvetlendirmek; bu temel bir prensiptir. Kadroların ve savaşçıların politik çizgi ve görevlere, askeri çizgi ve görevlere, partinin bütün direktifleri ve Devletin yasalarına uyum sağlamaları için politik eğitim ve ideolojik önderliğe özel önem verilmesi; silahlı güçlere Marksizm-Leninizmin aşılanması; ulus bilinçleri ile birlikte sınıf bilinçlerinin yük-

seltilmesi; yurt sevgisi, sosyalizm ve proleterya enternasyonalizminin zihinlerine yerleştirilmesi; ve bu temelde savaşkanlıklarının ve dövüşmek ve kazanmak kararlılıklarının artırılması.

— Yukarıdan aşağıya parti örgütlenmesinin ve siyasi çalışma sisteminin durmaksızın pekiştirilmesi.

— Partinin devrimci davasına tamamıyle sadık ve liderlik, örgütlenme ve komutada yeterli bir kadrolar grubu yetiştirmek.

— Demokratik merkeziyetçiliğin uygulanması Yaygın iç demokrasi temelinde, özgürce kabul edilen disiplinin, devrimci ordunun demirden disiplininin doğru uygulanması. Ordu içinde birliğin, halk ile ordu arasında birliğin (su ve balık gibi) güçlendirilmesi, proleterya enternasyonalizmi temelinde kardeşçe uluslararası dayanışmanın ilerletilmesi.

Bütün bu eğitim ve örgütlenme çalışmaları sayesinde halkımızın silahlı güçleri iyi bir devrimci karakter kazandılar ve «daima partiye sadık olduklarını, kendilerini halka adadıklarını, ülkenin bağımsızlığı, özgürlük ve sosyalizm uğrına savaşmaya ve fedakarlıklara katlanmaya hazır olduklarını» kanıtladılar; ve onlar ulusal demokratik halk devrimi aşamasında işçi-köylü diktatörlüğünün, sosyalist devrim aşamasında proleterya diktatörlüğünün etkili bir aracı olduklarını kanıtladılar.

Partimiz, silahlı güçlerin **örgütsel olarak yaratılmasının** onların politik olarak yaratılması temelinde olduğu sorununu başarıyla çözdü.

Geçen yirmibeş yıl boyunca halk savaşı de-

neyimimiz **tüm ulusun savaş için harekete geçirilmesi ve örgütlenmesi için en iyi yolun silahlı güçlerin üç kategoride —düzenli birlikler, bölgesel birlikler ve halk milisleri— örgütlenmesi olduğunu; bölgesel güçler ve halk milisleri kurulurken düzenli birliklerin yaratılmasına büyük önem verilmesi gerektiğini; düzenli birlikler ile bölgesel birliklerin, mahalli —yerinde güçler ile hareketli— mobil güçlerin yaratılması arasında yakın bir işbirliğinin gerçekleştirilmesinin gerekli olduğunu gösterdi. Bu ulusun silahlı güçlerinin örgütlenmesinde atalarımızdan kalan geleneklerin yeni bir gelişmesidir.**

Halk milisleri-gerillalar ve kendini koruma (meşru müdafaa) müfrezeleri kırsal kesimdeki emekçi halkın geniş güçlerini oluştururlar. Üretim faaliyetinden ayrılmaksızın halk iktidarı diktatörlüğünün aracıdır. Her yörenin özelliğine uygun ve savaşın ihtiyaçlarını karşılamak için, mezralarda ve köylerde, fabrikalarda ve sokaklarda v.s... kurulan bu güçler tüm ülkeyi kaplayan bir ağ oldular; onlar daima ilkel ve modern bütün uygun silahlarla ve en etkili yöntemlerle savaşmaya hazırdırlar; bu yolla halkın doğrudan savunmasını sağlarlar, politik üsleri korur ve genişletirler, düzenli ve bölgesel birlikler için kadro ve savaşçı temin ederler, üretimde şok grubu rollerini yerine getirirler.

Yöresel birlikler belirli bir yöredeki silahlı mücadelenin nüvesini oluştururlar. Her bölgenin ve her savaş alanının gerçek koşulları ve ihtiyaçlarına göre kurularak, gerekli silahlarla teçhizatlandırılmış, bir bölgede tek başına ya da gerilla,

partizan ya da düzenli birliklerle koordineli harekat yapma kabiliyetinde güçlü ve üstün nitelikli birlikler olarak, düşmanı yok etmek, gerilla savaşını yükseltmek ve halk iktidarını korumak görevlerini yerine getirirler.

Düzenli birlikler tüm ülkenin veya belirli bir stratejik bölgenin heryerinde görev yapan hareketli güçlerdir. Çeşitli orduları ve silahlı hizmetleri, özellikle uygun kuvvette bir kara ordusunu, bir hava kuvvetini ve yeterli oranda bir deniz kuvvetini ihtiva ederler. Onlar yüksek savaşkanlıkla dolu olmalı ve gerçek bir «demir yumruk» olmalıdırlar; geniş çaplı imha savaşlarını sürdürecek kapasitede olmalılar; düşmana daha zorlu darbeler indirmeli; muharebe zaferi kazanmalı, giderek daha önemli düşman birliklerini tasfiye etmeli ve birçok harekat alanında önemli değişiklikler getirmelidirler.

Halkın silahlı güçleri sadece düşmanı imha etme önemli görevlerini yapmakla kalmamalı fakat aynı zamanda halkı savunmalı, kitlelerin politik güçlerinin yaratılması ve geliştirilmesine katkıda bulunmalı ve halk savaşının nüvesi olarak hizmet vermelidirler. Ülkemizdeki devrimci mücadelenin niteliği ve savaşın şiddeti nedeniyle ve özellikle yeni-sömürgeci saldırı koşullarında, yüksek savaşçı nitelikli düzenli birlikler örgütlerken güçlü bölgesel birlikler de kurmalıyız. Yalnızca bu üç kategori birlik savaş kabiliyetlerini tamamiyle gösterebilir, hareketlerini yakından koordine ederek düşmanı yıpratabilir ve halkı etkili bir şekilde savunabilir, değişik seviyelerde halk iktidarını koruyabilir ve kuvvetle ve tam olarak halk savaşının gücünü artırabilir.

Politik güçlerle **güvenlik güçlerinin** yakın koordinasyonuyla, üç kategori birlik **uygun oranlarda** örgütlenir ve kurulur ve değişik stratejik kesimlere, savaş alanlarına ve bölgelere rasyonel bir şekilde dağıtılır. Bu sayede önemli bölgesel kuvvetler ve güçlü hareketli kuvvetler hazır tutulur ve bunların faaliyetleri anahtar bölgelerde, değişik seviyelerde ve bütün ülkede yakından birleştirilir. İşte bu halkın silahlı güçlerinin kuruluşunun tipik bir özelliği ve halk savaşının ezici üstünlüğüdür. Güçlü bölgesel kuvvetler düzenine sahip olarak, bölgeyi ve düşmanı nerede en iyi biçimde vuracağını bilen birliklerle her yerde saldırabiliriz; her yerde tam zamanında karşı saldırıda bulunup, düşman kuvvetlerinin büyük bir kısmını safdışı bırakabilir, dağıtabilir, mahvedebilir ve olduğu yere çakabilir; bu suretle düşman en çok nerede açığa çıktıysa orada onu hareketli kuvvetlerimizle tahrip etmek mümkün hale gelir. Geniş topraklara sahip olmayan ve yüksek hareket kabiliyeti ve sayıca üstün birlikleri olan bir düşmanla karşı karşıya olan bir ülkede ancak güçlerin böyle örgütlenmesi ve dağıtımı, kendi güçlü yanlarımızın gelişmesini kolaylaştırırken, düşmanın güçlü noktalarını kontrol altında tutabilir ve her şart altında inisyatifin korunmasını mümkün kılan güçlü bir stratejik dayanak yaratabilir. Bunlar bize, düşmanın stratejik hareketli kuvvetlerini bozguna uğratmak için güçlü birliklerimizi bir yerde toplama kabiliyetini verirken heryerde düşmanı vurabilecek yeterlikte birliğimizin daima bulunmasını sağlar. Böylece düşmanla eşit sayıda veya ondan çok sayıda devamlı bir

ordu tutmak zorunda kalmadan daha çok büyük zaferler kazanma durumunda oluruz.

Ordumuz tedricen gönüllüler düzeninden zorunlu askerlik hizmetine doğru geçiyor. Silahlı halk güçlerinin yaratılması için halkın seferber edilmesi ve ulusal savunmanın sağlamlaştırılması böylece yeni bir gelişme kaydediyor.

Kitlelerin politik bilinçlerine dayanarak, ilk direniş savaşında, orduyu kurmada gönüllülük sistemini uyguladık. 1954 yılından beri tamamiyle kurtarılan ve sosyalist inşanın başladığı kuzey, bağımsız bir ülkenin tüm yapısıyla bir devlet oldu. Yeni devrimci görevler; ulusal savunmanın güçlendirilmesini, devamlı bir düzenli ordu ve güçlü bir ihtiyat kuvveti kurulmasını, ekonomi ile savunmanın uygun işbirliğini, halkın silahlandırılmasının artırılmasını, askeri eğitimlerinin yükseltilmesini, ülkenin sahipleri olmaları için haklarının geliştirilmesini, yurt savunmasına bütün yurttaşların katılımlarının sağlanmasını gerektiriyor. Gönüllülük sistemindeki gecikmenin getirdiği güçlüklere bir son verdik ve zorunlu askerlik hizmetini getirdik.

Bu halk ordumuzun kuruluşunda ve ulusal savunmamızın güçlendirilmesinde yeni bir ileri adım ve yeni bir başarıdır. Askerlik hizmeti boyunca, fiziksel eğitim ve spor kadar çok kısa bir programla askerlik eğitimini yükselttik, özellikle gençler arasında askeri bilgiyi yaydık ve bu suretle halkı ülkeyi savunmak ve askeri görevlerini yerine getirmeleri için hazır durumda tuttuk.

Silahlanma ve teçhizat silahlı güçlerin dövüşme kapasitesinin temel bir faktörünü ve maddi

ve teknik temelini oluşturur. Bunu arttırmak için teçhizatlar (ekipman) geliştirilmelidir. İnsan ve silah ilişkisi üzerine Marksist-Leninist doktrin, insanın tayin edici ve silahların ise önemli ve vazgeçilmez bir faktör olduğunu söyler. Bu sorunu çözmek için biz ülkemizin somut koşullarını ve devrimci savaşımızın gerçeklerini gözönüne aldık.

Teçhizatımızın kaynağı nerededir. Teçhizatımızı sürekli geliştirmek için **halk yığınlarına dayanmalı, neyimiz varsa onunla teçhizatlanmalı, kendimiz silah imal etmeye çalışmalı, düşmana bozgun vererek ondan silah ele geçirmeli,** ve eğer **koşullar izin veriyorsa kardeş ülkelerden yardım almalıyız.**

Başlangıçta sayısız güçlüklerle karşılaştık. Ülkemiz ekonomik bakımdan geri, silah üretmek için endüstrisi olmayan ve her taraftan emperyalistlerce kuşatılmış bir ülkeydi. «Neyimiz varsa onunla savaşalım» sloganı ile Parti, halkı silahlı kuvvetleri gerekli teçhizatla desteklemeye ve silah ve mühimmat üretiminin örgütlenmesinin önündeki bütün zorlukları aşmaya çağırdı. Parti basiretle **silahlı kuvvetlerin düşmanla savaşmak için gerekli teçhizatı bizzat kendisinin cephede düşmandan ele geçirmesi** gerektiğini söyledi. Birinci direniş savaşımız boyunca silahlı güçlerimizin modern teçhizatı özellikle düşman ele geçirilmiştir. Sadece 1950'de kardeş sosyalist ülkelerden yardım almaya başladık.

1954'den beri, modernizasyon yönünden teçhizatımızda geniş çapta bir gelişmeye neden olan hızla ilerleyen sosyalist ekonomimize ve sosyalist

kampın kardeş ülkelerinin önemli yardımlarına dayanıyoruz. Amerikan saldırganlarına karşı mücadelemiz boyunca **silahlı güçlerimizin teknik ve teçhizat gelişmesi yönünden nitelikli atılımlar yapmayı başardık.** Aym zamanda Amerikan saldırganlarını bozguna uğratmak için özellikle uçaksavar savunması ve havacılık alanında modern silahlar yaptık.

Teçhizatlanma için bu kaynakları sevkederek, kendimizi ülkemizin somut koşullarına uydurarak, halk savaşımızın genel çizgisini, onun kendine has görevlerini ve askeri sanatını izleyerek ve kendi toprakları üzerinde savaşıyor olma-avantajını tümüyle kullanarak, modern ya da göreceli modern ve ilkel silahların kullanımını birleştirdik ve teçhizatımızın modernizasyonunu devamlı geliştirdik ve yükselttik.

Düzenli birlikler ve bölgesel birlikler esas olarak modern ve göreceli modern silah ve araçlarla teçhizatlandırılır fakat bunlar aynı zamanda hem eğitimde hem de savaşta ilkel malzemeyi en iyi bir şekilde nasıl kullanacaklarını bilmek zorundadırlar. Halk milisleri derece derece ve parça parça modern ve kısmen modern silahlarla teçhizatlamrken ilkel silahlara öncelik verdiler. Ülkemizdeki savaş açıkça gösteriyorki düşmanın imha edilmesinde modern silahların çok önemi yanında ilkel silah ve araçlar çok etkili ve tüm halkın saldırıya karşı direnişte yer almalarını sağlayıcı olmuştur. Teçhizatlanmamızm geliştirilmesi yanında, partimizin çizgisi ve askeri görüşüne ve ülkemizdeki değişik savaş alanlarının geçerli koşullarına uygun olarak **örgütlenme** ve

yönetim düzeyinin yükseltilmesine, her türden silahın kullanılma bilgisi ve kapasitesinin yükseltilmesine büyük çaba gösterdik.

Şimdi silahlı güçlerimiz, savaşkan, partinin ve halkın devrimci davasına kesinlikle sadık geniş bir kadrolar gövdesine sahiptir. Devrimci mücadelede, ulusun uzun süreli ve şiddetli silahlı mücadelesinde olgunlaşmış olarak, halkın ve partinin onlara verdiği tüm görevleri başarıyla yerine getiriyorlar.

Parti tarafından beslenerek ve yığınlara dayanarak, daimi ve yedek güçlerin ihtiyaçlarını, hem nitelik hem nicelik olarak karşılıyorlar ve savaş ve barış koşullarında savaşma ve inşa etme karmaşık görevlerini yerine getiriyorlar.

Kadroların beslenmesinde partimiz doğru bir çizgi tespit etti: bir sınıf çizgisi ve diğer ölçüleri tarif etti ve kadrolarla ilgili somut ve akla uygun bir politika saptadı.

Partimiz bu sınıf yönelmesine nüvesine işçi ve köylü kökenli kadroları sokarak girdi. Işçi ve köylü unsurlar arasından ve işçi sınıfı ve köylülük ile yakın temasta olan ve devrimci davaya kesin sadakatlarını kanıtlamış en iyi aydınlar arasından seçkin kadroların seçilmesine, üretilmesine ve geliştirilmesine büyük önem verdi. Partinin çizgisinin kadro politikasına uygulanmasında, biz, bütün sınıfsal yapılanmadan sapma, kadroların işçi ve köylülerden beslenmesinin küçümsenmesi ve sadece işçi ve köylü kökenli kadroların yüceltilmesi eğilimleriyle enerjik bir şekilde mücadele ettik.

Bu kadrolar devrimci ve yeterli, sağlam bir

sınıf dayanağı olan, ateşli yurtsever, ülkenin bağımsızlığı, özgürlüğü ve sosyalizm için savaşmaya ve fedakarlıklara katlanmaya hazır, devrime. partinin çizgisine ve politik ve askeri görevlerine kesinlikle sadık, bunları hayata geçirmeye azimli, kitlelere yakın, hem teknik hem profesyonel açıdan yüksek niteliklidirler. Her şart altında görevlerini yapabilme kabiliyetine sahiptirler. Partimiz, her zaman onları devrimci kitle mücadelesinin özellikle savaşın pratiğinde geliştirmeye çalışmaktadır.

Silahlı halk güçlerinin yaratılmasında **nitelik ve nicelik sorunlarını, niteliğe öncelik vererek doğru olarak çözdük.** Bu bizim askeri geleneğimizin temel bir noktasıdır. Bu yüksek nitelikli birlikler sayesinde kendilerinden sayıca üstün orduları birçok defalar bozguna uğratabilen Tron Hung Dao ve Nguyen Hue'nin izledikleri çizgidir.

Silahların güçlerin niteliği : insan ve silahlar; askeri, politik ve lojistik faktörler; ideoloji, örgütlenme, teçhizat savaş yöntemleri gibi birçok faktörden oluşur. **En tayin edici faktörler ise; insan, politika ve ideolojidir.**

En iyi birlikler yüksek savaşkanlıkla dolu ve büyük bir taarruz azmine sahip olanlardır. Onlar yüksek teknik ve taktik seviyeye, iyi savaş yöntemlerine, güçlü ve akıcı bir örgütlenmeye ve iyi silahlara sahip olmalıdırlar. Kadrolar ve komuta organları büyük örgütsel kabiliyete ve iyi disipline sahip olmalıdırlar. Birlikler bütün arazi ve iklim koşullarında dayanıklılık ve büyük hareket kabiliyeti göstermek zorundadır. Teknik ve malzeme bakımmdan yeterli miktarda teçhi-

zatlandırılmalıdırlar. Üç kategori birlik farklı ihtiyaçlara sahiptir: Halk milisleri her yerde bulunmalı ve kuvvetli olmalıdır, bölgesel ve düzenli birlikler ise seçkin unsurlardan oluşmalı ve yeterli sayıda olmalıdır.

Nüfusumuz fazla büyük değil ve mevcut ordumuz düşmandan sayıca aşağıdadır. **Ve bu yüzden onun niteliği kendisini ortaya koymalıdır.** Stratejik olarak, sayıca üstün ve daha iyi teçhizatlandırılmış düşmanı bozguna uğratmalı; harekat ve taktik açıdan, düşmandan sayı ve silah bakımından daha aşağıda olan birliklerimizle düşmanın çok sayıda askerini yok etmeli ve büyük başarılar kaydetmeliyiz.

Büyük savaş etkinliğine sahip yüksek nitelikli birliklerle, örgütlenme, komuta, takviye ve ihmal sorunlarını hafifletirken her sayıda askerin savaşkanlıklarını birçok kere artırmak mümkün olabilir. Bu bizim için stratejik önemi olan bir sorundur.

Uzun ve güç bir savaşta, birliklerimize daima artan bir savaş gücü ve daha büyük başarılar sağlamak için **güçlerimizi savaşırken yaratıyor ve geliştiriyoruz.** Yaratmak ve genişletmek için savaşmak; daha büyük savaşlar yapmak ve daha büyük başarılar kazanmak için yaratmak ve genişlemek. Gelişim tedrici olmalı fakat uygun fırsatlar kendini gösterdiğinde ve olası büyük zaferlere doğru yol açıldığında ileri atılımlar yapılmalıdır.

Silahlı güçlerimizin inşası üzerine partimizin akılcı çizgisi sayesinde onlar düzenli ve süratli olarak gelişip büyüyorlar ve şimdi yenilmez

savaş kabiliyetlerine sahipler. There lies ..... Partimizin silahlı halk güçlerinin inşası üzerine tezinin doğruluğu halk savaşının pratiğinde böylece kanıtlanmaktadır.

Onun büyük gücü, tüm halkın, tüm ulusun seferber edilmesi, kazanılması ve örgütlenmesi; tamamının rasyonel ve bilimsel bir şekilde görevleri verilmiş bir demir haline dönüştürülmesi ve vahşi, kalabalık ve iyi teçhizatlandırılmış olmalarına rağmen bütün saldırgan ordulara karşı taarruz etmede ve bozguna uğratmada büyük savaşkanlıklar göstermeleri gerçeğinde yatar. Bu tez Başkan Ho Chi Minh'in tarihsel çağrısında parlak ve canlı bir şekilde somutlaşır: «Her iki bölgeden 31 milyon yurttaşımız, genç, yaşlı, kadın, erkek, Amerikan saldırısına karşı verilen mücadele nihai zaferi kazanmaya kesin kararlı 31 milyon yiğit savaşçı olmalıdırlar.»

IV

ÜSLER VE CEPHE GERİSİ SORUNU

«Savaşı ciddi bir şkeilde sürdürmek için kuvvetli ve örgütlü bir cephe gerisine ihtiyacımız var.» (1) Cephe gerisi cepheyi insan, yiyecek ve malzeme ile destekleyen ve ona düzenli politik ve manevi teşvik veren, zaferin daimi bir faktörüdür. Sağlam bir cephe gerisi olmadan cephe kazanamaz: bu bütün savaşların genel yasasıdır.

Partimiz şu problem ile karşı karşıyaydı: Sıfırdan başlayarak, bir inç bile özgür toprağı olmayan, mütevazi bir nüfus ve araziye sahip ve geri tarımsal ekonomisi olan bir ülkede, emperyalist saldırganları bozguna uğratmak ve kurtuluş için halk savaşmaya nasıl ikna edilecek, üsler ve sağlam bir cephe gerisi nasıl kurulacak?

Partimiz bu sorunu yaratıcı bir yöntemle çözdü. Uzun devrimci mücadele boyunca, ülkemizin somut koşullarında halk savaşını ve kitle ayaklanmasını desteklemek için politik temellerin, üslerin ve cephe gerisinin kurulmasında zengin ve değerli deneyimler edindi.

1 — Tamamiyle halka dayanmak, politik kitle temelleri kurarak başlamak ve derece derece daha güçlü üsler ve bir geri bölge kurarak ilerlemek.

(1) V.İ. Lenin, Collected Work, vol. 27. P. 76.

Geçmişte, halkımız her zaman ulusal bağımsızlığını korumak ya da zorla geri almak için ayaklandı ve atalarımız daima bir destek üssü kurma gereğini gördüler. Onlar temel avantajlarını (halkın yüksek morali ve bölgeyi bilmeleri) üsleri ya dağlarda veya bataklık bölgelerde ya da düzlüklerde kurabilmek için kullandılar ve silahlı güçleri örgütlemek ve genişletmek için insan ve malzeme kaynaklarını tümüyle harekete geçirdiler.

Kuruluşunun başlangıcında, sınıf ve ulus düşmanlarını defetmek ve iktidarı almak için devrimci şiddet, silahlı ayaklanma ve devrimci savaş yolunu seçen partimiz bir destek üssü kurulması sorunu ile karşılaştı. Devrimci mücadelenin ortaya koyduğu gibi, politik temellerin kurulmasından üslere ve geri bölgeye ilerledik, başlangıçta sadece küçük ölçülerde olan üsleri derece derece genişlettik, birbirleriyle irtibatsız olanları birbirine bağladık, sonunda şimdiki büyük cephe gerisine, komple bir genel ulusal savunmayla sosyalist kuzeye vardık.

İlk günlerde, silahlı mücadele ve ayaklanmanın hazırlanması günlerinde bizim tek bir inç bağımsız toprağımız yoktu. **Biz desteğimizi sadece halkın devrimci örgütlenmesinden, politik bilinçli kitlelerin yurtseverliğinden ve devrime olan sınırsız sadakatlerinden aldık.** Sağlam devrimci ajitasyon, eğitim ve örgütlenme çabalarıyla partimiz kitleleri çok çeşitli biçimlerdeki politik mücadeleye soktu. Böyle yapmak suretiyle, kendi saflarını genişletti ve kuvvetlendirdi, politik kitle örgütlenmelerini kurdu ve geliştirdi ve nerede

kitleler varsa orada politik üsler ve devrimci örgütlenmeler kurulmalıdır sloganını hayata geçirdi. Bu politik üsler ve Başkan Ho Chi Minh'in ilk gerilla birliklerine verdiği direktiflerin —silahlı propagandayı yürütmek ve silahlı eylemlerden daha fazla politik eyleme önem vermek— yerine getirilmesinden hareketle Partimiz **gizli silahlı üsler** örgütlemeye çalıştı ve hep daha mükemmelleşen silahlı mücadelenin işbirliğinde politik eylemi yükseltti. Sonra tüm ülkede politik üsleri kuvvetle genişletir ve yığınların devrimci kabarışını sağlarken gerilla savaşı ve kısmi silahlı ayaklanmaları başlattı, **Viet Bac kurtarılmış bölgesini ve diğer bölgelerdeki gerilla üslerini kurdu** .Bu suretle halkımız genel ayaklanmayı başlattı, tüm ülkede iktidarı aldı ve Vietnam Demokratik Cumhuriyetini kurdu.

Fransız sömürgecilerine karşı uzun direniş savaşında, biz bir taraftan halk savaşının şiddetlendirilmesine sağlam üsler olarak hizmet eden geniş **özgür toprakların** korunması ve güçlendirilmesini hedef aldık, diğer taraftan da **düşman hatlarının gerisindeki gerilla bölgeleri** ve **gerilla üslerinin** durmaksızın genişletilmesine çalıştık. Cephe gerisinin bütün bölgelerde güçlendirilmesi halkın politik ve manevi cesaretinin ve cephenin artan ihtiyaçlarının temin edilmesinin güçlü bir kaynağı idi. Geçici olarak düşman kontrolündeki bölgelerde kural **üslerin** kuruluşunda olduğu gibi aynıydı: kitleler arasında gizli politik üslere dayanarak ve basitten daha karmaşık biçimlere, legal eylemden illegal eyleme, ekonomik ve politik taleplerden silahlı eyleme doğru gelişen yo-

ğun bir mücadele sürdürerek işgal altındaki bölgeler yavaş yavaş giderek genişleyen **gerilla bölgeleri ve üsleri** haline dönüşüyordu.

Şimdi, kurtuluş için savaşmaya kalkan Güney Vietnam halkı büyük ve sağlam bir cephe gerisine —Sosyalist Kuzeye— dayanıyor. Aynı zamanda onlar yerinde üsler ve kendi doğrudan cephe gerilerini **—kurtarılmış bölgeleri—** kurmaya çalışıyorlar. Bu giderek genişleyen bölgeler devrimci savaşın bütün durumlarında giderek daha büyük bir rol oynadılar ve oynuyorlar. Bugünkü tarihsel koşullarda edindiği deneyimi yaratıcı bir şekilde uygulayan ve geliştiren Güney Vietnam halkı sadece dağlık ve düzlük bölgelerde sağlam üsler kurmakla kalmıyor fakat aynı zamanda kent merkezlerine, düşman askeri mevkilerine hatta belirli şehirlere yakın anahtar bölgelerde ileri üsler kuruyor. **Düşman işgali altındaki bölgelerle kuşatılmış kurtarılmış bölgeler** büyük düşman askeri üslerinin çok yakın civarında görülmeye başlandı. Bunlar, Amerikalıların ve kuklalarının çok sıkı karakollar ağına ve hainice demagojik tertiplerle aşırı derecede zalim askeri ağırlığına rağmen zorlayıcı bir varlık göstermeyi başaramadığı bölgelerdir. Oralarda, halk inatçı, cesaretli ve becerikli bir mücadele sayesinde toprağın sahibi olarak kaldı ve düşmanın askeri üsleri ve cephe gerisi üzerinde kuvvetli bir baskı ve kuşatmayı sürdürmeyi bildi.

Fransız sömürgeci saldırısına karşı verdiği direniş zaferle bittiğinde, Kuzey sosyalist devrime girişti ve bütünüyle bir Devlet yapılanmasıyla bağımsız bir sosyalist Devlet haline geldi. Her

alanda güçlerini kuvvetlendirmeye ve tüm halka dayanarak ulusal savunmasını sağlamlaştırmaya çalıştı ve tüm ülkede devrimci mücadele için sağlam ve güçlü bir cephe gerisi oluşturdu. Güneyde büyük savaşlar veren bir cephe için büyük bir cephe gerisi, Amerikan saldırısına karşı ulusun mücadelesinde hayati önemde bir rol oynuyor.

2 — Kırsal ve kentleşmiş bölgelerdeki devrimci güçlere dayanmak, şehirlerde devrimci üsler kurarken kırsal kesimde sağlam üsler ve sağlam bir cephe gerisi kurmak, bölgesel geri bölgeler ile genel ulusal geri bölgenin işbirliğini sağlamak.

Halk savaşımız esas gücünü işçilerden ve köylülerden alan tüm halkın gücüne dayanır. Kendi toprağımızda düşmanla savaşarak ona her türden araçla, hem şehirde hem de kırsal kesimde taarruz ediyoruz. Bu bizim kırsal ve kentleşmiş bölgelerde devrimci güçlere dayanmak ve kırsal kesimde sağlam geri üsler, şehirlerde devrimci üsler kurmak zorunda ve imkanında oluşumuzun nedenini açıklar.

Kırsal bölgelerde (dağlarda ve ovalarda) nüfusun %90'ını oluşturan, kararlı bir devrimci ruhla dolu emekçi köylülerin oluşturduğu geniş devrimci güçler vardır. Ekonomi, malzeme ve teknik açıdan üstün olan düşmana karşı halk savaşını başlatmak ve devam ettirmede bölgesel ihtiyaçları karşılayabilecek durumdadır. Arazi silahlı güçlerin faaliyetine uygundur. Son olarak, düşmanın yönetim cihazı zayıf ya da göreceli zayıf ve çatlaklarla doludur. Yalçın yer şekili ile

dağlık bölgeler büyük stratejik öneme sahiptirler. Burada yaşayan etnik azınlıklar devrime derinden bağlıdırlar. Diğer taraftan, buralarda düşmanın genellikle diğer yerlerden daha zayıf ve yetersiz bir koruması vardır. Burada devrimin ve devrimci savaşın sağlam bir cephe gerisi mevcuttur. Buna dayanarak, halkımız, güçlerini kurup, koruyup geliştirebilir; en kötü zorluklar karşısında uzun süreli bir savaşı sürdürebilir, ovalara doğru ilerlemek için başlangıç noktaları elde tutabilir. Ovalar, nüfusu çok ve zengin kırsal bölgeler, düşmanın «Vietnamlıyı Vietnamlıya kırdırmak ve savaşı savaşla beslemek» yoluyla buraların insan ve malzeme kaynaklarını gaspetmek için sürekli olarak işgal etmeye çalıştığı yerlerdir.

Devrim kırsal bölgelerde denetimi eline aldığında, sağlam bir destek üssüne sahip olarak insan ve kaynakları harekete geçirebilecek, güçlerini geliştirebilecek, uzun süreli bir savaşı sürdürebilecek, savaş devam ederken gücünü artırabilecek, düşmanın bütün haince mekanizmalarını dağıtabilecektir. Dağlardaki ve ovalardaki kırsal bölgelerde yaratılacak elverişli bir durum, şehirlerde düşmanın kritik merkezlerine ve haydut inlerine vuran devrimci harekete güçlü destek verebilir.

Açıkça, **ülkemizde kırsal bölgeler sağlam ve dayanıklı destek üsleri ve savaş yerleridir; onlara tam olarak dayanmak ve oralarda sağlam geri üsler kurmak ülkemizdeki devrimci savaş için stratejik önemde zorunlu bir ihtiyaçtır.**

Partimiz, kırsal kesimde sağlam geri üsler

kurarken emekçi/yoksul köylülükle birlikte devrimin savaşan gücünü oluşturan öncü sınıfın, en devrimci sınıfın, işçilerin çoğunun yaşadığı **kentleşmiş merkezlerde** devrimci üsler kurulması işine büyük önem verdi. Keza, şehirlerde, hepsi ateşli yurtseverlik ve anti-emperyalist duygularla canlanmış değişik tabakadan emekçiler, orta-öğretim ve yüksekokul öğrencileri, ilerici aydınlar yaşamaktadır. Kentleşmiş merkezler, özellikle şehirler ve büyük taşra kentleri düşmanın baskı ve hükümranlık araç ve organlarını yoğunlaştırdığı politik, askeri, ekonomik ve kültürel merkezlerdir. Buralarda düşman kırsal bölgelerdekinden görece daha kuvvetlidir fakat bununla beraber askeri ve özellikle politik alanda zayıflıklar gösterir.

Düşmanın hedefi, herşeyden önce, şehirleri kendi saldırgan savaşı için sağlam bir cephe gerisi haline dönüştürmektir. Bizim tarafımızdan ise, devrimci savaşımızı zafere götürmek için, şehirlerde etkin bir şekilde devrimci üsler kurmalı, bütün uygun araçlarla düşmana saldırmak için gerekli koşulları yaratmalı ve onun kendisi için sağlam üsler kurmasını engellemeliyiz. Düşmanı haydut inlerinde vurabilmek için kentli ve kırsal devrimci güçlerimizi yakından işbirliğine sokmalı, düşmanın silahlı ve politik güçlerini en büyük miktarlarda tahrip etmeli, halkın sürekli artan sayıda bölgelerde iktidarı almasını mümkün kılmalı ve nihai zaferi elde etmeliyiz.

Kırsal bölgelerde sağlam geri üslerin ve şehirlerde devrimci üslerin eşgüdümlü örgütlenmesi Ağustos Devrimindeki ayaklanmamızdan

alınan ilk biçime ve şehirlerdeki mücadeleyi şiddetlendirirken kırsal üslere dayanan ilk direniş savaşımızdaki uzun süreli savaş stratejimizin başarısına katkıda bulunmuştur. Aynı eşgüdüm, bugün güneydeki üç stratejik bölgede devrimci savaşın kaydettiği önemli başarılara büyük katkıda bulunmaktadır.

Devrimci savaşta cephe gerisinin geliştirilmesi kuralı uyarınca ve bütün alanlardaki ulusal kaynaklarımızı harekete geçirmek ve onlardan en iyi şekilde yararlanmak maksadıyla **yöresel geri üsler ile genel ulusal cephe gerisinin** koordinasyonuna çalışıyoruz.

Deneyimimiz gösteriyorki, bütün ülke için bir üs, bir cephe gerisine ve keza her cephe, her bölge için bunların yanında üslere ve cephe gerilerine sahip olmak gerekir. En aşağıdan başlayarak her cephe, her bölge, her kademe için yerinde üsler ve cephe gerileri kurulması, Partimizin tüm ulusun savaş için seferber edilmesi genel çizgisi ve halk savaşının sürdürülmesi için heryerde bölgesel güçlerin örgütlenmesi politikası ile yakından ilişkilidir. Bu, bizim gibi fazla büyük olmayan ölçüde bir ülke ile ve tek bir inç toprağını terk etmeden düşmana her yerde saldırmak ve toprağını tutmak olan bizim halk savaşı yöntemimizle uyum halindedir. Bu, halk tarafından egemenliğin kazanılmasını ve korunmasını kolaylaştırmakta ve savaşın ihtiyaçlarına zamanında ve süratle cevap vermeyi sağlayan kurtarılmış bölgelerde toplanan ve şekillenen yeni sosyal düzenin gücünü tamamen ortaya koymayı mümkün kılmaktadır.

Amerikan saldırısına karşı direnişimiz Güneydeki bölgesel üsler ve geri üslerle büyük ulusal cephe gerisini, sosyalist kampla doğrudan bağlanan sosyalist Kuzeyi birleştirir. Bu işbirliği, tüm Vietnam ulusunun, Kuzeydeki sosyalist rejimin ve Güneydeki kurtarılmış bölgelerdeki yeni sosyal düzenin gücünün, emperyalistlerin elebaşısına karşı onyıllardan fazla süren kesintisiz ve zaferle dolu devrimin kazandığı başarıların tüm ağırlığının seferber edilmesini mümkün kılar. Bu, halkımızın güçlerinin ve bu mevkisinin bugünkü direniş savaşında ilkinden çok daha güçlü olduğunu gösteren temel bir noktadır.

3 — Taarruz ruhumuzu en yüksek noktasına çıkarmak, tüm alanlarda üslerimize ve cephe gerimizi güçlendirmek; düşmanınkine durmaksızın saldırırken kendi cephe gerimizi etkin bir şekilde savunmak ve onunkini bir savaş cephesi haline dönüştürmek; durmaksızın üslerimizi ve cephe gerimizi genişletmek.

Bir devrimci savaşta üslerin ve cephe gerisinin kuruluşuna ilk üslerle başlangıçta sıfırdan başlanır. Bu başlangıç başarısını korumak ve geliştirmek ve bu üslerin tüm deneylere karşı koyması ve büyüyen bir rol oynamasını mümkün kılmak için onları her bakımdan düzenli olarak kuvvetlendirmek gerekir.

Bir halk savaşında, üslerin ve cephe gerisinin sağlamlığı politik, ekonomik, askeri ve coğrafi faktörlere herşeyden önce politik faktörlere, halkın moraline ve sosyal rejime dayanır. Cephe ge-

risinin kuruluşu —politik, ekonomik, askeri ve kültürel— **tüm alanlarda sürdürülmeli hepsinden önce politik alanda,** halkın politik ve manevi birliğinin kuvvetlendirilmesi, yeni sosyal rejimin üstünlüğünün her yönden artırılması, halkın maddi ve manevi yaşam şartlarının yükseltilmesini hedefleyen demokratik reformların yavaş yavaş etkin bir şekilde uygulanması ve cephe gerisinin potansiyelinin durmaksızın güçlendirilmesi suretiyle yapılmalıdır. Bu yolla cephe gerisi kendi savunmasını kendisi sağlayabilir ve savaşta önemli bir rol oynayabilir.

Halk savaşının üsleri ve cephe gerisi, onlara durup dinlenmeden ve acımasızca saldırmayı gözleyen düşman için devamlı bir tehdit oluştururlar(?). (Benim) Onların güçlendirilmesi **onları genişletmek ve savunmak için verilen mücadeleye ve onların her alanda rol oynamasına izin verilmesine** bağlıdır. Taarruz ruhu yükseltilmeli, düşmanın cephe gerisine durmaksızın saldırılırken kendi cephe gerimiz etkin bir şekilde savunulmalı ve onun cephe gerisi bir savaş alanına dönüştürülmelidir. Saldırı, aktif saldırı-kendi cephe gerimizi korumak ve genişletmek, düşmanınkini azaltmak için en iyi yoldur. Bu, iktidarı almak, korumak ve genişletmek için savaşan bir halkın üslerini ve cephe gerisini sıfırdan başlayarak kurmasındaki zorunlu bir ihtiyaçtır.

Birinci direnme savaşı sırasında, özgür bölgemizin savunmasında hakim olan temel ilkemiz, her alanda kendi cephe gerimizi kuvvetlendirirken ve tüm düşman saldırılarını defederken düşmanın geri cephesine yönelik saldırı eylem-

lerimizin şiddetlendirilmesi, gerilla savaşının genişletilmesi idi. Bu yolla, özgür bölgelerimizi korumayı ve güçlendirmeyi, düşmanın cephe gerisinde daha fazla üsler ve gerilla bölgeleri oluşturmayı, düşmanınki azalırken bizim cephe gerimizi genişletmeyi başardık.

Bu deneyim Güneyin halkı ve silahlı güçleri tarafından yaratıcı bir şekilde uygulanıyor ve zenginleştiriliyor. Güçlü bir taarruz ruhu ile dolu olarak bütün alanlarda özgür bölge kuvvetlendirmeye çalışıyorlar ve düşmanın ona saldırmak, kemirmek, baskın yapmak veya sabotaj yapmak için bütün kalkışınalarına karşı etkin ve dayanıklı bir mücadele veriyorlar. Onlar, işgal edilmiş bölgelerin halkının değişik biçimlerde ve değişik derecelere kadar kontrolu kazanınalarını sağlamak, düşmanın cephe gerisine emniyetsizliği yaymak ve orayı derece derece bir savaş alanına ve halkın kendi cephe gerisine dönüştürmek için düşman cephe gerisine savaşı kararlılıkla sokuyorlar, politik mücadele ile askeri mücadeleyi ve saf askeri saldırılarla kitle ayaklanmalarını birleştiriyorlar.

Geçen birkaç yılda, büyük ulusal geri cephe, Kuzey, sebatla savunuldu ve Amerikan saldırısına karşı verilen ulusal mücadelede önemli bir rol oynadı. Bu, saldırganlara karşı koymasını ve onların imha savaşını bozguna uğratmasını mümkün kılan Kuzeyin her alanda düzenli olarak kuvvetlendirilmesine ve kendi taarruz stratejisi sayesinde zaferden zafere koşan güneyin devrimci güçlerinin durmaksızın geliştirilmesine bağlıdır.

4 — Büyük geri cephenin, Sosyalist Kuzeyin kurulması ve güçlendirilmesi.

Dien Bien Phu zaferinden sonra, Kuzey tümüyle kurtarılarak sosyalizm yoluna girdi ve tüm ülkedeki devrimci mücadele için sağlam bir üs ve cephe gerisi haline geldi. Bu Vietnamdaki halk savaşımn üssünün ve cephe gerisinin kuruluşu ve genişletilmesinde büyük bir dönüşüm noktası, büyük bir atılımdı. Özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde Partinin liderlik rolünü üstlenmesinden bu yana, ulusun devrimci mücadelesi yolunda sağlam ve tam bir geri üs sağlamak için bin yıllık tarihimizde en ileri sosyal rejim olan sosyalizmi başarıyla kurabilmemizi sağlayan bir yer, ülkemizin bir yarısı tamamiyle kurtarıldı.

İlk direniş savaşının zaferle bitmesiyle birlikte, Parti, Kuzeyin tüm yönlerden güçlendirilmesi gereğine işaret etti. Partinin 1960'daki Üçüncü Ulusal Kongresinde alınan kararda: «Kuzey, ne kadar gayretle sosyalizme doğru ilerlerse, tüm alanlarda ne kadar kuvvetlendirirse Güneydeki kurtuluş devrimi için, tüm ülkedeki devrimci görevlerimizin yerine getirilmesi için, Hindiçinide ve dünyada barışın korunması ve güçlendirilmesi için o kadar uygun koşullar yaratır. Kuzey, tüm ülkedeki devrimin genel üssüdür.» deniyordu.

Kuzeyin takviye edilmesi ve güçlendirilmesi hergeçen gün onun savunmasını **halkın kendisi tarafından gerçekleştirilen, bir ulusal halk savunması**, tüm alanlarda halk iktidarı temelindeki bir savunma, halkın çıkarlarının koruyucusu

olan bir savunma, devrimin ve sosyalist rejimin ürünleri olan bir savunma olarak daha güçlendiriyor. **Ulusal halk savunması** kavramı 1957'de Parti Merkez Komitesinin 12'nci Genel Toplantısında alınan kararda ilk defa açık bir şekilde ifade edildi. Bu, halk savaşı tezinin, tüm emperyalist saldırı kalkışmalarını bozguna uğratmada tümüyle hazır olması için sosyalist Kuzeyin savunmasına ve aym zamanda tüm ülkedeki devrimin cephe gerisi rolü oynamasına uygulanmasıdır. Bu, yeni koşullarda cephe gerisi ve üslerin kurulması teorisinin yeni bir gelişimi idi.

Kuzeyde ulusal halk savunmasının kuruluşu tüm alanlarda yerine getirilmelidir.

Güçlü bir ulusal halk savunmasına sahip olmak için, politik düzlemde, partinin önder rolü durmaksızın güçlendirilmeli ve takviye edilmeli, proleterya diktatörlüğü devleti kuvvetlendirilmeli, sosyalist rejim güçlendirilmeli, emekçi halkın birliği : işçilerin, köylülerin ve sosyalist aydınların birliği işçi-köylü ittifakı temelinde kuvvetlendirilmelidir. Yığınların sosyalist bilinci, yurtseverlikleri ve sosyalizm aşkları, ülkeyi birleştirme istek ve kollektif sahibi olma bilinçleri durmaksızın yükseltilmelidir. Bu temelde, tüm halkı üretimi artırmaya, gerektiğinde Kuzeyi savunmak için kahramanca dövüşmeye hazır olurken sosyalizmi inşaya, Güneydeki devrimci mücadele ile ilgili tüm görevlerini yerine getirmeye ve uluslararası görevlerimizin icrasına katkıda bulunmaya çağırmak gerekir. Mecburi askerlik hizmeti, yaralı ve hasta askerlere ve asker ailelerine verilen hizmetler dikkatle yerine getirilmelidir.

Kuzeydeki ulusal halk savunmasının güçlü **bir sosyalist** ekonomiye dayanması gerektiği için ekonomik yapılanma büyük önem taşır. Bu yapılanmada, ulusal savunma ile ekonomiyi, barış zamanı ihtiyaçları ile savaş zamanı ihtiyaçlarını, kısa vadeli ihtiyaçlarla uzun vadeli olanları birleştirmeliyiz. Böyle bir koordinasyon yalnız Devlet planında değil aym zamanda her faaliyet alanının (sanayi, tarım, ulaştırma ve haberleşme v.b.) planlarında ulusal ve bölgesel seviyede düzenlenmeli, ekonomik gelişmenin her aşamasında savunma potansiyelinin güçlendirilmesi gözetilmeli ve bir dış saldırı durumunda ekonomi süratle seferi vaziyete geçebilmelidir. Üretim artışının devam ettirilebilmesi, ekonominin genişlemesi, direnişin ihtiyaçlarının yerine getirilmesi, halkın savaş zamanını karşılayabilmesi için savaş ve üretimin birlikteliği ilkesine uygun bir şekilde savaş zamanı koşullarına göre ekonomik yapının düzenlenmesi için doğru bir çizgi belirlenmelidir.

Güçlü bir ulusal savunma için, Kuzey askeri bakımdan güçlendirilmelidir. Askeri güç sadece muvazzaf orduya dayanmamalı, nüvesi halkın silahlı güçleri olan tüm halka dayanmalıdır. O, yeni sosyal rejimin büyük gücü üzerine temellendirilir. Askeri kuruluş görevleri, tüm halkın silahlandırılmasını ve askerileştirilmesini, halkın silahlı güçlerinin savaşkan düzenli birlikler ve güçlü yedek kuvvetler ile güçlendirilmesini, köylerin ve kentleşmiş bölgelerin derece derece savaş yerlerine dönüştürülmesini, güvenliğin güçlendirilmesini kapsar. Tüm ülke her yönden hazırlanma-

lıdır. Silahlı güçler ve halk uyanıklıklarını bir kat daha artırmalı ve emperyalist saldırının tüm tertiplerine darbe vurmayı ve dövüşmeye hazır olmalıdır. Keza her stratejik bölgenin önemini belirtmek ve daha önemli olanları her yönden güçlendirmek gereklidir. Ulusal savunmanın kuvvetlendirilmesinde ve silahlı güçlerin kuruluşunda her seviyede partinin ve yönetimin liderliği güçlendirilmelidir.

Kültür, eğitim, bilim ve teknoloji, genel sağlık çalışması, fiziksel eğitim, ve spor v.b.'deki gelişmenin ekonomik yapılanmada, ulusal savunmanın güçlendirilmesinde ve özellikle yüksek devrimci bilince, iyi genel bilgi ve bilimsel ve teknik vasfa ve iyi sağlığa sahip yeni insanların, kadroların ve savaşçıların yaratılmasında derin bir önemi vardır.

Kısaca, Kuzeyde halkın ulusal savunması sosyalist rejimin kendi bütünlüğündeki gücüne ve sosyalist devrimin ürünlerine dayanıyor. Kuzeyde ulusal halk savunması Amerikan hava imha savaşına karşı koymaktadır. Halkımızın manevi ve politik birlikteliği şimdiye kadar olduğundan daha sağlamdır. Üretim korunuyor ve geliştiriliyor; iletişim şebekesi açık ve ulaşım sağlanıyor; kültürel faaliyetler eğitim ve sağlık ilerlemeye devam ediyor; halkın yaşamı gerekli ihtiyaçların dengeli karşılanmasıyla devam ediyor; ulusal savunma güçleri kuvvetlendiriliyor ve hatırı sayılır büyüme gösteriyorlar. Vietnam Demokratik Cumhuriyeti toprağını, onurunu, muzafferiyetini koruyor; sosyalist inşayı başarıyla yerine getiriyor ve Güney için görevlerini yapıyor. Sos-

yalizm üstünlüğünü kanıtlıyor. Kuzeyde tüm halkın ulusal savunması gücünü politik, örgütsel, maddi ve teknik alanlarda savaşçıların kararlılık, zeka ve manevi niteliklerinde görülen insan alanında olduğu kadar iyi gösteriyor.

5 — Sosyalist kampa, hudutsuz cephe gerimize dayanmak.

Vietnam devrimi ilk günlerinden beri onun tamamlayıcı bir parçası olduğu dünya devriminden destek almakta ve bu destek her geçen gün büyümektedir. Emperyalistlerin kuşatmasımn olduğu başlangıçta sosyalist kampa sağlam bir şekilde dayanmayı başardık.

Şimdi, özellikle uygun şartlar altında Amerikan saldırganlarına karşı direniş savaşımızı sürdürüyoruz: sosyalist kamp, bir milyar nüfusu, güçlü ekonomik potansiyeli, yenilmez silahlı güçleri ile hatırı sayılır bir şekilde güçlenmiştir. Barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için verdikleri mücadelelerinde halkımız ve dünya halkları için sağlam bir destek ve emin bir siper oluşturmaktadır.

Halkımız, başını Amerikan emperyalizminin çektiği dünya emperyalizmine karşı dövüşen dünya halklarınm öncü birliğindedir. Sosyalist kampın bir üyesi olan Vietnam Demokratik Cumhuriyeti Güneydoğu Asyada ileri bir konumdadır. Ve böylece, esas olarak kendi özgüçlerimize güvenirken, tüm alanlarda sosyalist kampın sempati, destek ve yardımım almak durumunda ve zorundayız. Bu halkımızın savaş kabiliyetinin güçlendirilmesi için çok önemli bir faktördür.

Halkımız sürekli genişleyen ve daha güçlü bir geri cepheye, bir ulusal cephe gerisine ve bölgesel cephe gerilerine ve bunların yanısıra kardeş sosyalist ülkelerden meydana gelen çok geniş bir cephe gerisinin hudutsuz potansiyeline dayanabilir. Bu suretle, direniş savaşımızı nihai zafere ulaştırmak için zamanımızın uygun koşullarından istifade ederken kendi ekonomik ve askeri potansiyelini tamamiyle harekete geçirebilir.

V

SAVAŞI YÜRÜTME TARZI

Partinin önderliği altında ve savaş pratiği sayesinde, bir savaş yürütme tarzı ve yüksek etkinlik ve zengin içerik gösteren bir askeri sanat çıkarmayı başardık.

Bunlar, büyük emperyalist güçlerin saldırgan ordularına karşı fazla geniş ölçüde olmayan ve nüfus bakımından çok sayıda olmayan bir ulusun tüm alanlarda verdiği halk savaşma uygulanan bir savaş yürütme tarzı ve bir askeri sanattır. Bu savaş tarzı ve askeri sanat, uzun dönemli silahlı ayaklanmalar yapılması ve devrimci savaş sürdürülmesi, kentlerde ve kırlarda silahlı ve politik güçlerle düşmana kararlılıkla saldırılması; potansiyelimizi koruyup artırmak ve savaşırken başarılar kaydetmek için halkın egemenliğinin kazanılması ve korunmasına çalışırken düşman güçlerinin imha edilmesi; düşmanı sonunda tamamiyle yenmek için onu adım adım geriye sürmek ve güçlerinin parça parça tahrip edilmesi; esas olarak kendi güçlerimize dayanılması, haklı davamızı ve kendi toprağımız üzerinde yaptığımız bir ulusal savaş gerçeğinden çıkan uygun koşulları tamamiyle ortaya koymak, diğer halkların sempati destek ve yardımlarını kazanmaya çalışmak ve zamammızın uygun faktörlerinden yararlanmaktır. Halk savaşının tüm bu birleşik güçleri bize düşmanı yenmemizi ve toprağımızı kurtarmamızı ve savunmamızı sağlar.

1 — **Her alanda tüm halkın savaştığı bir savaşı yürütmek; silahlı güçlerle politik güçleri, silahlı mücadele ile politik mücadeleyi, silahlı ayaklanma ile devrimci savaşı birleştirmek.**

Emperyalizm ülkemizi istila etmek ve halkımızın üzerinde hükümranlık kurmaya çalışmak için ordularına dayanır. Onu bozguna uğratmak için tüm halkı silahlandırmalı, silahlı güçler örgütlemeli ve bir silahlı mücadele vermeliyiz. Düşmana, büyük ve iyi teçhizatlandırılmış bir orduya, bir saldırı, bir haksız savaş sürdüren bir orduya; ve çelişkilerle dolu ve birçok zayıflıklarla etkilenmiş bir orduya sahip bir düşmana karşı, tüm halkın hudutsuz gücünü harekete geçirebilmek için tüm alanlarda, yalnız askeri değil, politik, ekonomik, kültürel ve diplomatik tüm alanlarda savaşmalı, temel biçimleri silahlı ve politik mücadele olan çeşitli mücadele biçimlerini kullanmalıyız. **Silahlı güçlerle politik güçleri, silahlı mücadele ile politik mücadeleyi, silahlı ayaklanma ile devrimci savaşın birleştirilmesi bizim savaş tarzımızın asli içeriğinde —tüm alanlarda tüm halkın verdiği bir savaş—** yatar.

Uzun tarihimiz boyunca, atalarımız düzenli orduları kurarken yığınları yabancı saldırganlara karşı nasıl harekete geçireceklerini ve silahlı güçlerin faaliyetleri ile halkın mücadelelerini ve ayaklanmalarını nasıl birleştireceklerini biliyorlardı. Şimdi, partinin önderliği altında halkımız bu çizgide önemli ilerleme yapmaktadır.

Silahlı savaş bir temel mücadele biçimidir. Tayin edici bir rol oynar ve düşmanın askeri gücünün imhasıyla doğrudan ilişkisi vardır. Bunun

yanısıra silahlı mücadele halkı savunmalı ve halk yığınlarının ayaklanmaları ve politik mücadeleleri ile birleştirilmelidir. Savaş şiddetlenerek büyürse, düşman silahlı güçlerinin kullanımını daha artırırsa silahlı savaş daha önemli yer tutar. Düşman güçleri yok etmeli ve onların stratejik planlarını bozmalıyız. Askeri zafer direnişin başarısı için vazgeçilmezdir.

Politik eylem, mücadelenin bir diğer temel biçimi, silahlı savaşın geliştirilmesinin temeli ve aynı zamanda düşmana karşı bir saldırı biçimidir. Politik eylem halkı harekete geçirir, örgütler ve onları aşağı biçimlerden yukarı biçimlere doğru savaşın içine sokar. Düşmanın gerçek yüzünü açığa çıkarır, onun politik entrikalarını bozar, silahlı güçlerini dağıtır ve kuvvetten düşürür, geri cephesini bozar, halkın yaşamını ve işini korur, devrimin politik üslerini savunur. Ayaklanmada ve savaşta, politik eylem silahlı savaş ile yakından ittifakını ve onu geliştirmesini asla durdurmaz. Halkın politik güçleri politik eylemin sıradan biçimlerinden silahlı ayaklanmaya doğru derece derece gelişerek, silahlı güçlerle birlikte savaşın sonucunu tayin ederler.

Politik güçlerle silahlı güçlerin, politik eylemle silahlı savaşın, silahlı ayaklanma ile devrimci savaşın kombinasyonu ülkemizde devrimci şiddetin kullanılmasının genel biçimidir. **Belirli zamanlarda, politik güçler silahlı güçlerin desteğine dayanarak ve tüm ülkede genel ayaklanmayı başlatmak için politik eylem ile silahlı savaşı birleştirerek temel bir rol oynarlar; diğer zamanlarda silahlı güçler tüm halkın nüvesi olarak sa-**

vaşır ve uzun süreli bir halk savaşım sürdürmek için silahlı mücadele ile politik mücadelenin birleştirilmesini sağlayarak önemli bir rol oynarlar; yine diğer zamanlarda, silahlı ve politik güçler birbirine koşut ve eşzamanlı olarak kullanılır, silahlı hareket politik mücadele ile ve silahlı ayaklanma devrimci savaş ile tek ve karmaşık bir süreçte birleştirilir.

Ağustos 1945'te, halkın güçlü politik güçleri, silahlı kurtuluş kuvvetlerine dayanarak, kırlarda ve kentlerde, tüm ülkede iktidarı almak için genel ayaklanmayı başlattı. «Ağustos Devriminin başarısı esas olarak halkın politik güçlerinin ayaklanmayı başlatmak ve iktidarı almak için zamanında uygun fırsatı yakalaması gerçeğine bağlıydı. Fakat eğer partimiz silahlı güçleri yaratmamış olsaydı ve bu güçleri ve politik mücadeleyi desteklemek için sağlam üsler kurmamış olsaydı ve koşullar olgunlaşmamış olsaydı, hızlı bir silahlı ayaklanma başlatmamış olsaydı devrimin bu kadar hızlı zafere gitmesi mümkün olmazdı.» (1)

Birinci direniş savaşında, tüm halk silahlı savaş gerekli olduğu için onun nüvesi olan halkın silahlı güçleriyle birlikte ayaklandı. Silahlı güçler hareketlerini politik mücadele ve düşmanın cephe gerisindeki yığın ayaklanmaları ile giderek daha yakından birleştirerek gerilladan düzenli ordu muharebelerine geçtiler. Kırlarda ve kentlerde devrimci yığınlar eski sömürgeciliğe

(1) Vietnam İşçi Partisinin Merkez Komitesinin üçüncü Ulusal Kongredeki Politik Raporu (5 Eylül 1960)

değişik mücadele biçimleri ile karşı koydular: terör ve katliama, bombardıman ve yağmaya, işçilerin ve askerlerin zorla toplanan oğulları ve kocalarının geri dönmesi talebi için verdikleri mücadele; kukla birlikler arasında onları devrimin saflarına kazanmak için yapılan ajitasyon ve son olarak silahlı savaş ve politik ajitasyonun birleştirilmesi ve kırlarda yerel düşman yönetiminin defedilmesi için kısmi ayaklanmalar...

Bugün Güneyde, silahlı mücadele ile politik mücadelenin, silahlı ayaklanma ile devrimci savaşın birlikteliği başka bir düzeyde ve yeni tarihsel koşullarda sürdürülüyor. Hedef, yeni-sömürgeci hakimiyeti devirmek ve Amerikan emperyalizminin sürdürdüğü saldırgan yeni-sömürgeci savaşı bozguna uğratmaktır. Tüm halkın her alanda verdiği savaş çok yüksek bir düzeye getirildi. Güneyin tüm halkı mücadelede yerini alıyor, Amerikalılara, kukla yönetime ve ordusuna askeri ve politik araçlarla saldırıyor ve hem devrimci savaşı hem de yığın ayaklanmasını gerçekleştiriyor.

Devrimci savaş, yayıldıkça eşi görülmemiş aşamalara varıyor ve Amerikan seferi kuvvetlerinin en iyi teçhizatlı birliklerini giderek daha fazla bozguna uğratıyor. Silahlı güçlerin eylemi ile koordineli politik mücadele sayesinde yığın ayaklanmaları artan bir şiddetle üst üste patlıyor. Ayaklanma devrimci savaşın eylem alanını genişletiyor, onu güçlendiriyor, onun durmaksızın genişlemesine neden oluyor, bu sırada da savaş, ayaklanma için koşulları olgunlaştırıyor ve onun yayılmasını sağlıyor. Savaş ve ayaklanma,

her ne kadar birbirinden farlkı iselerde birbirlerinden ayrılmazlar. Lenin «Savaş ve ayaklanmamn birbirinden ayırt edilmesi güçtür.» demektedir.

Askeri ve politik mücadelenin yanı sıra, biz düşman saflarında geniş ve sabırlı bir politik çalışma yapıyoruz. Bu, kukla ordu askerlerinin politik bilinçlerini uyandırmayı ve onların halkın saflarına kazanmayı bu suretle başka bir stratejik hamleyi, devrimci eylemin önemli bir unsurunu başlatmayı hedefleyen bir propaganda çalışmasıdır.

Ekonomik mücadele özellikle üslerimizi vé geri cephemizi kurduğumuz zaman, kurtuluş savaşı genişlediği ve yayıldığı zaman veya anavatanımızı savunmak için dövüştüğümüzde önemli bir rol oynuyor. Kendi ekonomimizi savaş için seferber ederken, düşmanm ekonomik üslerine saldırmak ve tahrip etmek için askeri ve politik mücadele ile bağlantılı olarak ekonomik mücadele vermeli, kendi ekonomimizi korur ve geliştirir, halkın mal ve canını korur ve onların çalışma ve üretim koşullarını sağlarken düşmanın ekonomisini bozmalı ve yıkmalıyız.

2 — Kırsal bölgelerde sağlam mevkiler kurmak, kırsal ve kentleşmiş bölgelerde halk savaşını sürdürmek, düşmana karşı saldırı hamlelerini uygun biçimlerde ve üç stratejik alanın tümünde : dağlarda, ovalarda ve şehirlerde geliştirmek ve yakından birleştirmek.

Uygun biçimleri kullanarak üç stratejik bölgenin tümünde düşmanla savaşmak devrimci sa-

vaş yürütme tarzının çok önemli bir yönüdür. Kentsel ve kırsal bölgelerin stratejik durumunu doğru tayin etmeli, kırsal bölgelerde dayanıklı mevkiler tutmalı, her iki bölgede düşmana aynı zamanda saldırmalı, üç stratejik bölgenin hepsindeki saldırıları yakından koordine etmeli, her birindeki geçerli koşullara gereken dikkat gösterilmeli, silahlı mücadele ile politik mücadeleyi, ayaklanma ile savaşı uygun bir düzeyde birleştirmeli, önderliğin özel dikkat göstermesi gereken bir bölgenin alınması için savaş ve ayaklanmanın her döneminin somut koşullarını hesaba katmalı.

İkinci Dünya Savaşı sırasında ve Ağustos Devrimi önecsinde, devrim, özellikle dağlık bölgede yerel gerilla muharebesi ve kısmi ayaklanma şeklinde yayıldı. Bununla beraber, devrimci hareket gelişmesine ovalarda ve şehirlerde uygun biçimlerde devam etti. Uygun an geldiğinde, halkımız şehirlerdeki hareketi kırlardaki ile ve politik güçleri silahlı güçlerle koordine etmek ve genel ayaklanmayı zafere götürmek için uygun fırsatı yakalamak suretiyle Ağustos Devriminde başarıyı kazandı.

Birinci direniş savaşı ilk defa şehirlerde patlak verdi. Sonra uzun bir süre, özellikle silahlı mücadeleyi kullanarak Fransız sömürgeci saldırısına karşı verilen halk savaşı esas olarak kırsal bölgelerde yapıldı. Düşman bölgelerindeki (kırsal ve kentsel bölgelerde) politik mücadele ve silahlı eylem keza delta ve dağlık arazilerin kırsal bölgelerindeki askeri hareketlerle yakın işbirliğinde gelişti.

Güneyde 1959-60'da patlak veren «zincirleme ayaklanma» ilk defa kırsal kesimde meydana geldi, sonra şehirlerdeki politik hareketle yakından ilişkili olarak geniş bir gerilla hareketi haline geldi. Özellikle 1963'den 1965'e kadar, «stratejik köylerin» imhası için silahlı eylemler ve köylü ayaklanmaları, kentli yığınların eylemleriyle birleşerek, Amerikan emperyalistlerinin «özel harp»ini bozguna uğratan hatırı sayılır toplu bir güç meydana getirdiler.

1965'den 1967'ye kadar, Güneyin silahlı güçleri ve halkı, başarılı ilerlemesini sürdürerek düşmana üç stratejik bölgede silahlı ve politik araçlarla şiddetle saldırdılar. Savaş ve ayaklanma için asıl sahne dağlık arazinin kırsal bölgeleri ve delta oldu, şehirlerde politik eylem belirli bir alandaki savaş faaliyetlerinin yanısıra gerçekleşti. 1968 başlangıcındaki genel saldırıyla, Güneyin silahlı güçleri ve halkı, kentlerde ve kırda, her yerde saldırdı ve ayaklandı ve büyük başarılar elde etti.

Yukarıda açıklandığı gibi, **kırsal bölgeler ve şehirlerin her ikisi de önemlidir, ancak farklı konumları vardır.** Silahlı mücadeleyi politik mücadele ile savaşı ayaklanma ile stratejik bölgeye göre uygun bir şekilde birleştirerek, şehirlerdeki devrimci güçleri geliştirir ve onları canalıcı kesim olarak kabul ederken kırsal kesimde sağlam mevkiler tutup onu en dayanıklı destek üssü olarak kabul etmek suretiyle düşmanı kırda ve şehirde alaşağı edebiliriz. Biz keza tüm bölgelerdeki eylemleri koordine ederken düşman güçlerini dağılmaya zorlayabilir, her yerde ve her zaman

sürekli hücumlar başlatabilir, onun geri bölgelerini bozabilir ve tehlikeli darbeler indirebiliriz. Uzun bir savaşta kazanabilir, düşmandan önce davranabilir, uygun anlarda ona yıkıcı darbeler indireblir ve daha büyük zaferler kazanabiliriz.

Biz tüm yapısı, şehirleri ve kırsal kesimi ve gelişen bir endüstrisi ile bir Devletin sahipleri olduğumuz zaman, savunmada ve savaşta kentlerin ve kırsal bölgelerin oynadıkları rol artık aynı olmayacaktır. Bir ulusal-savunma savaşında kentlerin ve kırsal kesimin koordinasyonu bir kurtuluş savaşındaki aynı yöntemle yapılmaz. Bu, Amerikan imha savaşına karşı verilen kahramanca halk savaşımız boyunca sosyalist Kuzeyde bu son birkaç yılda görülebilir. Fakat kentlerin ve kırsal kesimin rasyonel bir koordinasyonu, düşmanı bozguna uğratmak için rejimimizin ve ülkemizin potansiyelini tamamiyle seferber etmek için bir gereklilik olarak önemli bir sorun olma özelliğini koruyor.

3 — Silahlı ayaklanma ve devrimci savaşta **taarruz strateiisi fikri ile dolu olmak.**

Tüm halkı seferber ederek ve üç stratejik bölgenin tümünde silahlı mücadele ile politik mücadeleyi birleştirerek düşmana saldırmak için halk savaşının hudutsuz gücünü yarattık.

Devrim taarruz demektir. Partimizin önderliği altındaki kırkyıllık mücadelede, halkımız düşmana sabırla, sürekli olarak ve başarıyla saldırmaktadır. Emperyalist boyunduruğu ve onların uşaklarını defetmek ve egemenliklerini geri almak ve korumak için ayaklanarak **devrimin**

stratejik saldırı düşüncesi ile derinliğine doluyorlar.

Ayaklanma bir saldırıdır. Bir devrimci savaş yayılmasının tümüne bir saldırı olarak bakar. Belirli yerlerde ve belirli anlarda savunma durumunu almak mümkündür, fakat bu saldırının/ taarruzun sürmesi için gerekli koşulları yaratmak içindir.

1940'larda halkımız, politik mücadeleden silahlı mücadeleye geçerek yürekli saldırılar başlattı. Özellikle Mart 1945'ten sonra kısmi ayaklanmalar geniş kırsal bölgelerde düşman gücünü sarstı. Aynı zamanda düşmana uygun mücadele biçimleri ile heryerde saldırıldı. Sonra halkımız durmaksızın kısmi ayaklanmaları ve yerel gerilla savaşını genişletti, ülkenin heryerinde politik mücadeleyi şiddetlendirdi ve en uygun anda düşmanın gücünü defetmek ve tüm ülkede kontrolu ele geçirmek için çok yanlı, şiddetli ve kararlı bir stratejik saldırının tetiğini çeken Ağustos genel ayaklanmasını başlattı.

Ağustos Devriminin hemen sonrasında, partimiz Fransız sömürgelerine karşı ulusal direnişe önderlik etmek zorundaydı. Saldırganların ordusu bizimkinden çok daha güçlü olduğu için, kuvvetlerimizin büyük kısmını korumaya, dezavantajlı muharebelerden sakınmaya, heryerde düşmana taktik saldırılar gözler ve onu kısmi saldırılarla tahrip ederken belirli bir geri çekilme yapmaya karar verdik. Sonra, düşmanı savunma durumuna zorlamaya karar vererek, gerilla savaşıyla onun geri bölgelerine girdik ve oralarını savaş alanlarına çevirdik. Saldırımızı derece dere-

ce gerilla ve düzenli ordu savaşı ile geliştirdik. 1950'deki Sınır Seferberliğinin izindeki yerel karşı saldırıları takiben Kış 1953-Bahar 1954'de Dien Bien Phu kahramanca seferi zirvesine ulaşan büyük bir karşı saldırı başlattık. Direniş savaşımızı muzaffer sonucu ulaştırdık ve ülkemizin kuzey yarısını kurtardık.

Güneyde, Amerikan yeni-sömürgeci hakimiyetine karşı verilen mücadelede, devrim 1959-60'ın zincirleme ayaklanmaları ile yükselişine başladı. Sonra ilerlemesini genişleterek, kısmi ayaklanmaları, politik yığın mücadelesini ve gerilla savaşını ve tedricen düzenli savaş hareketlerini geliştirdi. Silahlı mücadele ile politik mücadeleyi daima birleştirerek Amerikan emperyalistlerinin «özel harp»ini bozdu. Yüzbinlerce iyi teçhizatlandırılmış birlikleri ile doğrudan saldırıya başladıklarında, silahlı güçlerimiz ve halkımız hiç tereddüt göstermeden sebatla inisyatifi elinde tutmaya devam etti, düşmana durmaksızın saldırdı, düşmanın tüm tertiplerini bozarak, rezil «sınırlı savaşa» karşı bir saldırı stratejisini hayata geçirdi. 1968 baharının birlikte ayaklanmaları ve genel saldırısı bizim stratejik saldırı durumumuzu daha güçlendirdi ve savaşta bir dönüm noktası oldu.

Silahlı güçlerimiz ve halkımız proleteryanın devrimci ruhu ile tam anlamıyla dolu; devrimi ve devrimci savaşı karakterize eden stratejik saldırı/taarruz düşüncesi ile aşılıdırlar.

Bu stratejik saldırı düşüncesi halkımızın geleneksel askeri düşüncesinden ayrı düşünülemez. Tarihimizde, Trung Kızkardeşler, Ly Bon,

Trieu Quang Phuc, Le Loi, Nguyen Trai'nin önderlik ettiği muzaffer ayaklanmalar ve ulusal savaşlar yabancı feodallerin boyunduruğuna karşı yapılmış sürekli saldırılardır. Ly Thuong Kiet, Tran Hung Dao, Nguyen Hue'nin önderliğindeki muzaffer ulusal-savunma savaşları tabii ki savunma aşamaları ve stratejik geri çekilmeleri içeriyordu, fakat saldırı stratejik düşüncesi Nhu Nguyet ırmağı, Van Kiep ve Chi Lang, Bach Dang ırmağı ve Dang Do da verilen kahramanca savaşlarda görüldüğü gibi tamamiyle hakim düşünce olarak kaldı.

Bizden ekonomik ve askeri potansiyeli çok üstün olan düşmanlara karşı sağlam ve devamlı saldırılar nasıl başlatılır, onlar savunma ve edilgen duruma nasıl sokulur ve sonunda nasıl bozguna uğratılır ve mahvedilir?

Bu, giriştiğimiz silahlı ayaklanmalar ve devrimci savaşlardaki kesin bir taarruz ruhu ile olur. **Taarruz düşüncesi Vietnamdaki savaşın ve devrimci stratejinin ideolojik temelidir.** O, partimizin politik ve askeri çizgisinin tamamiyle devrimci, karakterinden ve bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm için dövüşen halkımızın coşkulu yurtseverliği ve sabırlı ve kahramanca savaşkanlığından gelir.

Bizim taarruz kabiliyetimiz **düşmanla bizim aramızdaki güçler ilişkisinin özelliklerini ve eğilimini doğru değerlendirmemizle** yakından ilişkilidir. Düşman güçlü noktalara sahiptir fakat keza temel zayıflıkları vardır. Halkımızın zayıf yanları vardır, fakat temel güçlü noktalara sahiptir. Bunlar tüm halkın kendi ülkelerini savun-

mak için ayaklanmasının gücünde, zamanımızdaki haklı savaşın gücünde yatar. Güçlü noktalarımızı harekete geçirmek ve darbelerimizi düşmanın zayıf yanlarına hedeflemek tamamen mümkündür.

Bizim taarruz kabiliyetimiz keza, halk savaşını yönetmekteki maharetimizle ve özgün ve zekice mücadele biçimlerimizle ve savaş yöntemlerimizle yakından ilişkilidir. Tüm alanlarda düşmana nasıl saldıracağını bilerek ve aynı zamanda hem silahlı hem politik mücadeleyi, askeri savaşı ve yığın ayaklanmasını, gerilla ve düzenli ordu muharebesini kullanarak, silahlı güçlerimiz ve halkımız yeteneklerini tamamen ortaya koymaktadırlar. Uygun ve yüksek etkinlikte savaş yöntemleri yaratarak taarruz kapasitemizi yüksek bir dereceye çıkartıyoruz.

4 — **Uzun süreli savaş stratejisi uygulamak ve aynı zamanda daha büyük zaferler kazanmak için en uygun anı yaratmaya uğraşmak ve düşmandan önce davranmak.**

Tarihimiz güçlü düşmanlara karşı muzaffer ayaklanmalar ve savaşlarla doludur. Bu ayaklanmalar ve savaşların süresi birçok faktöre, hepsinden önce iki taraf arasındaki güçler ilişkisine ve bizim savaş yönetme maharetimize bağlıdır. Bunlardan bazıları görece kısa, diğerleri uzun süreli kurtuluş savaşlarıdır.

Tran otuz yıllık sürede Yuan birliklerine karşı üç direniş savaşı verdi fakat bu savaşların herbiri birkaç ay sürdü. Ching birliklerine karşı Nguyen Hue'nin yükselttiği şimşek gibi saldırı

çok kısa bir sürede büyük bir zafere ulaştı. Diğer taraftan, Le Loi ve Nguyen Trai'nin önderliğindeki kurtuluş savaşı on yıl sürdü. Böylece, halkımız görece kısa bir zaman süresi içinde başarı kazanmak için uygun koşulların nasıl yaratılacağını ve kullanılacağını bilirken, sebatlı ve uzun süreli direniş ve uzun süreli savaş sanatı geleneklerine sahip olmuştur.

Şimdi, ileri bir politik rejim, tüm halkın birliği ve partinin önderliği ile, halkımız ve ülkenin tüm maddi ve manevi güçlerini harekete geçirme durumundayız. Keza kardeş sosyalist ülkelerin değerli yardımını ve tüm dünyadaki ilerici insanların sempati ve desteğini alıyoruz.

Fakat toprağımız çok geniş, nüfusumuz fazla sayıda değildir; eskiden gelişmemiş bir ekonomiye sahip sömürge ve yarı feodal bir ülkeydik. Güçlü, inatçı, sinsi ve maceracı emperyalist ülkelere karşı savaşıyoruz. Bu koşullarda, derece derece düşman güçlerini zayıflatmak ve tahrip etmek, kuvvetli noktalarını zorlamak, zayıf yanlarını daha da ağırlaştırmak, kendi gücümüzü artırmak, güçlü noktalarımızı yükseltmek, zayıflıklarımızın üstesinden gelmek dolayısı ile savaşın devamı sürecinde düşmanın zayıflaması bizim güçlenmemiz için zamana ihtiyacımız var. **Halk savaşı stratejisi bir uzun süreli savaş stratejisidir.** Halkımızın son birkaç onyıldaki sürekli savaşları ve parlak zaferleri bu stratejinin doğruluğunu kanıtlıyor.

Bu uzun süreli savaş; kendi bütünlüğü içinde görülen; parça parça imha edilen, adım adım geriye sürülen, iri parçalar halinde yıkılan, nihai

zafere doğru biz başarıdan başarıya giderken kendi stratejik tasarılarının birbiri arkasına bozulduğunu gören bir düşmana karşı yapılan devamlı saldırılar sürecidir.

Savaşın süresi, gelişen güçler ilişkisindeki biçime ve her iki tarafın yürüttüğü savaş tarzına bağlıdır. Bizim ulusal savaşlarımız gösterirki uzun bir savaş süresince ne zaman bir yeni evre başlarsa ya bizim çabalarımız ya da düşmanın hataları veya uygun maddi koşullar nedeniyle orada sık sık ani değişiklikler meydana gelir. Adım adım ilerleyen bir evrimden çok çabuk ilerleyen bir gelişmeye geçiş tüm hareketlere hakim olan genel bir yasadır. Ayaklanma ve savaş bu yasanın kendini çok açıkça ortaya koyduğu keskin karşı koyuşlar, ölesiye mücadelelerdir.

Biz daha önemli atılımlara ve daha büyük zaferlere götüren uygun koşulları yaratmaya uğraşıyoruz. En büyük etkinliği nasıl göstereceğimizi, uygun maddi koşulları nasıl kullanacağımızı, düşmanın hata yapmasını nasıl sağlayacağımızı ve onun zayıflıklarını nasıl kullanacağımızı, zeki ve etkin mücadele biçimlerini nasıl yaratacağımızı, basiretli stratejik önderliği nasıl meydana çıkaracağımızı, saldırılarımızı doğru yöne ve doğru hedefe nasıl yönelteceğimizi, uygun anı nasıl yakalayacağımızı, kritik noktalara nasıl vuracağımızı, silahlı mücadele ile politik mücadeleyi ve askeri savaş ile ayaklanmayı maharetle nasıl birleştireceğimizi bilmek zorundayız. Ve, uzun süreli bir savaşı sürdürürken tüm alanlarda en yüksek gayretleri göstermeli ve daha önemli zaferler kazanmak için süratli davranmalıyız.

5 — Düşman birliklerinin imhası ile halk denetiminin kazanılması ve korunmasının birleştirilmesi; savaşırken güçlenmek için kendi birliklerimizi besler ve güçlendirirken hasım güçlerin etkin bir şekilde yok edilmesi.

İktidar tüm devrimlerin ve tüm savaşların hasım güçlerinin imhasının temel sorusudur. Bizimkisi bir devrimci savaştır ve iktidarı kazanmak için bir mücadele biçimi olarak uygulanır. Düşman güçlerinin imhasına çalışır ve düşmanın gücünün yok edilmesi ve halk için iktidarın kazanılması sorununu çözer.

Halk savaşımızda, iktidarı almak için, düşman birliklerinin imhasını hedefleyen silahlı halk güçlerinin askeri eylemi ile yığın ayaklanmalarını birleştiriyoruz. Düşman iktidarının sarsılması ve halk iktidarının değişik seviyelerde ve farklı koşullarda kazanılması düşmana saldırmak ve yoketmek için yeni imkanlar yaratılmasını hedefler. Buna karşılık, iktidarı almak için ayaklanan yığınları desteklemek ve yeni üsler ve güçler yaratmak için düşman güçlerini imha etmek gereklidir.

Ağustos 1945'te, iktidarı almak için ana eylem yığın ayaklanması idi; fakat ona yardım etmek için silahlı güçlerin eylemine ihtiyaç vardı.

Birinci direniş savaşında düşman güçlerinin imhasında ana faktör kendi silahlı güçlerimizdi; fakat yığınlar keza kukla köy yaşlılar konseylerini tasfiye etmek ve hainleri cezalandırmak, düşman hatlarının gerisindeki bölgelerde iktidarı zorla geri almak, düşman işgali altındaki bölge-

lerde gerilla üsleri ve alanları kurmak, birleştirmek ve genişletmek için ayaklandılar. Aynı zamanda halkımız ve silahlı güçlerimiz etkin bir şekilde her yönden özgür bölgeler kurdu ve takviye etti; halk iktidarın kurdu ve takviye etti ve düşmanın karşı saldırılarını defetti.

Şimdi Güneyde, düşmanın imhası ile halk iktidarının kazanılması ve korunmasının birleştirilmesi yeni bir ileri adım atmaktadır. Silahlı kurtuluş kuvvetleri etkin bir şekilde düşmanı imha etmek için taarruz ediyorlar ve yığın ayaklanmalarına ve politik mücadelelere destek veriyorlar. Yığınların politik güçleri düşmana uygun yollarla saldırarak, kısmi ayaklanmaları başlatarak, temelde kukla iktidarı sarsarak, değişik seviyelerde egemenliği kazanarak, bir veya başka biçimde devrimci iktidarı kurarak silahlı güçler için uygun koşulları yaratıyorlar. Kurtarılmış bölgelerde, silahlı güçler halkı korumak ve politik ve ekonomik alanlarda egemenlik haklarını ilan etmek ve güçlendirmek için etkin bir şekilde savaşıyorlar.

Tüm bunlar şu öncü ilkeye uygun olmayı gerektiriyor. **Düşmanınkini imha ederken kendi güçlerimizi durmaksızın korumak** ve artırmak.

Düşmanın güçlerini imha etmek demek, onun hem politik hem askeri güçlerini, hem yabancı saldırganların güçlerini ve hem de onların uşaklarınınkileri yok etmek demektir.

Kendi güçlerimizi korumak ve artırmak demek hem silahlı ordu güçlerinin hem halk güçlerinin, askeri, politik ve ekonomik güçlerimizin korunması ve artırılması demektir.

Sadece bu kuralı özümleyerek ve doğru olarak uygulayarak, bu düşünceyle dolu olarak, bu önder ilkeyi hayata geçirebiliriz: **Dövüştükçe güçlenir, dövüştükçe zaferler kazanırız.** Dövüştükçe, sonunda düşman güçlerini bozguna uğratmak ve askeri stratejisini bozmak, değişik seviyelerde gücünü kırmak ve halk iktidarını tamamiyle almak için güçlerimiz olgunlaşır, faaliyet alanımız genişler, devrimci savaştaki çeşitli saldırı kabiliyetlerimiz genişler.

6 — Uluslararası yardım sağlamaya çalışırken esas olarak kendi güçlerimize dayanmak.

Bu da genel bir kuraldır. Önceki tarihi dönemlerle karşılaştırıldığında, partimizin savaş yönetme sanatında yeni bir gelişmeye işaret eder. Devrimi yığınların eseri olarak kabul ederek, halkımızın ve ulusun iktidarında partimizin sarsılmaz güveninı ifade eder. Keza, o, Vietnam devriminin dünya devriminin önemli bir parçası olduğu ve dünya halklarının devrimci hareketiyle yakından ilişkili olduğu fikrinden çıkar. Ülkemizdeki devrim ve devrimci savaşın zafer kazanması için zamanımızın uygun koşullarından yararlanmanın ve aynı zamanda dünya halklarının devrimci davasına katkıda bulunmamızın yolunu gösterir.

Ülkemizdeki devrimci savaşın zaferi esas olarak iç nedenlere bağlıdır: Partimizin makul/mantıklı çizgisi, silahlı güçlerimizin ve halkımızın savaş alanlarında katlandıkları fedakarlıklar, ulusumuzun politik, manevi ve maddi yetenekleri, kendi toprağımızda verilen bir ulusal savaşın in-

san, coğrafi ve iklim faktörlerinin büyük avantajları.

Ve böylece, ulusun kaderi ile ilgili sorumluluklarını tümüyle üzerine alarak ve «esas olarak kendi güçlerine dayanmaya» karar vermiş olarak, Partimiz Marksizm-Leninizmi ülkemizin koşullarına yaratıcı bir şekilde uyguladı, genel ve askeri çizgisini doğru ve bağımsız olarak çizdi, zaferi kazanmak için halkımızın ve ülkemizin tüm güçlerini harekete geçirdi ve örgütledi. Vietnam halkı ulusal bağımsızlık ve özgürlüğü kazanmak için, onlar için bunu yapmayı başka hiç kimseden beklemeksizin, kendi başlarına ayağa kalkmalı ve direnişi gerçekleştirmelidirler. Halkımızın büyük zaferleri öncelikle ve esas olarak silahlı güçlerimiz ve tüm Vietnam ulusunun verdiği feragat ve fedakarlıkla dolu kahramanca mücadeleye bağlıdır.

Aynı zamanda, bu zaferler dünya devrimci halkları tarafından bize uzatılan destek ve yardımdan ayrı tutulamaz. Dünya devrimci hareketi Vietnam devrimine oldukça uygun maddi koşullar getirdi. Partimizin önderliğindeki, ulusal kurtuluş mücadelesinin zor başlangıçlarından beri, halkımız, sosyalist ülkelerin kardeş halklarının ve dünya devrimci halklarının politik, maddi ve manevi alandaki doğrudan veya dolaylı destek ve yardımlarından yararlandı. Partimizin savunduğu uluslararası düzlemde birlik politikası bize beş kıtadaki kardeşlerimizin ve dostlarımızın geniş ve kuvvetli yardım, sempati ve desteğini getirdi.

Çağımızda, sosyalist kamp insanlığın geliş-

mesinde tayin edici bir faktör haline gelmektedir; dünyanın her yerinde barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için mücadele veriliyor. Amerikan güdümündeki emperyalizme her yerde soluk almadan saldırılıyor. Halkımız mevzilerini güçlendirmek ve tüm saldırganları bozguna uğratmak için güçlerini artırmada çağımızın uygun faktörlerini kullanabilir ve kullanmak zorundadır.

Uluslararası yardım, ülkemizin somut koşullarında halkımızın ve partimizin çabalarıyla daha etkili bir şekilde kullamlmalıdır. Bu nedenle, bu yardıma büyük önem bağlarken daima esas olarak kendi güçlerimize dayanıyor ve mücadelemizi zafere götürmek için bu iki faktörü birleştiriyoruz.

VI

ASKERİ SANAT

Savaşın idaresinin çok önemli bir parçası olan askeri sanat silahlı mücadeleye ilişkin tüm sorunları çözmek zorundadır. Bizim askeri sanatımız genelde devrimci silahlı mücadelenin ve özelde bizim savaşımızın yasalarını ve silahlı mücadele ile politik mücadele, devrimci savaş ile silahlı ayaklanma arasındaki ilişkileri yansıtır.

Askeri sanatımız, üç ana parçasının: **strateji, hareket sanatı ve taktik** arasındaki ilişki ve karşılıklı etkileşimi ve bunların herbirinin rolünü doğru olarak tayin eder. Strateji önderlik edici rol oynar. Doğru bir strateji harekatın ve taktiğin gereklerinin yerine getirilmesi için temel koşulları yaratır. Buna karşılık, sadece taktik ve harekata ilişkin sorunların tatmin edici çözümüyle ve savaş görevlerinin yerine getirilmesiyle stratejik hedeflere varılabilir.

1 — Askeri sanatımız ilk olarak ve en önce **tüm halkın verdiği bir savaşın askeri sanatıdır.** 1946 Aralığındaki çağrısında Başkan Ho Chi Minh:

«Erkekler ve kadınlar, yaşlı ve genç, dini inançlara, politik bağlara ve milliyetine bakmaksızın tüm Vietnamlılar anayurdu korumak için Fransız sömürgecilerine karşı savaşmaya kalkmalıdırlar! Tüfeği olanlar tüfeği ile, kılıçları olanlar kılıçları ile, kıçları olmayanlar bel, çapa, sopaları ile dövüşeceklerdir.»

Askeri sanatımız halk ordusunun harekatını ve aynı zamanda silaha sarılmış tüm halkın askeri eylemini yönetir. Halkımızın sürdürdüğü ulusal savaşta silahlı güçlerin ve silahlı mücadelenin görevini doğru olarak tayin etmelidir. Düşmanın askeri güçlerinin imhasına paralel olarak, silahlı mücadele düzenli olarak politik üslerin kurulması ve geliştirilmesi için uygun koşulları yaratmalı, yığınların politik mücadelesini ve düşman birlikleri arasındaki ajitasyon çalışmasını yükseltmeli ve yığın ayaklanmalarının yolunu açmalıdır. Bu yolla, silahlı mücadele, politik mücadelenin ve ajitasyon çalışmasının başarılarının en yüksek avantajını kullanmalıdır. Bu amaca varmak için silahlı güçler her yerde politik mücadelenin görevlerini ve gereksinmelerini sıkı kavramalı ve onları etkin bir şekilde desteklemelidir.

Bundan dolayı, vurguladığımız gibi, **askeri mücadele ile politik mücadelenin, savaş görevi** ile **ajitasyon çalışmasının, düşmanın askeri güçlerinin imhası ile iktidarı almak için yığınların harekete geçirilmesinin yakından birleştirilmesi** silahlı güçlerimizin harekat doğrultusuna hakim olan bir prensip olarak uzun süre kalacaktır.

Halk savaşımızın nüvesi üç kategori birliği ile halk ordusundan oluşur. Sadece **düzenli birliklerin, bölgesel güçlerin ve meşru-müdafaa milislerinin harekat faaliyetlerini yakından birleştirerek; gerilla savaşı ile düzenli ordu savaşını ve küçük çarpışmalarla orta ve büyük çapta harekatları birleştirerek** devrimci savaşı zafere kadar sürdürebilir ve şiddetlendirebiliriz.

2 — Eğer savaş tarzımız saldırı stratejisi ile

dolu olursa, keza askeri sanatımız özellikle bir saldırı sanatı olur. O, **silahlı güçlerin saldırı/taarruz sanatıdır.**

Silahlı mücadelede, düşmana elimizden geldiği kadar zorlu, kararlı, durmaksızın, her yönden, bütün güçlerle, bütün silahlarla, taktiğin ve harekatın bütün muharebe biçimlerinde, her çapta, her yerde ve her zaman saldırmaya çalışıyoruz. Askeri sanatımız, silahlı güçleri ve tüm halkı savaşmak için harekete geçirerek, düşmana saldırmamızı ve tüm savaş sahnesinde taarruz konumumuzu geliştirmemizi sağlayan her sefer bizim lehimize bir güçler ilişkisi yaratarak tüm güçlü yanlarımızı ve darbelerimizi düşmanın zayıf noktalarına indirmemizi sağlıyor. Savaş yöntemleri ise taarruz ve savunmayı kapsar ancak taarruz başlıca yoldur. Gerekli olduğunda, belirli yerlerde ve zamanlarda savunma taarruzu desteklemek amacıyla icra edilir fakat yalnız kısmidir ve güçlerimizin büyükkısmının taarruzunun başlamasını sağlamayı hedefler; yalnızca koşulları taarruza çevirmek için kullanılan geçici bir araçtır. Tüm savunma görevleri devamlı olarak dinamik, sağlam ve sebatlı bir ruh ile düşmana taarruzu kollamak hedefi ile yerine getirilmelidir.

Bu taarruz ruhu ile canlandırılmış olarak askeri sanatımız, yüksek politik uyanıklığa sahip birleşmiş ulusumuzun, halkımızın **politik üstünlüğünü, moral faktörünü, cesaret ve becerikliliğini,** onun yılmaz mücadele geleneklerini ve askeri hünerlerini tamamiyle kullanmayı hedefler. Sosyalist rejimin ve kendi vatammızda verilen bir haklı savaşın güçlü noktalarını geliştirir, **tüm mo-**

dern ve ilkel silahların en iyi şekilde kullanımını sağlar, sayıca ve teknik bakımdan üstün fakat politik, manevi ve hatta askeri alanlarda temel zayıflıkları olan bir saldırgan orduyu bozguna uğratmak için yüksek etkinlikte savaş yöntemleri bulur. Askeri sanatımız, insanlarımızın devrimci bilinçlerini, cesaret ve zekalarını yükselterek, silahlar ve insanlar arasındaki ilişkiyi doğru ele alarak, insani, politik ve manevi faktöre ağırlık vererek, bununla beraber silahlara, maddi ve teknik faktöre büyük önem bağlayarak, askeri sanatımız silahlı güçlerimizi ve halkımızı yüksek dinamik ve büyük saldırı kabiliyetleri ile aşıladı.

3 — Askeri sanatımız büyük bir gücü daha küçük bir güçle bozguna uğratma sanatıdır. Ulusal savaşlar ulusumuzu her zaman zorunlu bir stratejik hedefe yöneltti: büyük bir orduya sahip ve ekonomik ve askeri potansiyeli bizden birçok defa fazla olan bir düşmanı bozguna uğratmak. Bu ihtiyaçla karşı karşıya, atalarımız «zayıf bir gücü daha kuvvetli bir güçle boy ölçüştürme» sanatını, «büyük bir gücü daha küçük bir güçle bozguna uğratma» sanatını, «küçük ordularla büyük savaşlar kazanma» sanatını, büyük saldırgan ordulara üstün gelmek veya bazen onları toptan silip süpürmek için kullandılar. Bugünkü güçler eşitsizliğinde, özellikle insangücü ve teknik ekipmanda, biz, şimdi daha fazla «küçük bir gücü kullanarak büyük bir gücü yenmeye» çalışmalıyız.

Bu ruhta, harekat ve taktik alanda, sayıca ve silah bakımından üstün düşmanı nasıl bozgu-

na uğratacağımızı ve gerektiğinde onu yok etmek için güçlerimizi nasıl yoğunlaştıracağımızı bilmek zorundayız. Küçük bir güçle büyük bir gücü ezmek, orta çapta ve büyük savaşları da dışlamaksızın daha az güçle büyük güç üzerinde önemli başarılar kazanmak demektir. Sadece küçük bir güçle, atalarımız sık sık tek bir muharebede binlerce ve hatta onbinlerce düşman birliklerini silip süpürdüler. Küçük fakat eğitimli birliklerle Güney ordumuz ve halkımız bir tek savaşta bir alayı ve hatta bir tugayı, veya on uçağı, yüz silahlı aracı, binlerce veya onbinlerce ton yakıt ve levazımatı yok etti veya safdışı bıraktı. Aynı şekilde, Kuzeyde, birçok muharebede düşmanın önemli hava kuvveti birliklerine karşı küçük milis birlikleri, uçaksavar topçusu veya hava kuvveti ile karşı koyuyoruz ve az sayıda cephane ile uçaklarını indiriyoruz.

Güçlerin yoğunlaşması ihtiyacı gösterdiğinde, biz saldırılarla süpürerek düşmanı ezmede mahsimum bir darbe gücü elde etmek için onları en rasyonel bir şekilde nasıl yayacağımızı ve kullanacağımızı bilmek zorundayız. Bizim harekat yöntemimiz, her savaşta güçlerimizi uygun bir şekilde örgütleyerek, beceriklilik ve cesaretimizi tümüyle işe sokarak, silahlarımızı en iyi bir şekilde kullanarak, ustaca ve etkili savaş yöntemleri seçerek, düşmanın gücüne ve üstün savaş yöntemlerine karşılık vermek, önemli düşman güçlerini pasifize etmek ve onları darbelerimize maruz bırakmak için gerekli koşulları sağlayarak ve sürdürerek güçlü bir konumdan savaşmamızı üstünlüğü sağlamamızı, düşmanı silip süpürmek

için düşmanınkinden daha güçlü genel bir topiu güç yaratmamızı gerektiriyor.

4 — Askeri sanatımızın başta gelen prensiplerinden biri **düşmanı yok etmeye her araçla çalışmaktır.** Yüksek taarruz ruhu ve küçük bir güçle savaşarak, tüm harekat faaliyetimizin hedefine : düşman askeri güçlerinin silinip süpürülmesi hedefine erişmek zorundayız.

Savaş sahnesinin her kesiminde düşmanın küçük birliklerinin gerilla savaşıyla imhası ve yıpratılmasına paralel olarak, düzenli ordu güçlerimiz daha önemli düşman güçlerine kararlılıkla ezici darbeler vurmalıdırlar. Onlar **düşmanın her sefer daha büyük birliklerini parçalamak, mahpusları kaçırmak, silahlara el koymak ve az kayıplarla zayiat verirken savaş alanlarında denetimi ele geçirmekle görevlendirilmelidirler.**

Düşman askeri güçleri **insangücünü, savaş araçlarını ve geri üsleri** içerir. İnsan gücü gerekli bir unsurken, savaş araçları ve geri üsler keza emperyalist orduların önemli ana parçalarını oluştururlar. Düşmanın insan gücünü imha ederken, özellikle daha önemlileri olmak üzere, onun savaş araçlarını ve geri üslerini tahrip etmeliyiz.

Silahlı güçlerimiz, düşman yönetimini her seviyede ezmek, bölgesel baskı araçlarına darbe vurmak ve silahlı «sivil» örgütlenmelerini dağıtmak için faaliyetlerini politik güçlerimizle koordine etmelidirler.

Düşmanın askeri ve politik güçlerini (düzenli birliklerini ve bölgesel birliklerini), insan gücünü, savaş araçlarını ve geri üslerini tahrip ede-

rek ve parçalayarak, normal ve çarpıcı birliklerini yok ederek onu her yönden zayıflatabiliriz. Küçük bir güçle düşmana çok zorlu darbeler indirebilir, onu ağır kayıplara uğratabilir ve onun üstün savaş yöntemlerini bozabilir bu suretle direniş savaşımızı bütün kuvvetiyle ileriye götürebiliriz. Bu keza dev gibi insan gücüne ve zengin modern teçhizata sahip bir düşmanı bozguna uğratmak için en rasyonel ve etkili yoldur.

5 — Askeri sanatımız **dinamizm** ve **inisyatifle**, **kararlılık** ve **esneklikle**, **beceriklilik** ve **yaratıcılıkla** dövüşülmesinin **gizlilik** ve **baskının** en iyi şekilde kullanılmasının sanatıdır.

Yüksek taarruz ruhu ile ateşli silahlı güçlerimiz ve halkımız sürekli olarak gayret ve inisyatif gösteriyor, daima güçlü bir durumdan başlayarak kararlılıkla onunla uğraşmak ve savaşmak için düşmanı arayıp buluyor.

Silahlı güçlerimizin ve halkımızın her saldırı eylemi askeri sanatımızın genel ilkeleri ile donanmıştır. Bununla beraber savaş, birlik sayıları, nüfus, bölge ve iklim gibi her harekat alanının somut koşulları ve her aşamasına göre farklı ve değişen bir şekilde meydana gelir. Bu nedenle askeri sanatımız çok beceriklilik ve yaratıcılık ister. Sadece, bunların, proleteryanın tam devrimci ruhu, ateşli vatan ve sosyalizm aşkı temellerinde işe sokulmasıyla taarruz ruhunu ve her şart altında küçük bir güçle büyük bir gücün bozguna uğratılması prensibini hayata geçirebiliriz.

Askeri sanatımızda, geçmişte olduğu gibi şimdi de, gizlilik ve baskın çarpıcı bir özellik

oluştururlar. Düşmanı mahvetmek için kesin kararlılığa sahip, halka nasıl dayanacağım bilen ve yüksek disiplin duygusuna sahip askeri güçlerimiz, saldırının yönü, hedefler, zaman, birliklerin dağılımı, muharebenin çapı, saldırı yöntemleri v.b. konusunda daima beklenilmedik bir şekilde hareket ediyorlar. Emperyalistlerin «baskın savaşın sonucunu tayin eder» tezini yalanlarken, biz bununla beraber düşmanın imhasında baskın unsuruna büyük önem veriyoruz. Stratejide ve taktikde baskın, silahlı güçlerimizin ve halkımızın büyük zaferler kazanmasını sağlıyor.

Tüm bu kavramlar temelinde, halk savaşı sanatı, kurtuluş ya da ulusal savunma savaşlarımızın her birinin özgül koşullarına uyarlanarak **stratejinin, harekatın ve taktiğin birçok** sorununu başarıyla çözdü.

1 — Birincisi, biz **üç kategori birliğin** eylemini **halk savaşının nüvesi olarak idare etmeli, ve gerilla savaşı ve düzenli ordu savaşını birbirleriyle en etkin bir şekilde yakından birleştirerek sürdürmeliyiz.**

Silahlı güçlerle politik güçlerin, silahlı mücadele ile politik mücadelenin, devrimci savaş ile silahlı ayaklanmanın koordinasyonu silahlı mücadelede savaşı sürdürme yönteminin temel özüyken, gerilla ve düzenli ordu savaşı arasındaki koordinasyon tüm halkın savaş için seferber edilmesi sanatının temel özüdür.

Gerilla savaşı halkın geniş yığınlarının silahlı mücadele biçimidir. Tüm halkın ayaklanması:

halk savaşımızın bu karakteristiği gerilla savaşını yoğun, derinliğine, şiddetle ve çeşitli biçimlerde geliştirir.

Gerilla savaşı vererek, çeşitli halk tabakaları ve etnik gruplar düşmanla kendi yörelerinde, mevcut tüm silah ve araçlarla, her yerde ve her zaman savaşırlar. Bu nedenle, gerilla savaşı bizim için avantajlı bir stratejik durum yaratır ve devrimci yığınları korur ve olgunlaştırırken, düşman güçlerini zayıflatmak ve tahrip etmek, mümkün olduğu kadar çok dağıtmak, stratejik muharebe nizamlarını bozmak suretiyle büyük bir stratejik hareket geliştirir. Gerilla savaşı sadece büyük stratejik öneme sahip değil keza büyük bir devrimci anlama da sahiptir: **devrimci yığınların kısmi ayaklanmaları başlatmalarını ve temel seviyede iktidarı zorla almalarını mümkün kılar.**

Başlangıçta, devrimci halk kısmi ayaklanmaları başlattığında, sadece küçük silahlı güçleri vardır ve sadece gerilla savaşı sürdürebilirler. Saldırı durumumuzu korumak ve düşmanın karşı saldırılarını bozmak için, gerilla savaşını ve kısmi ayaklanmaları genişletmeli, bölgesel güçlerden daha güçlü düzenli ordular kurmalı ve gerilla savaşından düzenli ordu savaşına geçmeliyiz. Sadece **düzenli ordu savaşı** —düzenli birliklerin, büyük savaşlarda değişik silahların hareketini koordine ederek, bölgesel birlikler, milisler ve gerilla birlikleri ve tüm halkın politik güçleriyle ortak hareket ettiği savaş— düşmanın büyük miktarda güçlerini silip süpürebilir, geniş alanları kurtarabilir ve giderek daha büyük ba-

şarılar kazanabilir bu suretle savaşın çok çabuk ilerleyerek gelişmesi için koşulları yaratabilir.

Devrimci savaşımızda, gerilla savaşı düzenli ordu savaşının temellerini oluşturur. Düzenli ordu savaşı daima gerilla savaşı ile yakından koordine edilmeli ve gerilla savaşının korunması ve gelişmesi için tüm düşman etkilerini bozmalıdır. Sadece gerilla savaşının genişlemesiyle düzenli ordu savaşı tamamiyle gelişir ve ilerler. Üç kategori birliğin yakın koordinasyonu, iki biçim savaş arasında karşılıklı destek ve bunların politik mücadele ve mücadelenin diğer yönleri ile koordinasyonu halk savaşının gücünün genişlemesine kuvvetli katkıda bulunurlar.

Gerilla savaşı düzenli ordu savaşına doğru ilerlemeli ve bu ikisi yakından koordine edilmelidir. Bu bizim uzun süreli devrimci savaşımızın genel bir yasasıdır. Savaşın yönetimindeki sorun, gerilla savaşının düzenli ordu savaşına ne zaman ve nerede döneceğini bilmek, durmaksızın gelişme lerini ve stratejik etkilerini artırmalarını sağlamak için her aşamada ve her savaş alanında yakından ve uygun koordinasyonlarını sağlamaktır.

Üç kategori birliğimiz hazır durumdayken, düzenli ordu savaşı ve gerilla savaşı başlangıçtan itibaren birbirleri ile yakın koordinasyon içinde eş zamanlı olarak verilebiliyorken düşman Kuzey Vietnamı şgale kalkışmalımıdır?

2 — Savaş güçlerimizin savaşma yeteneklerini en yüksek dereceye kadar geliştirmelerini sağlamak avantajlı bir stratejik konum yaratmak için gereklidir. Gerilla ve düzenli ordu savaşının

gelişimi politik mücadele ve silahlı ayaklanma ile birlikte avantajlı bir stratejik durum kurulması için uygun koşulları yaratır. **Bizim için elverişli bir stratejik konum yaratılması ve düşmanın dezavantajlı stratejik bir konuma sürülmesi askeri sanatın en önemli problemidir.**

Hasımlardan herbirinin stratejik güçleri kudretlerini geliştirmek için uygun bir şekilde yayılma ihtiyacı gösterir. Emperyalizm saldırı savaşlarını geniş çapta modern silahlar ve teknik araçlarla zengin bir şekilde desteklenen düzenli ordularla sürdürür. Bu güçler belirli bir cephe hattına dağıtılmalıdır. Bizim devrimci savaşımızda, saldırganla kendi toprağımızda savaşmak için, nüvesini halkın silahlı güçlerinin oluşturduğu tüm ülkenin gücüne dayanırız. Tüm halkımızı harekete geçirerek, düşman tarafından işgal edilmiş bölgelerde **bir politik ve askeri kuşatma ve saldırı** yaratıyoruz. Politik mücadele ile silahlı mücadelenin, silahlı ayaklanma ile devrimci savaşın, gerilla savaşı ile düzenli ordu savaşının ve üç stratejik bölgedeki : dağlık, ovalık ve şehirlerdeki eylemlerimizin koordinasyonu ile biz **iki tarafın güçlerinin bir tarağın dişlerinin saçlara kenetlendiği gibi birbirine kenetlendiği** bir durum yaratıyoruz.

Düşmanın modern ordusu parçalara ayrıldı, kuşatıldı ve her taraftan ve her yerde saldırıldı. Düşman, savaşta emin bir yer, bir cephe hattı, bir geri bölge, belirli bir ateş hattı bulamaz fakat her yer onun için bir savaş alanıdır. Halk savaşı okyanusunda girdap gibi yutulan düşman, kulaklarının işitmez olduğunu, gözlerinin bağlandığını

bulur, sadece boşluğu döver ve en iyi savaş yöntemlerini uygulayamaz. Güçleri dağılıyor ve zayıflıyor. Çok sayıda birlikleri ve zengin malzemesi beklenen sonuçları vermekte başarısız kalıyor. Buna karşılık, bizim silahlı ve politik güçlerimiz her yerde düşmanı kuşatabilir, ona saldırabilir ve ayaklanabilir, şiddetle eyleme girebilir, devamlı inisyatifi koruyabilir ve kendi seçtikleri yerde ve zamanda başarıyla saldırabilir.

Bu nedenle, insangücü ve malzeme bakımından üstünlüğüne rağmen düşman heryerde sağlam bir savunma koymaya muktedir değildir. **Düşmanın dağılmış ve pasif stratejik savaş düzeni birçok zayıf noktalar ve eksiklikler gösteriyor.** Avantajlı stratejik konumuna dayanarak, silahlı güçlerimiz ve halkımız düşmana beklenmeyen ve zorlu darbeler vurmak için uygun güçlerini savaşa sokabilirler.

Silahlı ve politik güçlerimizin gelişmesi süresince, üç kategori birlik tüm muharebe alanlarında şekillendi ve büyüdü. Yüksek hareket kabiliyetine sahip bir düşmanı bozguna uğratmak için, **düzenli birliklerimizi, bölgesel güçlerimizi ve politik güçlerimizi yaymak ve hayati stratejik bölgelerde bunların eylemlerini yakından koordine etmek zorundayız.** Böyle bir konumla, ayak bastığı her yerde şiddetle saldırıya uğrayan düşmana önemli sahnelerde istediğimiz zaman sert darbeler indirebiliriz. Düşmanın modern ulaştırma araçlarına rağmen, kendi toprağı üzerinde faaliyet gösteren bizim birliklerimiz düşmandan daha fazla hücuma hazırdır. Bu durum sayesinde, 1965'de Amerikan birlikleri ülkemizi istila et-

mek için karaya çıktıklarında silahlı güçlerimiz ve halkımız düşmanın ağır kayıplar vermesine neden olan bir saldırı stratejisini geliştirerek ayak bastığı her yerde ona derhal saldırdılar ve iki karşı saldırısını bozguna uğrattılar.

3 — Saldırının yönünü ve zamanını akıllıca tayin etmek.

Belirli bir güçle belirli bir yerden saldırırsak, belirli bir düşman gücünü dağıtabiliriz, fakat bir bütün olarak duruma etkisi sadece ikinci dereceden olabilir, başarı en iyi taktik ve harekat başarısı olur, diğer taraftan başka bir yönden saldırırsak darbelerimizin etkisi büyük olabilir ve stratejik anlamı olan bir başarı kazanabiliriz. Halkımızın silahlı mücadelesi ayaklanma ve savaşta saldırının yönünün akıllıca tayini nedeniyle zengin zafer örnekleri ile doludur.

Saldırının zamanının seçimi yönünün seçilmesi ile birlikte ayaklanmada tayin edici bir etkiye ve savaşta büyük öneme sahiptir. Düşmana, güçleri yayıldığı, saldırıya hazır olmadığı, veya güç bir durumda olduğu zaman saldırmalıyız. Bu durumdan kurtulamadığı gibi kolayca yok edilebilir.

4 — En uygun örgütlenme biçimleri ve güçlerimizi kullanma yöntemlerini tayin ederken en etkili saldırı yöntemlerinin seçilmesi.

Stratejik görevlerin belirlenmesi ile birlikte, her duruma, güçler dengesine ve her dönemin diğer stratejik koşullarına cevap veren saldırı yöntemleri ve güçlerimizin kullanım biçimlerini uygulamalıyız.

Ağustos Devriminin hazırlanması esnasında, stratejik bir görev haline gelen gerilla savaşım geliştirmede, partimiz uygun saldırı yöntemlerini («koşullara göre dağılma ve yeniden toplama», «pusuya düşürme», «baskın tarzında saldırı») ve uygun örgütlenme biçimlerini («gizli silahlı gruplar, gerilla müfrezeleri») özenli bir şekilde düzenledi.

Fransız sömürgecilerine karşı direniş savaşının ilk yıllarında, düşman hatlarının gerisinde gerilla savaşını ilerletmek ve yükseltmek için, silahlı propaganda ve değişik hedefli gerilla eylemlerini, silahlı propaganda takımları, otonom bölükler ve hareketli taburlar şeklindedeki örgütlenme biçimleriyle uyguladık. Düşman gerisinde gerilla eylemlerini başlatırken, bölgesel güçlerle koordineli olarak düzenli alaylarla adım adım küçük operasyonları artırdık. Daha sonra gerilla eylemleri ile koordinasyon halinde müstahkem mevkilerde hareketli savaş ve saldırılarla daha geniş çapta muharebelere girdik. Bu saldırı yöntemlerini uygulamak için düzenli birlikler, ihtisaslaşmış dallarda, birbirleri ile koordineli hareket eden (esas olarak piyadeden oluşan) tümenler halinde örgütlendiler.

Güney Vietnamda, eylemleri ve ayaklanmaları esnasında silahlı güçlerimiz ve halkımız yüksek etkili ve harekat alanlarının ihtiyaçlarına cevap veren çok çeşitli saldırı yöntemleri uygulamaktadırlar. Savaş boyunca, bütün stratejik bölgelerde düşmana saldıran bölgesel silahlı güçler ve yığınların politik güçleri ile koordineli gerilla hareketleri ve düzenli birlikler hareketi, derece

derece sürekli yenilenen bir içerikle çok çeşitli hareketler gösterdi. Bu saldırı yöntemlerini uygulamak için uygun bir örgütlenme ve güçlerin kullanımı vardır.

Kuzey Vietnamda, üç kategori birliğe bağlı uçaksavar güçlerinin ustaca saldırı yöntemleri ve bunların uygun örgütlenmesi ve kullanılışı Amerikan yok etme savaşma karşı kazanılan zafere büyük katkıda bulundu.

Uygun saldırı yöntemleri, güçlerin uygun örgütlenmesi ve kullanımı ile stratejik görevlerimizi başarıyla icra edebiliriz.

Zamanında uygun **saldırı yöntemleri** tayin etmek suretiyle, düşmana saldırmak ve onu tahrip etmek için güçlerimizin kapasitelerini artırabilir, düşmanın saldırı yöntem ve taktiklerini bozabilir, stratejik plan ve tasarılarım engelliyebiliriz. Değişik saldırı yöntemlerinin akıllıca ve belirli yer, zaman ve savaş aşamalarının özel koşullarına cevap verecek şekilde koordinasyonu önemlidir. Bu yöntemlerin geliştirilmesini ve gerektiğinde eskiyenlerin yerine yenilerinin konmasını sağlamalıyız. Harekatların ve saldırıların örgütlenmesi ve icrası durmaksızın gelişmelidir; tüm nihai değişiklikleri gözlerken ve stratejik, harekata ait ve taktik yönümüzü geliştirmek için düzenli olarak pratiğe dayanırken kazanılmış deneyimlerden yararlanmalıyız. Ne geçmiş deneyimleri mekanik bir şekilde kullanmalı ne de eskimiş saldırı yöntemlerine sıkı sıkıya bağlı kalmalıyız.

Keza **güçlerin örgütlenmesi ve kullanımı** sorununun tatmin edici bir çözümü önemlidir. Sa-

vaş yöntemlerinin gereksinmelerine cevap verecek şekilde güçlerin örgütlenmesinin düzenli olarak geliştirilmesi suretiyle, bu yöntemlerin savaş alanında uygulanması için iyi bir örgütsel temele sahip olduk. Şimdi, silahlı güçlerimizin ve halkımızın giderek büyüyen politik uyanıklıkları ve teknik ekipmanlarının gelişmesi ile savaş yöntemlerimiz, güçlerimizin örgütlenmesi ve kullanımı kadar iyi olarak zenginleşiyor ve günbegün daha verimli bir içerik alıyor. Değişik silahların koordinasyonu çok daha fazla etkili biçimler meydana çıkarıyor. Giderek büyüyen savaş ihtiyaçlarını karşılamak için her hizmetin, her silahın, her kategori birliğin rolünü tamamen ortaya koyacak şekilde güçlerin örgütlenmesi ve kullanımını gerçekleştirmeliyiz.

5 — Silahlı güçlerin saldırı etkinliğini en yüksek dereceye kadar durmaksızın yükseltmek.

Yaptığımız savaşlarda, emperyalist saldırganlar görkemli bir savaş makinesini harekete geçirdiler fakat stratejik görevlerini yerine getiremiyorlar ve sonunda yeniliyorlar. Savaş alanına devamlı olarak büyük güçler yayıyorlar fakat bizim güçlerimizi silip süpürmede ve harekat hedeflerine varmada başarısız kalıyorlar. Bizim açımızdan ise, değişik şartlar altında, sayıca daha fazla ve daha iyi teçhizatlandırılmış güçlere karşı muzafferce dövüşüyor, onları imha ediyor, planlarını bozuyor ve onları ağır kayıplara uğratıyoruz. Düşman saldırı etkinliğini, biz bizimkini geliştirebilirken, ortaya koyamıyor.

Bunun nedeni ise, güçlerimizin rasyonel ör-

gütlenmesi, sayılarının yeterli ve niteliklerinin yüksek oluşu, kazandığımız avantajlı durum ve kudretimizi tamamiyle ortaya koymamızı ve düşmanın zayıflıklarından istifade etmemizi sağlayan ustaca ve etkili saldırı yöntemlerine sahip oluşumuzdur. İnisyatifli ve enerjik bir şekilde, kararlılık ve esneklikle, gizlilik ve baskınla savaşarak düşmanın etkinliğini geliştirmesini engelliyoruz.

Darbelerimiz hedefine vuruyor ve düşmanın güçlerini yok ediyor, düşman ise boşluğa vuruyor ve bize zarar veremiyor. Birliklerinin etkinliği onların sayısı ile doğru orantılı değildir.

Birliklerin savaş etkinliklerinin değerlendirmesinde, her savaşın sonuçlarını yalnızca kendimize dayandırmamalıyız. Tüm mücadelenin zaferinin yolunu açan, ne kadar zorluklarla dolu olursa olsun, neye mal olursa olsun düşmanın silinip süpürülmesi gereken kritik savaşlar vardır. Bu muzaffer muharebelerin büyük etkinliği vardır.

Yukarıda belirtilen sorunlar ulusal tarihimizde yer almış ve çözülmüştür. Uzun süreli bir savaşta nihai zaferi kazanmak için büyük muharebelere girmeden önce küçük çarpışmalar yapmak, bölgesel birliklerin yaptığı küçük çarpışmalarla ordunun yaptığı büyük muharebelerin koordinasyonu; daha güçlü bir düşmanı önce zayıflatıp sonra yok etmek için savaşta avantajlı bir durum yaratmak için tüm araçları kullanmak; tayin edici darbeyi indirmek için uygun yön ve anı seçmek; büyük parlak zaferler kazanmak için düşmanın sinir merkezlerine tayin edici darbeyi aniden indirmek için orduyu süratle hareket ettirmek, atıl-

gan saldırı yöntemleri uygulamak: bunlar Ly Thuong Kiet, Tron Hung Dao, Le Loi, Nguyen Trai, Nguyen Hue'nin askeri sanatının çarpıcı özellikleridir. Bizim askeri sanatımız halkımızın askeri birikiminin ve yeteneğinin mirasçısıdır ve onları yüksek bir seviyeye çıkararak halk savaşına yenilmez bir kuvvet vermiştir.

Bunlar, son onyılların savaş pratiğinden çıkan, savaşın yönetiminin ve halkımızın askeri sanatının esas içeriği, yol gösterici düşünce ve prensipleri, sorunları ve kurallarıdır. Biri diğerine yakın ilişkili ve bir bütün olarak bölünemez biçimde olan bu sorunlar özellikle ulusal-kurtuluş savaşının deneyimleridir.

Savaş, iki tarafın güçlerinin somut maddi koşullarda vahşice güç denemesidir. Partimiz savaşın maddi koşullarının doğru bir analizini yaptı. bizim ve düşmanın güçlerini doğru olarak değerlendirdi, savaşın gelişme yasalarını özenle hazırladı, savaş tarzımızı ve askeri sanatımızı başarıyla uyguladı, halkımızın üç emperyalist gücün saldırgan ordularına muzaffer karşı koyuşunda tayin edici bir rol oynadı.

Düşmanın ve bizim sahip olduğumuz güçlerin doğru değerlendirmesi temel bir problemdir. Partimizin büyük bir başarısı **düşmanla bizim aramızdaki güçler ilişkisini bilimsel bir yolla değerlendirme** yetisi ve bunu somut durumlarda ve özel koşullarda yapmasıdır.

Güçler ilişkisinin halihazır değerlendirmesi çoktaraflı olarak yapılmalı ve **şeylerin özüne girmelidir: askeri ve politik alanlarda, nicelik ve nitelik olarak; sadece ordunun gücünü değil fakat**

keza devrimci halkın gücünü de hesaba katmalı; sadece düşmanın güçlü yanlarını ve bizim zayıflıklarımızı değil, fakat keza bizim güçlü yanlarımızı ve onun tüm zayıf noktalarını ayırt etmelidir.

İki tarafın savaş kapasitelerinin değerlendirmesi sadece halihazır güçler üzerine dayandırılmamalı fakat keza onların kendi/ayrı ayrı stratejik durumlarına göre yapılmalı, sadece her iki tarafın güç ve konumlarına göre değil fakat keza onların savaş etkinliklerine göre yapılmalı; sadece harekat alanının bütünündeki halihazır güçlere göre değil her bölgesel alandaki güçlere göre yapılmalıdır. Bizim ve düşman arasındaki güçler ilişkisi sadece Vietnam için değil fakat keza tüm dünyada değerlendirilmelidir. Yalnızca tüm yönlerden yapılan bir değerlendirme bize her iki tarafın kapasitesinin doğru değerlendirilmesini ve tüm potansiyelinizi savaş alanmda kullanmamızı sağlar.

Güçler ilişkisinin değerlendirilmesi diyalektik olmalı ve savaş boyunca vuku bulması muhtemel değişiklik ve atılımları önceden sezmeliyiz.

Bu değerlendirme ile birlikte büyük öneme haiz olarak, savaşan iki tarafın savaş tarzını doğru olarak değerlendiriyor, doğru çizgimizin eşsiz etkileri ile düşmanın yanlış çizgisininkileri, üstün sanatımızın etkileri ile düşmanın geri ve eskimiş askeri sanatımnkileri karşılaştırıyoruz.

Doğru bir bakış açısına göre yapılan düşmanın ve kendimizin bu objektif değerlendirmesi temelinde partimiz halkımızı saldırgana karşı

ayaklandırmaya yöneltti ve zaferi kazanmak için onun yeteneklerini tamamiyle ortaya koydu.

Ülkemizde verilen savaşlarda, iki taraf farklı güçlere dayanıyor, farklı güçlü yanları ve zayıflıkları var, farklı mücadele yöntemlerinde üstün geliyorlar ve farklı stratejik planları var.

Bizim savaş tarzımızın çarpıcı özelliği kudretimizi nasıl geliştireceğimizi ve mücadele yöntemlerini nasıl hayata geçireceğimizi bilmemiz düşmanın gücünü geliştirmesini ve gözde mücadele yöntemlerini uygulamasını nasıl önleyeceğimizi bilmek, güçlü noktalarımızla onun zayıf noktalarına doğruca nasıl vuracağımızı, derece derece güçlerini nasıl sileceğimizi ve sonunda düşmanı tamamiyle bozguna uğratmak için giderek genişleyen çapta onun stratejik tertiplerini nasıl bozacağımızı bilmemizdir.

Partimizin üstün askeri çizgisi ve doğru savaş sevk-idaresi, halkımızın yenilmez gücü ile karşı karşıya kalan düşman sonunda iktidarsızlığa sürükleniyor. Düşman yıldırım savaşı istiyor fakat uzun bir savaş yapmak zorunda. Belirli cephe hatlarından saldırmak istiyor fakat savaşan güçlerin birbiri üzerinde/içinde olduğu bir savaşı kabul etmek zorunda kalıyor. İnisyatifi korumak, kudretini kabul ettirmek ve kendi şartlarında savaşmak istiyor fakat bizim kudretimiz ve savaş yöntemlerimizle pasif bir şekilde başa çıkmak zorunda kalıyor. Güçlerimizi yok etmek istiyor fakat kendi güçleri siliniyor. Güç kullanarak potansiyelimizi tahrip etmek istiyor fakat kendisininki ciddi olarak yıpramıyor. Stratejik hedefleri birbirini peşisıra acınacak bir şekilde

yıkılıyor. Ne kadar çaba sarfetse o kadar geriliyor; ne kadar şiddetlense o kadar ağır başarısızlığa uğruyor, ve böylece nihai bozgununa doğru gidiyor.

Bu suretle, modern teçhizatlı, hatırı sayılır bir saldırı gücüne sahip büyük bir ulus, ustaca ve etkili savaş yöntemleri ile, küçük fakat sebatlı, **cesur ve zeki, dövüşmeye kararlı ve nasıl dövüşeceğini bilen** bir halk tarafından tamamiyle mağlûp edilebilir.

Amerikan emperyalizmi şimdi «sayılar zaferi belirler», «teçhizat ve silahlar zaferi yapar», «hava kuvveti tayin edici faktördür» askeri tezlerinin çöktüğünü görüyor. Amerikan ordusunun «fantastik kudreti» miti ölmüştür.

Uygun bir savaş sevk-idare biçimi ve askeri sanatı ile Vietnam halkı 120 yıl önce Engels'in ifade ettiği şu güzel düşünceyi parlak bir şekilde gerçekleştirerek büyük zaferler kazandı:

«Bağımsızlığı geri almaya istekli bir halk savaşı sürdürmede alışılagelmiş biçimlerle yetinmemelidir. Yığın ayaklanması, devrimci savaş, her yerde bulunan gerilla müfrezeleri küçük bir ulusun daha büyük bir ulusu yenmesini, zayıf bir ordunun daha güçlü ve daha iyi örgütlü bir orduya direnmesini mümkün kılan tek yoldur.» (1)

(1) Sayfa 120'deki dipnot.

VII

PARTİNİN ÖNDERLİĞİ, ZAFERİN ZORUNLU FAKTÖRÜ

Başkan Ho Chi Minh:

«Doğuşunun hemen ertesinde, partimiz Nghe-Tinh sovyetleri kahramanca hareketini örgütledi ve önderlik etti.

«12 yaşında, Fransız ve Japonlara karşı gerilla hareketini örgütledi.

«15 yaşında, Ağustos Devrimini örgütledi ve önderlik etti ve onu zafere götürdü.

«16 yaşında, sekiz yıl sonra zaferle sonuçlanan Fransız sömürgecilerine karşı direniş savaşına önderlik etti.»

Bugün halkımız Amerikan emperyalistlerine karşı oluşumuzun tarihindeki en büyük direniş savaşını veriyor.

Bir yüzyıldan fazladır halkımızın verdiği kurtuluş mücadeleleri tarihi gösteriyorki dönemimizde sadece işçi sınıfının partisinin önderliği altında bir ulusal-kurtuluş savaşı, gerçekten halkçı karakterli bir devrimci savaş başlatılıp örgütlenebilir ve nihai zafere götürebilir. **Partimizin önderliği, halk ayaklanmasının, sosyalizm yolunu açmak ve onun kazanımlarını korumak için verilen halk savaşının zaferini sağlayan zorunlu bir faktördür.**

Bunun nedeni, partimizin, **Vietnam işçi sınıfının yeni tip bir partisi**, tamamiyle devrimci ru-

ha, bir bilimsel teoriye —Marksizm-Leninizm— sıkı örülmüş bir örgütlenmeye, tam bir disipline ve yığınlarla sıkı bağlara sahip bir parti oluşudur.

Partimiz Vietnamda işçilerin hareketi ve ulusal-kurtuluş hareketi ile Marksizm-Leninizm'in ittifakından doğdu. Doğuşundan beri devrimin tek önderidir. İşçi sınıfının ve ulusun partisidir. Bugün sadece işçi sınıfının partisi —en devrimci sınıfın, sosyalist üretim tarzına işçi sınıfının ve köylülüğün geniş yığınlarının, emekçi halkın temel çıkarlarını, ulusun temel ve uzun vadeli çıkarlarını temsil eden sınıfın— ulusun gerçek önderi görevini yerine getirebilir, ulusal bağımsızlık ve demokrasi bayrağını tutabilir, ulusal ve demokratik devrimi başarıya, ülkemizi sosyalizme götürebilir: Sadece böyle bir parti halkımızı ayaklanmaya seferber edebilir ve devrimci bir savaşı zafere kadar sürdürebilir.

Vietnamda, partimiz ayaklanmak ve sömürgecilerin ve feodallerin boyundurluğunu kırmak, tüm güçlüklerin ve cefakırın üstesinden gelmek ve —aralarında tüm emperyalistlerin elebaşısı ve dünya halklarının bir numaralı düşmanı Amerikan emperyalizminin de olduğu— güçlü ve azgın emperyalist saldırganları bozguna uğratmak ne pahasına olursa olsun devrimin görevlerini yerine getirmek için yığınlara azimle önderlik etmede tek başına devrimci cesaretle sahip oldu. Partimiz akla uygun ve yaratıcı bir devrimci çizgiye devrimin ve devrimci savaşın yasalarının sağlam bir bilgisine sahip ve politik ve askeri çizgisinin azimli, kendinden emin ve bilimsel bir tarzda yerine getirilmesine rehberlik eden, tüm

halkın ayaklanmasının ve halk savaşının önderliğinde bir parti haline geldi.

Halk yığınlarıyla sıkı işbirliğine tüm halkın birleşik mücadelesinin sağlam bir nüvesini oluşturur. Bu suretle ulusun güçlerini giderek daha geniş harekete geçirebiliyor ve tüm tecrübelerin üstesinden gelebilmek ve devrimci savaşı zafere götürebilmek için onları çevresinde sıkı bir şekilde topluyor.

Tüm halkın ayaklanması ve halk savaşında partimizin önderliği her şeyden önce iyi düşünülmüş politik ve askeri çizginin, devrimin temel ve acil görev ve hedeflerinin tespitinde, eylem yöntemlerinin örgütsel biçimlerin, mücadele yöntem ve araçlarının ve en uygun, etkin ve devrimci taktiklerin geliştirilmesi ve uygulanmasında görülebilir.

«Bu önderlik keza aşağıdaki sorunlarda görülebilir:

1 — Partinin, ordunun ve halkın devamlı ve genel politik seferberliğini gerçekleştirmek, Vietnam devrimci kahramanlığını beslemek ve yükseltmek, dövüşmek ve kazanmak kararlılığını arttırmak, düşmanın üzerinde zafer kazanmak için en büyük politik-manevi gücü yaratmak, her dönem için saptanan hedefleri ve devrimin nihai hedeflerini ne pahasına olursa olsun yerine getirmek.

Lenin:

«Son tahlilde, zafer, her savaşta yığınlara hayatiyet veren kanlarını savaş alanında dökme ruhuna bağlıdır... Savaşın nedenlerinin ve

hedeflerinin yığınlar tarafından gerçekleştirilmesi çok büyük önemlidir ve zaferi sağlar.»

Bu önermeyi doğrulamak için, halk savaşının idaresinde,**partimiz daima kendine şu zorunlu hedefi koydu : yığınlara, genel çizgisini ve devrimci görevlerini, savaşın politik hedefini aşılamak, sürekli olarak yığınların politik seferberliğini sürdürmek ve devrimci savaşın politik-manevi faktürünü güçlendirmek.**

Bir savaşta politik-manevi güç devrimci çizginin belirlediği savaşın birinci ve önde gelen politik hedefidir. Partimizin devrimci çizgisi ve savaşın politik hedefi tarihin gelişim yasasının, halkımızın ve ilk önce işçi-köylü yığınlarının en derin özlemlerinin sonucudur. Önce bu çizgi yığınları kararlılık ve kesin isteklerini uyandırmalarına teşvik eder ve devrimci savaşın kuvvetli motive edici gücü haline gelir. Savaş süresince, partimiz sabırlı ve sistematik olarak devrimci çizgisini, görevlerini ve savaşın hedefini üyelerine, orduya ve halka aşıladı ve halihazır güçler ilişkisini doğru değerlendirmeyi, gelişimin eğilimini görmeyi ve devrimci savaşın, uzun süreli ve zahmetli fakat kesinlikle zaferle bitecek bir savaşın karakterini kavramayı öğretti. Ordu ve halk arasında politik eğitimi ve ideolojik rehberliği durmaksızın yoğunlaştırdı, sınıf ve ulus bilinçlerini, yurtseverliklerini, yeni rejime —halkın demokratik rejimi ve sosyalizm— ve proleterya enternasyonalizmine olan sevgilerini artırdı. Başkan Ho Chi Minh tarafından ifade edilen büyük gerçeği «Hiçbir şeyin bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli olamayacağı» gerçeğini ve

—dövüşmek için kararlılığını— «Bağımsızlığımızı kaybetmek ve köleliğe geri dönmektense herşeyimizden feragat ederiz» halka kabul ettirdi. Vatana tamamen adanmayı yüceltti. Daima sapmalara karşı herşeyden önce sağ sapmalara özellikle zahmetli ve uzunsüreli bir savaş karşısındaki her kararsızlığa karşı mücadele etti.

Parti tüm Vietnamlılar arasında devrimci yiğitliğin geliştirilmesi ve artırılmasında başarılı oldu. En yüksek noktasına varan kollektif kahramanlık, orduda veya halk arasında cephede ve cephe gerisinde, tüm savaş durumlarında, devrimci savaşın tüm alanlarında milyonlarca insan için yeni bir erdem oldu.

Vietnam devrimci kahramanlığı işçi sınıfının devrimci niteliğinin güzel ulusal geleneklerimizle birleşmesidir. O, cesaret ve tümüyle adanmışlıktan oluşur; insanı her güce, tehlikeye veya zorluğa karşı koymaya teşvik eder; düşmanı her alanda yenmek için zeka ve yetenekle dolu devrimci eylem yolları, uygun mücadele biçimleri ve etkin saldırı yöntemleri tasarlamayı sağlar. Halkın silahlı güçlerine yaptığı övgüde —tüm halkımıza verilebilecek bir övgü— Başkan Ho Chi Minh devrimci kahramanlığı: **her görevi yerine getirmeye çalışmak, her zorluğun üstesinden gelmek ve her düşmanı yenmek olarak** tarif etti.

Vietnam devrimci kahramanlığı halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğü kazanmak ve devrimin kazanımlarını korumak konusundaki kesin isteklerinin sonucudur. Halkımız, eski rejim altında sayısız sefalete katlanan halkımız, yeni rejim tarafından onlara verilen bağımsızlık ve özgürlüğü

zorla almak ve savunmak için sonuna kadar savaşmaya kararlıdır.

Vietnam devrimci kahramanlığı, teoride ve ideolojide günlük çalışma ile birleşmiş derinliğine eğitimin, devrimci düşünce ve duyguların ürünüdür. O, devrimci görevlere ve savaşın hedefine mükemmel vakıf olmayı, coşkulu yurtseverliği, düşmana olan derin nefreti, dövüşmeye ve kazanmaya olan kararlılığı, partiye ve Başkan Ho Chi Minh'e olan sarsılmaz inancı, ulusun ve işçi sınıfının kudreti ve kahramanca geleneklerine ve kollektif ve bireysel savaş kapasitesine olan güvenin ifadesidir.

Vietnam devrimci kahramanlığı halkımızın, ulusumuzun, yeni bir devirde ve yeni bir sosyal rejimde yaşayan, anayurtlarını savunmak için keskin bir savaş veren Vietnam'lılarm hudutsuz moral/manevi güçlerinin yansımasıdır.

Bizim cesaret ve zeka ile dolu savaş yöntemlerimiz ve askeri sanatımız, devrimci ruh ile dolu milyonlarca yeni insanın verdiği çok önemli bir mücadelenin pratiğinde biçimlendi ve gelişti. Sadece devrimci kahramanlığa dayanmak ve ona tam fırsat vermek suretiyle savaş yöntemlerimiz ve askeri sanatımız yığınların hareketine dönüşebilir ve olumlu sonuçlar sağlar. Halkımızın ve silahlı güçlerimizin cephede ve gerideki çarpıcı askeri kahramanlıkları, Vietnam devrimci kahramanlığından, politik seferberliğin iyi bir sonucu olarak partimizin biçimlendirdiği yeni insandan, ideolojik eğitimden gelir.

2 — Halk savaşının tüm potansiyelini harekete geçirmek, devrimin görevlerini aşama aşa-

ma yerine getirirken savaşı yoğunlaştırmak, savaşı nihai zafere götürmek için zafer faktörlerini güçlendirmek.

Lenin :

«Savaşta zafer, halkı daha büyük yedeklere, daha büyük güç kaynaklarına ve daha büyük dayanıklılığa sahip olan tarafa gider.» (1)

Kurtuluş savaşlarımızda, biz daima «küçük bir gücü daha büyük bir güçle boy ölçüştürdük» ve «insan gücünde daha üstün bir düşmanı yendik». Zaferi elde etmek için, düşmanınkinden daha üstün bir güç yaratmalı, tüm halkın tüm ulusun gücünü emperyalist saldırganların seferi kuvvetlerinin gücünün karşısına koymalı; ulusun politik seferberliği temelinde partimiz halk savaşının tüm potansiyelinin harekete geçirilmesi ve zaferinin faktörlerinin büyütülmesine özel önem vermelidir.

Fransız sömürgecilerine karşı verilen direniş savaşında Başkan Ho Chi Minh : **Zaferin anahtarının ulusal birleşik cephenin beton gibi sağlamlaştırılması ve genişletilmesi, işçi-köylü ittifakının ve halk iktidarının kuvvetlendirilmesi, ordunun güçlendirilmesi ve takviye edilmesi, partinin ve önderliğinin tüm alanlarda güçlendirilmesi** olduğunu belirtti. Amerikan saldırısına karşı bugünkü direniş savaşında Ho Chi Minh tekrar : «Partimizin çizgisi ve politikası iyi düşünülmüştür. Halkımız birleşmiş ve hemfikirdir, ordumuzun kahramanlığı emsalsizdir. Üstelik, kardeş sosyalist ülkelerin sadık yardımlarını ve tüm kı-

(1) V.İ. Lenin, Toplu Yazılar. vol. 30. P. 74.

talardan dostlarımızın samimi desteklerini alıyoruz. Biz kazanacağız, Amerikan saldırganları yenilecek.» dedi.(1) Bu, bugünkü devrimci savaşımızın zaferini garantileyen faktörlerin ve koşulların mükemmel bir özetidir.

Partimiz, ulusumuza mümkün olan en büyük gücü vermek ve dünya halklarının geniş ve aktif desteğini kazanmak için bu faktörleri sistematik bir şekilde güçlendirmeye ve geliştirmeye çalışıyor.

Bu hedefe ulaşmak maksadıyla, partimiz özellikle şu temel soruna kendini yöneltiyor: **Savaşın devamı süresince devrimci savaşın şiddetlendirilmesi ile devrimci görevlerin aşama aşama yerine getirilmesi arasındaki ilişkiyi akıllıca tayin etmek.**

Partimiz için devrimci savaş, emperyalist saldırı ve halkın devrimci davasını sabote etmeyi amaçlayan karşı-devrimci savaş koşullarında devrimin stratejik ödevlerinin gerçekleştirilmesini sağlamak için en tayin edici araçtır. Bu suretle, sadece savaşın politik amaçlarının tam kavranması, zafere kadar sebatla mücadele edilmesi ve emperyalistlerin ve uydularının boyunduruğunun yıkılmasıyla devrimin temel hedefleri yerine getirilebilir. Diğer taraftan, devrimci güçlerin takviye edilmesi ve artırılması, zafer faktörlerinin büyütülmesi, tüm alanlarda savaş güçlerinin geliştirilmesi için partimiz, savaş boyunca devrimin ödevlerini adım adım gerçekleştirmele-

(1) Halk ordusunun kuruluşunun ve ulusal çapta direniş savaşının başlamasının yıldönümündeki konuşma 1967.

ri için her dönemin ihtiyaçlarına uygun olarak halkımıza önderlik etti.

Fransız sömürgecilerine karşı verilen direniş savaşında, partimiz, Başkan Ho Chi Minh'in açlığa, okumamışlığa ve yabancı saldırıya karşı aynı zamanda savaşma talimatını yerine getirerek **savaşma ve ulusal yapılanmayı birarada yürütme** politikasını tespit etti. Direniş savaşında halkımızın gücünü özellikle güçlerimizin büyük kısmını oluşturan köylülüğün gücünü beslemek ve geliştirmek için demokratik reformlara giriştik ve partimizin tarım politikasını yığınları sistematik bir şekilde toprak kirasının azaltılması ve toprak reformu için seferber etmeden önce adım adım gerçekleştirdik. Bu doğru ve yaratıcı bir oplitikaydı.

Amerikan emperyalistleri savaşı ülkemizin kuzeyine genişlettikleri zaman, partimiz **sosyalist inşayı gerçekleştirirken bir direniş savaşı sürdürme** politikasını ileri sürdü. Ekonomik ve askeri potansiyelimizi yoğunlaştırmak ve halkın yaşam koşullarını istikrara kavuşturmak için ekonomimizi savaş koşullarına uyarlayarak, Amerikan imha savaşını her alanda bozguna uğratmada sosyalist rejimin üstünlüğünü kullandık ve Güney cephesi için cephe gerisinin ödevlerini yerine getirdik. Bu bir diğer doğru ve yaratıcı politikaydı.

Güney Vietnam'ın kurtarılmış bölgelerinde, Ulusal Kurtuluş Cephesinin ve Geçici Devrimci Hükümetin önderliği altında, halkımız kahramanca mücadele ediyor, devrimin kazanımlarını zorla geri alıyor ve koruyor, **yeni bir yaşamı ku-**

rarken düşmanla savaşıyor ve halkımıza politik, ekonomik ve kültürel tüm alanların sahibi olma hakkını sağlıyor.

Bu ölçüler, halkın gücünü kuvvetlendiren, işçi-köylü ittifakını sağlamlaştıran (işçi sınıfı ile emekçi köylüleri ulusal-demokratik) devrimde, işçi sınıfı ile köylüleri (co-operator peasants) sosyalist devrimde), halkın iktidarını güçlendiren, ulusal birleşik cepheyi sağlamlaştıran, halkımızın silahlı güçlerinin savaş yeteneğini yükselten, partimizin önderliğini sağlamlaştıran ve güçlendiren güçlü bir politik ve ekonomik temel yarattı.

Direniş savaşının şiddetlendirilmesi ile devrimci görevlerin aşama aşama gerçekleştirilmesinin birleştirilmesi demek, aynı zamanda cephenin güçlendirilmesi ile cephe gerisinin sağlamlaştırılmasının birleştirilmesi, düşmana karşı mücadele etmekle dövüşürken daha güçlenerek büyümek için kendi güçlerimizin yaratılması ve geliştirilmesinin birleştirilmesi demektir.

Savaş boyunca devrimci görevlerin aşama aşama gerçekleştirilmesi, keza yığınların politik-manevi gücünün beslenmesi ve tamamiyle ortaya konulması, Vietnam devrimci kahramanlığının yükseltilmesi, ve onun yeni üretim biçimi ile, halkımızın sahibi olduğu yeni sosyal rejim ile bütünleştirilmesi için **temel bir ölçüdür.**

3 — Parti önderliğinin örgütlenmesinin yukardan aşağıya, halkın silahlı güçlerinde ve diğer kitle örgütlenmelerinde, silahlı mücadelede ve politik, ekonomik ve kültürel mücadelede kurulması ve güçlendirilmesi. Savaşta, çok yönlü, mer-

kezileşmiş ve birleşmiş bir parti önderliği sağlamak.

Partinin önderliği zaferin zorunlu bir faktörüdür; bu bir bütün olarak savaş için geçerli ve zorunlu olduğu kadar her bölge ve mücadelenin her durumu için de geçerlidir. Devrimci savaşımızda, mevcut tüm yöntemleri kullanarak, devrimci şiddetin genel gücü ile düşmanı nerede bulursak orada savaşıyor, ve aynı zamanda hem savaşmayı hem inşayı gerçekleştiriyoruz. Bu, uzunsüreli direniş savaşının, nerede kitle mücadelesi varsa orada kapsamlı, merkezileşmiş ve birleşmiş parti önderliği olmalıdır ilkesini gerçekleştirmek için neden partimizin önderliğini yukarıdan aşağıya, halkın silahlı güçlerinde ve tüm diğer güçlerde, askeri cephede ve tüm diğer cephelerde yaratması ve mükemmelen icra etmesi gerektiğini açıklar.

Partimiz, önderliğinin örgütlenmesini Merkez Komiteden başlayarak değişik harekat alanlarının, bölgelerin, mevkilerin ve köylerin komitelerine kadar kurdu ve sağlamlaştırdı. Düzenli orduda parti örgütlenmesi Merkezi Askeri Komiteden bölük hücrelerine kadar gider. Aynı zamanda, partimiz ordudaki parti örgütlenmesi ile bölgelerdeki parti örgütlenmesi arasındaki ilişkiyi, onun tüm güçler, tüm alanlar, her bölge ve tüm ülke üzerindeki merkezileşmiş ve birleşmiş önderliğini sağlayan ilişkiyi tespit etti.

Kırsal kesimde, köy, parti örgütlenmesi ve onun kurmayı olan parti komitesi ile halk savaşında temel birimdir. Amerikan saldırısına karşı bugünkü mücadelede Fransız sömürgecilerine

karşı verilen direniş savaşında olduğu gibi, her köyü bir kale ve her parti hücresini halk savaşının bir kurmayı yapmayı başardık. Bir taraftan, köyde parti örgütlenmesi halkı, savunma çalışmalarını kurmaya, gerilla savaşını ve politik mücadeleyi yoğunlaştırmaya, yöre sakinlerini korumaya, devrimci iktidarı kurmaya ve korumaya, bölegsel askeri eylemlerle düzenli ordunun eylemlerini koordine etmeye yöneltir; diğer taraftan halkı üretimi geliştirmeye, yeni bir yaşam kurmaya, geri üsleri sağlamlaştırmaya, cepheyi insangücü ve malzeme kaynaklarında desteklemeye yöneltir. Partinin Merkez Komite tarafından tespit edilen politik çizgisi ve tüm somut önlemleri köyde uygulamasını bulur. Partinin sağlam ve dinamik temel örgütlenmesi olmaksızın, saldırgana karşı güçlü ve sürekli bir direniş hareketi mümkün değildir.

Halk savaşını muzaffer bir sonuca götürmek için partinin her seviyedeki önderliği çok yönlü olmalıdır.

Tüm olanları, özellikle askeri mücadele, politik mücadele ve düşman askerleri arasındaki ajitasyon çalışmasını, halkın ülkenin hakimi olma hakkının sağlamlaştırılması ile askeri, politik ve ekonomik güçlerimizin kurulmasını kapsamalıdır. Uzunsüreli savaşlar partimizin örgütsel kapasitesini artırmaktadır. Partinin her seviyedeki örgütlenmesi, mücadelenin çok çeşitli görevleri ve ulusal inşada somut rehberlik yaparak ve halk savaşında çok yönlü, merkezileşmiş ve birleşmiş bir parti önderliği gerçekleştirerek bu toprakta birçok deneyim kazandı. Tüm bunlar halk sava-

şına her bölgede en büyük etkinliği ve gücü verdi.

Ağustos Devriminden beri partimiz iktidarı elinde tutuyor. Partimizin önderliği altında politik iktidar, kendisi ve halk için, halk savaşını örgütlemek ve sürdürmede en önemli araçtır. Partimiz, halkın silahlı güçleri, halk iktidarı, ulusal birleşik cephe üzerinde her seviyedeki önderliğini durmaksızın güçlendiriyor ve onların rolünü ve eylemlerini tamamiyle ortaya koyuyor. Sadece böyle yapmak suretiyle, saldırganla savaşmak için tüm halkın güçlerinin genel seferberliğini tüm ulusun seferberliğini sağlayabiliriz.

*
**

Savaş sırasında önderliğini güçlendirmek için parti, **kadrolarını ve üyelerini eğitmeli** ve **geliştirmeli, hücrelerini sağlamlaştırmalı** ve **çalışmalarını düzenli olarak ilerletmelidir.**

Kadrolar ve üyeler partinin politik çizgisini ve partinin tespit ettiği somut ilkeleri yaymalı, ve yığınları bunları anlamaları ve uygulamaları için eğitmeli ve örgütlemelidir. Bu nedenle onların eğitimleri ve takviyeleri savaş esnasında partinin bölünmez önderliğini sağlamada anahtar bir sorun ve partinin inşasında temel bir görevdir. Savaş boyunca önderliğin gereksinmelerini karşılayacak kapasitede yeterli bir vasıflı kadrolar gövdesine sahip olmak zorundayız. Partinin önderliğini heryerde güçlendirmek ve tüm cephelerde yığınlara rehberlik etmek için parti üyeliğini etkin bir şekilde genişletmeliyiz.

Parti kadrolarının ve üyelerinin eğitiminde

ve beslenmesinde **zorunlu görev, onların sınıf ruhlarını ve öncü karakterlerini yükseltmektir. Herşeyden önce, onlar kesin olarak işçi sınıfına bağlı ve Marksizm-Leninizm, coşkulu yurtseverlik, tam bir devrimci ruh, dövüşmeye sarsılmaz bir istek ile dolu ve ulusal kurtuluş ve komünist ideal için kendilerini feda etmeye hazır olmalıdırlar**; onlar daima sınıf mücadelesinin ve ulusal kurtuluş mücadelesinin ön saflarında olmalıdırlar.

Geçen onyılların şiddetli mücadelesi kanıtlamıştır ki, parti kadroları ve üyeleri her şart altında kahramanca mücadele ettiler ve halkın derin sevgisini ve büyük güvenini kazandılar. Bir çoğu bağımsızlık ve vatanın özgürlüğü, sosyalizm ve partinin ve halkın devrimci davası için hayatlarını feda ettiler. Bu partimiz için büyük bir kıvanç ve onurdur.

Görevlerini yerine getirmek için, **parti kadroları ve üyeleri yığınlara dövüşte ve halk savaşının diğer alanlarında önderlik etme yeteneğinde olmalıdırlar**. Askeri eğitim, ordudakiler ve diğer kesimlerdekiler de dahil parti kadroları ve üyeleri için acil bir sorun haline geliyor. Silahlı ayaklanmanın hazırlanması döneminde, Merkez Komite Parti kadrolarını ve üyelerini askeri eğitimi izlemeye çağırdı. Fransız sömürgecilerine karşı verilen direniş savaşı en zor ve en güç aşamasına girdiğinde, 1951'de toplanan İkinci Parti Kongresi tüm partide askeri eğitimi ilerletmeye ve tüm kolları direniş savaşına hizmet etmeleri için harekete geçirmeye karar verdi. Amerikan saldırısına karşı bugünkü savaşta, parti kadroları ve üyeleri silahlı mücadelede, haberleşme ve ula-

şımda ve azgın bir savaş koşullarındaki ekonomik, kültürel ve sağlık gelişmelerinin değişik alanlarında hızla olgunlaştılar ve birçok deneyim kazandılar.

Uzunsüreli bir savaşta eğitilen bu parti kadroları ve üyeleri gövdesi partimiz için direnişi zafere ve devrimi daha ileriye götüren çok değerli bir varlığı oluştururlar.

Partinin temel örgütlenmesi olan hücre yığınlarla sıkıca bağlıdır. Aynı zamanda parti ile halk arasındaki bağlantı ve sebatla devam eden devrimci savaşta taban seviyesinde, amansız bir savaşta her zaman ve her cephede yığınların önderidir. Hücrelerin etkinliklerini artırmak, ordüda ve bölgelerde, kırsal kesimde ve kentlerde, cephede ve geri bölgelerde, en şiddetli mücadelelerin meydana geldiği düşman işgali altındaki bölgelerde bile kuvvetli hücreler kurmalıyız. **Parti hücresi taban seviyesinde direnişin önde gelen nüvesidir. Güçlü, sadık ve yetkin parti hücreleri olmaksızın tüm cephelerde halk savaşının geniş ve şiddetli bir yükselişi olamaz.** Her yörede, her ordu biriminde; hücre; çok yönlü, merkezileşmiş ve birleşmiş bir önderlik oluşturarak, devamlı olarak etkin liderlik göstermeli, her koşulda kararlı olmalı, savaşa ve tüm diğer etkinliklere rehberlik etmelidir.

Parti hücresini güçlendirmeli ve tüm alanlarda çalışmasını ilerletmeli, üyelerinin eğitimine ve üyeliğinin genişlemesine, komitesinin güçlenmesine ve önderliğinin mükemmelleşmesine büyük önem vermeliyiz. Başarıyla dövüşmek ve tüm diğer görevleri yerine getirmek için hücrenin sağ-

lamlaştırılması görevi ile her yörede, her ordu biriminde önderliği alması görevini birbirine bağlamalıyız. Hücre savaş zamanında önderlik görevini sürdürmeli ve bu işi yaparken kendini güçlendirmelidir. Geçen onyıllardır partimiz tarafından sürdürülen uzunsüreli mücadele esnasında, birçok ordu biriminde, tüm yörelerde, cephede ve tüm diğer alanlarda, birçok cesur ve dinamik hücreler, gerçek çelikten kaleler, taban seviyesinde halk savaşının değerli öncü nüveleri ortaya çıktı.

Deneyimlerinin rehberliğiyle ve hararetli devrimci duygularla canlanan halkımız partiye kesin güven duymaktadır. Partimiz ve onun büyük önderi Ho Chi Minh'le çok gurur duymaktadırlar. Parti, çevresinde yakından birleşen halk yığınlarına samimi bir şekilde bağlıdır. Sadece partimiz sınıf çıkarlarını Vietnam ulusunun çıkarları ile mantıklıca birleştirebilir, sınıf faktörü ile ulus faktörünü, gerçek yurtseverlik ile yüksek proleterya enternasyonalizmini ittifaka sokabilir, bin yıllık parlak geleneklerimizi sürdürebilir ve halkımız için parlak bir gelecek yolu açabiir. Sadece partimiz, emperyalist saldırganları yenmek için ulusumuzun güçlerini en yüksek biçimde harekete geçirebilir ve dünya devriminden en büyük desteği sağlayabilir. Halk ayaklanmasının ve halk savaşının zaferini garantileyen zorunlu koşul partinin önderliğini durmaksızın güçlendirmektir.

*
**

Hiçbir şey bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli olamaz...!

Başkan Ho Chi Minh'in şanlı bayrağını yukarıda tutalım ve Amerikan saldırganlarını tamamiyle yenmek için cesaretle ileri atılalım.

Birkaç onyıl içinde, halkımız, ulusumuz partinin önderliği altında parlak zaferler kazandılar. **Bağımsızlık ve özgürlük çağı, sosyalizm çağı başladı. Ho Chi Minh devri, ulusumuzun en parlak ve şanlı dönemi doğdu.**

Halkımızın kazandığı tüm zaferler partimizin kesin ve basiretli önderliğinden, mantık ve muhakemeye dayanan politik ve askeri çizgisinden gelir. Onlar, partinin kurucusu, öğretmeni ve önderi, halkımızın silahlı güçlerinin sevilen ve saygı duyulan babası Ho Chi Minh'in adı ile birleşir.

Başkan Ho Chi Minh işçi sınıfımızın ve ulusumuzun büyük önderi, hayat verici bir stratejist, bir ulusal kahraman, çağımızdaki uluslararası komünist hareketin ve ulusal-kurtuluş hareketinin seçkin bir militanıdır. O, **proleterya enternasyonalizmi ile sıkıca birleşmiş gerçek yurtseverliğin yüksek bir sembolüdür(1).** Marksizm-Leninizmi ülkemizin özel koşullarına uygulayan ilk komünist olarak, soylu bir bağımsızlık ruhu ile dolu cesur ve yaratıcı bir devrimci çizgi tespit etti ve halkımıza ilerleyen yolunda önderlik etti. Ulusal-demokratik devrim, sosyalist devrim, halk savaşı ve uluslararası ilişkilerimiz için partimiz ve Başkanımız Ho Chi Minh tarafından koyulan devrimci çizgimizden iftihar ediyrouz. Bu çizgiyi

(1) Başkan Ho Chi Nih'in muhteşem cenaze töreninde Vietnam işçi partisi komitesinin son saygısı.

izleyerek devrimci görevimizi yapmaya nihai zafere kadar devam edeceğiz.

Başkan Ho Chi Minh, baştanbaşa kahramanlık ve yılmazlıkla dolu dört bin yıllık tarihinde «Vietnam ulusunun en iyisinin sembolüdür»; o, keza, işçi sınıfının tam devrimci ruhunun sembolüdür. Bize, **«bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli hiçbir şey olmadığını»** hatırlattı, biz de **«bağımsızlığımızı kaybetmekten ve köleliğe/esirliğe düşmektense herşeyden fedakarlık etmeliyiz.**

Yine Ho Chi Minh :

«Sadece sosyalizm ve komünizm dünyadaki ezilen halkları ve emekçileri kurtarabilir« (2) dedi.

Bu ulusumuzun kurtuluşu için verdiği uzun süreli mücadeleden doğan bir gerçek, çağımızın gerçeği, işçi sınıfının ulusal kurtuluş mücadelesinin ve sosyalizme giden yolu açan mücadelenin gerçek lideri olduğu çağın gerçeğidir. Bu ulusumuzun boyuneğmez ruhunu, halkımızın sarsılmaz kararlılığın gösterir. Başkan Ho Chi Minh tarafından aşılanan ideoloji halkımızı tüm deneylerin üstesinden gelmeye ve ne pahasına olursa olsun bağımsızlığını ve özgürlüğünü zorla ele geçirmeye yüreklendiren kuvvetli bir motive edici güçtür.

Başkan Ho Chi Minh bize;

«Halkımızın Amerikan saldırısına karşı mücadelesi daha fazla meşakkat ve fedakarlıklara katlanmak zorunda kalsa bile, biz nihai zaferi kazanmaya mahkumuz. Bu bir kesinliktir.» diyor.

(2) «Beni Leninizme götüren yol.»

Amerikan saldırısına karşı verilen mücadele, ulusumuzun en büyük direniş savaşı, şimdiki çağda en devrimci güçlerle en gerici güçler arasındaki vahşi bir güç denemesidir. Halkımızın zaferi dünyanm devrimci güçlerinin ve ilerici halklarının genel zaferidir. Nihai zafere kadar Amerikan saldırganlarına karşı savaşmak bizim kutsal ulusal görevimiz ve yüce uluslararası ödevimizdir.

Amerikan emperyalistleri ağır çöküntülere katlanıyorlar ve kaçınılmaz yenilgiye doğru sürükleniyorlar. Buna rağmen, Güney Vietnamda hâlâ saldırılarına ve uluslararası jandarma iğrenç rollerine devam ediyorlar. Nixon'un ofisinde verdiği beyanlar ve politikası bu inatçılığı açığa çıkartıyor. Savaşı «Vietnamlılaştırmak» suretiyle, Washington askeri çözümü ve güçlü pozisyonu sağlamayı gözlemeye devam ediyor. «Johnson'un savaşı» Nixon'un savaşı» haline geliyor. Nixon yönetimi Vietnamdaki askeri macerasını daha derinleştiriyor. Bu, halkımıza, dünyanın devrimci ve barışçı güçlerine, ve aynı zamanda Amerikanın ilerici halkına karşı bir meydan okumadır.

Halkımız Amerikan emperyalistleri tarafından Güney Vietnamda icra edilen Ngo Dinh Diem faşist rejimini destekliyen yeni-sömürgeci politikayı engelledi. Onları «özel harp'te» yendik. Keza «sınırlı savaşlarını» onların en artırılmış yüksek noktalarında bozduk şimdi bir çökme ve başarısızlık aşamasında olan Amerikan emperyalistleri, nasıl birliklerini küçük miktarlarda geri çekerek ve yenilenmiş bir «özel harp»'i eskisi gibi sürdürerek, saldırgan savaşlarını uzatmak su-

retiyle kazanmayı umut edebilirler.

Amerikan saldırganları halkımıza karşı çok büyük suçlar işliyorlar. Vahşi katliamlar, nice Ba Lang Ans ve Son Mys'ler, ülkemizin Güneyinde nice yeni Oradours ve Lidicesler! Onlar en barbar faşistler, 20. Y.Y.'ın Hunlarıdır.

Saldırganlara ve hainlere amansız bir kin besleyen Güneyli yurttaşlarımız ve Güney Vietnam Cumhuriyeti Geçici Devrimci Hükümeti ve Ulusal Kurtuluş Cephesinin önderliğindeki Kurtuluş Ordusu bağımsızlık ve özgürlüğü kazanmak ve ülkemizin barışçı yeniden birleşmesine doğru ilerlemek için onların tüm savaşçı tasarılarını bozmaya her zamankinden daha kararlıdır.

Partimiz, ordumuz ve halkımız içtikleri şeref andını hayata geçirmeye, Başkan Ho Chi Minh'in kutsal anısına sadık kalmaya kararlıdır: «Ulusal bağımsızlık bayrağını daima yüksekte tutmak, Amerikan saldırganlarına karşı dövüşmek ve yenmek, Güneyi kurtarmak, Kuzeyi savunmak ve ülkeyi yeniden birleştirmek.» (1) Barışçı, birleşmiş, bağımsız, demokrat ve mamur bir Vietnam'ın kuruluşuna katkıda bulunmak için Amerikan emperyalistlerine karşı savaşmaya sonuna kadar devam edecekler.

Biz kazanacağız!

Hanoi, Aralık 1969

(1) Başkan Ho Chi Minh'in muhteşem cenaze töreninde Vietnam İşçi Partisi Merkez Komitesinin son saygısı.